

ОСНОВНА ШКОЛА
„ЈЕЛЕНА ЋЕТКОВИЋ”

Београд, 2011. године

ИЗДАВАЧ:

Основна школа „Јелена Ћетковић”
Београд, Врањска 26

УРЕДНИК:

мр Маја Анђелковић Шегуљев

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР:

Загорка Шиндолић
Загорка Ковачевић
Надежда Марјановић
Мирјана Марчић
Милица Пајић Лазаров
Костадинка Трајковић

РЕДАКТОР, ЛЕКТОР И КОРЕКТОР:

мр Светлана Нејчев

ДИЗАЈН И ПРИПРЕМА ЗА ШТАМПУ:

Драгана Божић

ШТАМПА:

МСТ Гајић

ТИРАЖ: 500

Београд, 2011.

САДРЖАЈ

ПОЛА ВЕКА ПОСТОЈАЊА	5
КАКО ЈЕ БИЛО НЕКАДА	6
ПРВИ КОРАЦИ	6
ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ (1961-1973)	10
НОВА ШКОЛА	17
ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ (1973-2000)	20
САВРЕМЕНА ШКОЛА	28
ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ (2000-2011)	28
ДИРЕКТОРИ ШКОЛЕ	33
СЕЋАЊА	38
А КАКО ЈЕ ДАНАС	48
ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА У ШКОЛИ	48
РУКОВОДИОЦИ И СТРУЧНИ САРАДНИЦИ ШКОЛЕ	54
ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ ШКОЛЕ	60
НАШИ УСПЕСИ	76
ОНИ СУ „ЈЕЛЕНИНА ДЕЦА”	92
НА ЊИМА СВЕТ ОСТАЈЕ	94
РЕКЛИ СУ О ШКОЛИ	99
УЧЕНИЦИ ОШ „ЈЕЛЕНА ЂЕТКОВИЋ” У ЈУБИЛАРНОЈ ГОДИНИ	106
КАДРОВИ КОЈИ СУ РАДИЛИ У ШКОЛИ ОД ОСНИВАЊА	122
ИЗ ШКОЛСКОГ АЛБУМА	129

ХИМНА ШКОЛЕ

Данас је наш празник
данас мисли наше
ко пролећни вихор
раздрагано лете.

Свему што је срећа
што је дело ваше
родитељи данас
пева свако дете.

Чуваћемо сваки део
душе ваше
јер растемо за вас
и за нове дане.

Јелена је симбол
за истине наше
бићемо са вама
док песма не стане.

Ми волимо школу
јер је у њој срећа
у књигама нашим
истина је права.

Зато хвала свима
за сломљена плећа
знајте да одавде
тече ваша слава.

Милан Михаиловић

ПОЛА ВЕКА ПОСТОЈАЊА

Ова монографија је настала поводом педесет година постојања Основне школе „Јелена Ћетковић”.

Пет деценија једне школе представља део историје нашег града у коме је, некада мала звездарска школа, постала васпитно-образовна установа са завидним успесима у школовању основаца.

Јубиларна књига, која је у вашим рукама, доноси кратак историјат, времеплов кроз пет деценија рада у коме се види како је Школа настала, са свим подацима о раду, кадровима и, наравно, о ученицима, јер Школа траје педесет година захваљујући нашим ђацима.

Основна школа „Јелена Ћетковић” има чиме да се поноси. О томе сведочи награде, признања и успеси ученика на такмичењима из свих наставних области.

Управо о томе, али и о многим другим важним стварима говори ова монографија. Желели

смо да сачувамо успомену на све оне учитеље, наставнике, васпитаче и професоре који су, заједно са својим ученицима, подизали њен углед. Захваљујемо се свима који су нам помогли да прикупимо документацију, обликујемо је и неким новим генерацијама оставимо траг о нашем постојању. У томе су нам посебно помогли пријатељи Школе:

- Радомир Лазаревић
- Славољуб Јевтић
- Милољуб Албијанић
- Зоран Дробњак
- Јован Родић
- Душан Бабац
- Бранко Станић
- Слободанка Стевић
- Драган Илијоски
- Радован Живковић
- Институт за стране језике
- Фотографска радња „Жика слика”

КАКО ЈЕ БИЛО НЕКАДА...

ПРВИ КОРАЦИ

На терену бившег дечијег вртића, на Звездари, у Врањској улици број 26, изграђена је 1961. године школска зграда, са осам учионица и двориштем. Назив је добила по народном хероју Јелени Ћетковић.

Јелена Ћетковић је рођена 21. августа 1916. године на Цетињу. Као млада радница пришла је радничком покрету и 1936. године постала члан КПЈ.

У Београдској партијској организацији била је једна од најистакнутијих жена комуниста, а у време доласка окупатора била је члан Рејонског комитета Партије „Центар“.

У почетку НОБ-а била је најпре курир једног партизанског одреда у Босни. Октобра 1941. године, по налогу Партије, вратила се у Београд на дужност секретара Месног комитета. У тешким условима илегалног рада и борбе комуниста и родољуба у главном граду у коме је, поред окупатора, деловао велики полицијски апарат агената и шпијуна, била је организатор низа акција Партије.

Ухапшена је 1. марта 1942. године, пет дана пре извршења акције ударне групе коју је сама формирала. Зверски мучена,

доживела је дан припремљене акције и њен успех. Дана 14. маја 1943. године стрељана је у Бањичком логору. За народног хероја проглашена је 5. јула 1952. године.

Шта је Јелена Ћетковић доживљавала у логору изразила је песмом коју је тамо испевала и која је некако нашла пут до слободе, па је објављена у „Гласу јединственог народноослободилачког фронта Србије“, јануара 1944:

ИЗА РЕШЕТКИ

Ван града, на пољу
Пустом, широком
Стоји кућа смрти
Тај уклету дом.
Крај зидина хладних
Дана свакога
Убијају другове
Срца челичног.
У подруму мрачном,
Где царује јад,
Ту је црна крила
Раширила глад.
Али из тих подрума
Плач се не чује
Јер ту живе другови
Борци Идеје.
По собама хладним
Мајке, очеви,
У очима њиховим
Понос борава.
Окупатор бесни
Груд нам разбија
Издајица рода
Крв нам испија.
Фашистички крвнице,
Крв те тресе знај,
Освета је она
Смрт доноси крај.

За народног хероја проглашена је 5. јула 1952. године.

Narodni odbor opštine Zvezdara na XIV sednici Opštinskog veća i XV sednice Veća proizvođača održanim dana 29.5.1961. godine, a na osnovu čl.46. Zakona o narodnim odborima opština, čl.58. Zakona o osnovnoj školi i čl.22. Osnovnog zakona o finansiranju školstva, doneo je

R E Š E N J E

1/ Osniva se osnovna škola sa sedištem u Beogradu, ul. Vranjska br. 26.

Škola će nositi naziv: Osnovna škola "Јелена Ћетковић".

2./Škola ima svojstvo pravnog lica.

3. Zadatak škole je pružanje opšteobrazovnog osnovnog vaspitanja i obrazovanja za decu od 7 do 15 godina.

4/ Područje Osnovne škole "Јелена Ћетковић" obuhvata većim delom teritoriju VIII i X stambene zajednice koja se graniči ulicama: Vojislava Ilića, Pop Stojanovim, Bulevarom revolucije i Gosp. Vučića.

5./ Školom neposredno upravljaju školski odbor, nastavničko veće i upravitelj škole.

Pravilima škole, koja će odneti školski odbor, određuje se ukupan broj članova školskog odbora i način izbora.

Do donošenja pravila Savet za prosvetu NOO Zvezdara doneće rešenja o broju i sastavu školskog odbora.

6. Sredstva za obavljanje osnovne delatnosti škole obezbeđuje NOO Zvezdara preko Opštinskog fonda za školstvo, a prema propisima Osnovnog zakona o finansiranju školstva i Odluke o kategorizaciji škola na Opštini Zvezdara.

7./Savet za prosvetu kao organ nadležan za poslove školstva vrši nadzor nad radom škole i staraće se o sprovođenju ovog rešenja.

8./ Ovo rešenje ima se objaviti u službenom listu grada Beograda "Beogradske novine-službeni deo".

NARODNI ODBOR OPŠTINE ZVEZDARA

Br.20j17 od 29.5.1961.god.

Predsednik,

Vladislav Bačević, s.r.

Sekretar,

Olga Stojadinović-Milošević, s.r.

Tačnost prepisa overava MP

Sekretar škole,

Stojan Stojanović

Школа је почела са радом 19. септембра, као самостална државна установа од посебног значаја. Извршена је подела ученика и стручног кадра из постојеће Основне школе „Филип Вишњић”. На почетку рада, Школа је имала 487 ученика и 14 одељења. Прва четири разреда обухватала су 10, а старији разреди су били распоређени у 4 одељења.

У школи је радило само 18 наставника и три помоћна радника. Недовољан фонд часова у почетку отежавао је организацију наставе, тако да су наставници радили у две смене, изводећи наставу из два предмета.

ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ

1. X 1961. године постављена је за управитеља школе другарица **Живка Микић**. На почетку свога рада школа је имала 487 ученика, распоређених у четрнаест одељења, од којих је десет било од првог до четвртог разреда и четири одељења петог и шестог разреда.

Први учитељи су били: Невена Берковић, Олга Јеремић, Оливера Вишњић, Јованка Цветко, Велимир Илић, Радмила Илић, Јелена Ђорђевић, Олга Везмар, Каћа Ацевски, Душанка Николић и Катарина Старчевић.

Наставу ликовног васпитања је обављао стручни учитељ Клара Павловић, наставу музичког васпитања Србољуб Поповић, а остале предмете хонорарни наставници. Наставу српскохрватског језика и домаћинства обављала је наставница Мирјана Марчић, наставу енглеског и српскохрватског језика Невенка Јањушевић, наставу географије, историје и ОТО Зденка Цетин, наставу математике и ОТО Загорка Шиндолић, наставу биологије и фискултуре Нада Марјановић, наставу руског језика Ксенија Јовановић. Наставници су предавали по два предмета због малог броја часова.

Прво помоћно особље Школе чинили су: домар Васа Драговић, Јелица Мишчевић, Иванка Рајковић, Надежда Заркић и Милева Павловић.

Школа је радила у две смене у осам учионица, у једној учионици се обављала настава физичког васпитања, а у две је била смештена амбуланта. Прва смена је почињала у 8 часова и трајала до 12 часова, а друга у 14 и трајала до 18,30 часова. На почетку свога рада, Школа је имала нов инвентар - модерне и хигијенске клупе, које су одговарале узрасту ученика, али није имала довољно ормара и витрина за смештај учила, ученичких радова и слично.

Школа је углавном имала довољно учила за извођење наставе у нижим разредима. Поред класичних наставних средстава, имала је модерна аудио-визуелна средства: радио, грамофон, дијапројектор, а у току школске године је добила разгласну станицу са дванаест звучника. Но, за извођење наставе у вишим разредима није било кабинета, фискултурне сале, спортског терена ни радионице за обављање наставе основа техничког образовања.

У школи је радила школска амбуланта која је заузимала две просторије. У њој су обављени први општи прегледи ученика свих разреда. На почетку године оформљена је ђачка библиотека која је имала 306 књига. Иако ово није представљало ни најнужнији фонд књига, ученици су је често користили..

И поред набројених недостатака у опреми училима и наставним средствима, настава се одвијала успешно, са запаженим резултатима. Наставници су улагали велике напоре да се према постојећим могућностима наставни процес стално усавршава и обилато су користили постојећу збирку учила и наставних средства, а велики број су и сами израђивали.

НАСТАВНИЦИ

НАСТАВНИЦИ ПРЕДМЕТНЕ НАСТАВЕ

- **Нада Марјановић**
биологија и физичко васпитање
- **Мирјана Марчић**
српскохрватски језик и домаћинство
- **Загорка Шиндолић**
математика и ОТО
- **Невенка Јањушевић**
енглески језик и српскохрватски језик
- **Зденка Цетин**
географија и историја
- **Клара Павловић**
ликовно
- **Србољуб Поповић**
ликовна култура

УЧИТЕЉИ

- Невена Берковић
- Олга Јеремић
- Јелена Ђорђевић
- Радмила Илић
- Катица Старчевић
- Оливера Вишњић
- Јованка Цветко
- Олга Везмар
- Душанка Николић
- Велимир Илић
- Катица Ацевски
- Катарина Старчевић

Наставнички колектив

Колектив Школе 1973.

Наставнички колектив 1991. године

Поред скученог простора, Школа није била опремљена ни наставним средствима и училима неопходним за нормалан рад. Школска библиотека бројала је само 306 књига. Услови рада су били тешки, али настава се одвијала са запаженим резултатима. Наставнички колектив се трудио да усаврши наставни програм и васпитно-образовни рад. Исте године покренуте су и ваннаставне активности ученика и хор Школе. Већ у првој години рада, шест ученика је освојило прве награде Града и Општине за литерарне радове. Приређено је пет приредби за грађане месних заједница и једна приредба на нивоу Општине у Дому културе „Вук Караџић”. Све те активности су биле запажене и допринеле су изграђивању угледа Школе.

У наредне четири године број ученика је повећан али се, због недовољног броја учионица, није могло формирати више од два одељења у сваком разреду. Због тога су поједина одељења имала и по 44 ученика. Школа и даље није имала физкултурну салу, спортске терене, просторије за учила, а ни пространо школско двориште.

Однос према раду свих наставника и ученика је стваралачки. Тако су ученици, чланови ликовне секције, на Првом дечјем октобарском салону примењених уметности освојили шест првих награда. Ученици Литерарне секције освојили су дванаест награда и диплома на нивоу Општине, Града и Републике.

Главна обележје Школе, од почетка њеног рада је млад наставнички колектив који је био изузетно предан и посвећен раду са ученицима у свим областима васпитно-образовног деловања. Њихов марљив и континуирани рад није остао непримећен. Скупштина општине Звездара доделила је 1966. године диплому за освојено прво место за рад на образовању и васпитању ученика.

Ученици и даље бележе запажене резултате. Тако су школске 1967/68. године на такмичењима из области математике освојили прва места на Градском и Републичком такмичењу. И наредне године стиже признање. Приликом провере знања ученика кроз тестове, које је спровео Просветно-педагошки савет, ученици наше

Школе заузели су прво место у граду из свих наставних предмета. У свим писменим анализама истакнуто је да се истичу својим знањем, логичким закључивањем, способношћу и самосталношћу у раду. Били су успешни и у презентовању знања из српскохрватског језика, биологије, математике, хемије, историје, техничког васпитања, географије и физике.

На пољу физичке културе ученици наше Школе освојили су велики број трофеја за активно учешће у такмичењима на свим нивоима. Школа и ученици добили су преко две стотине похвалница и диплома и двадесет пехара за треће, друго и прво место на општинским, градским и републичким такмичењима. Врхунски резултати постижани су захваљујући великом залагању наставника, одговарајућој мотивацији ученика и доброј сарадњи са родитељима.

И док је радила у тешким условима, Школа је постижала изванредне резултате, који су потврђени и објективном провером знања ученика, а што је показао и њихов успех у даљем школовању.

ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ 1961-1973.

...19. септембар 1961. - Школа је отпочела са радом. Како је у њој претходне школске године радило 14 одељења Основне школе „Филип Вишњић”, то је у септембру извршена подела одељења, односно ученика, према новој реорганизацији. Да би се обезбедио стучни кадар, 10 учитеља и 2 стручна учитеља премештени су из Основне школе „Филип Вишњић”. За обављање наставе у петом и шестом разреду постављено је пет хонорарних наставника. Обезбеђивање Школе стручним кадром трајало је до 30. септембра 1961.

...27. октобра 1961. одржана је прва седница Школског одбора. Бројао је 13 чланова, 2 радника, 7 службеника и 4 просветна радника. На почетку рада донет је план и програм такмичења математичара.

У овој згради почела је са радом ОШ „Јелена Ћетковић“

Јелена је са друговима пошла у борбу против њих. Непријатељ је ухватио и одвео у логор на Бањици.

Мучили су је и тукли. Била је храбра, ни речи није одала. Пркосећи непријатељу, херојски је умрла са песмом о слободи на уснама.

Наташа ПЕТРОВИЋ, 2/4

објављено у часопису „Јелена“
маја 1981. године

...28. октобар 1962. - откривена је биста Јелене Ћетковић. Свечаном откривању бисте присуствовала је другарица Спасенија Бабовић, члан извршног комитета ЦК СКЈ, која је открила бисту и говорила о животу и раду Јелене Ћетковић. Овој прослави је присуствовала и мајка Јелене Ћетковић, Горда Ћетковић као и неки политички функционери, Јеленини сарадници. Програм се састојао од хорских песама и песме о Јелени Ћетковић, који су извели чланови рецитаторске секције...

ПРЕД БИСТОМ ЈЕЛЕНЕ ЋЕТКОВИЋ

У школском дворишту стојим пред бистом девојке хероја Јелене Ћетковић. Гледам је и осећам да ми понос испуњава срце што сам ученица школе која носи њено име.

Моја школа носи име храбре девојке која је као шеснаестогодишња девојчица напустила своју родну Црну Гору и са мајком дошла у Београд. Учила је кројачки занат. На занату је упознала другове и другарице који су исто као и она мрзели неправду.

Када је непријатељ напао Југославију,

...31. децембар 1962. организована је прослава Нове године. Ученици нижих разреда су имали централну приредбу са програмом састављеним из рецитација, хорских и инструменталних тачака, као и фолклорних и ритмичких игара. У програму су учествовали студенти Позоришне академије. После програма су подељени пакетићи и организовано је другарско вече коме је присуствовала и мајка Јелене Ћетковић.

...5. септембра 1963. почела је настава са 654 ученика распоређених у 18 одељења. Због малог броја учионица школа је радила у три смене.

Велика пажња, на почетку ове школске године, поклоњена је опремању школе савременим техничким средствима ради што успешнијег одвијања наставе. Тако је формиран физички и хемијски кабинет и снабдевен свим потребним очигледним средствима. Допуњене су збирке учила за све наставне области, а фонд библиотеке је допуњен са 300 књига.

Прва генерација осмог разреда Основне школе „Јелена Ђетковић“ у Београду 1963. године са директором Живком Микић, разредним старешином Мирјаном Марчић и наставницом енглеског језика Невенком Јањушевић

...15. и 16. маја 1964. прослављен је Дан Школе. Управитељ школе Живка Микић поделила ја ученицима књиге као награду за успешно одрађене темате поводом Дана школе. Дипломама за свесредно залагање у секцијама школе похваљено је 80 ученика. Подељене су награде и ученицима који су учествовали у такмичењу из физике и биологије у оквиру Југословенских пионирских игара. Награде Града добили су ученици: Наталија Марчић, Бранислав Наумовић, Ружица Вукосављевић. Милица Обрадовић ученица осмог разреда награђена је трећом наградом града Београда за успешно награђен темат „Шта знам о свом будућем позиву“.

...5. септембра 1964. почео је рад са ученицима. Школа је добила педагога, друга Пејковић Милана и стручног наставника за домаћинство, другарицу Стојанку Поповић. Рад у Школи одвија се у три пуне смене због недостатка простора и великог прилива ученика.

...20. октобра 1964. два члана нашег колектива одликована су за свој рад. Управитељ Школе, другарица Микић Живка, одликована је Орденом рада са сребрним венцем и спомен плакетом Београда, а другарица Ђорђевић Јелена Орденом ра-

да са сребрним венцем. Наставници Клари Павловић честитано је на успеху њених ученика, чији су радови изложени и награђени на Дечјем октобарском салону примењених уметности.

...21. јануара 1965. одржана је седница Савета школе За првог председника Савета изабрана је Иванка Удовички, професор. Управни одбор чинили су: Јелена Сацак, Ксенија Рундо, Вера Милић и Лепа Батаковић.

...1. априла 1965. пензионисан је секретар Школе, друг Воја Плавшић. За новог секретара постављен је друг Миодраг Матић, досадашњи секретар Основне школе у Сараорцима, срез Смедерево. Ове школске године школа је добила и свога режисера, другарицу Љиљану Абрамовић.

...6. септембра 1965. почела је редовна настава по распореду часова и смена са 723 ученика и 19 одељења. Почетак школске године обележен је емисијом преко разгласне станице.

...8. марта 1966. колектив Школе приредио је скромну закуску. Том приликом испраћени су Драгољуб Стевановић, домар и Љубинка Стевановић, помоћни службеник. На њихова места дошли су Драгољуб Пајић, домар и Негосава Нацковић.

...17. маја 1966. ученици осмог разреда извели су четвородневну екскурзију научно-забавног карактера. Правац екскурзије био је Београд – Плитичка језера. На пут је кренуло 68 ученика и 3 наставника. Боравили су у Бихаћу, Плитвицама и Загребу.

...септембар 1966. На почетку школске године има 669 ученика, распоређених у 18 одељења. Наставнички колектив сачињавају следећи наставници: Микић Живка, директор Школе, Марчић Мирјана, професор, Удовички Иванка, професор, Батаковић Лепосава, наставник, Шиндолић Загорка, наставник, Јосифовић Невенка,

професор, Стефановић Даница, наставник Марјановић Надежда, професор, Стојановић Славица, наставник, Саџак Јелена, наставник, Цетин Зденка, професор, Рундо Ксенија, наставник, Квасњевска Вера, професор, Павловић Клара, стручни учитељ, Милић Вера, наставник, Митић Драгослав, стручни учитељ, Шпет Љиљана, стручни учитељ, Трифуновић Зоран, стручни учитељ и учитељице Ђорђевић Јелена, Ацевска Катица, Јеремић Олга, Берковић Невена, Вишњић Оливера, Илић Радмила, Везмар Олга и Николић Душанка.

...од 1. октобра 1966. у наставничком колективу има измена. Удовички Иванка, професор српскохрватског језика и Рундо Ксенија, наставник историје, одлазе из колектива. Ове две колегинице, веома цењене и омиљене у колективу као вредни и савесни радници, испраћене су уз малу свечаност. За наставника српскохрватског језика постављена је Милица Ковачевић, а за наставника историје Загорка Ковачевић.

...20. децембра 1966. одржана је седница Савета на којој је изабран председник Савета Невена Берковић, учитељица.

...у марту месецу 1967. ученици Секције за физичко васпитање репрезентовали су Школу веома успешно. Одржано је Општинско такмичење у гимнастици, а девојчице су заузеле прво место. Чланови екипе су: Радмила Живановић, Гордана Витировић, Јелена Вуксановић, Милица Радојчић, Душанка Топаловић, Гордана Тасић. Бранко Анђелковић, ученик седмог разреда, добио је највећу оцену за вежбу на коњу.

...29. октобра 1967. ученици руске и хорске секције учествују на завршној приредби поводом 50-годишњице Октобарске револуције која се одржава у Коларчевој задужбини. За успешан рад и постигнуте резултате Школа је добила Похвалницу од организатора такмичења.

...27. децембар 1967. поводом доласка друга Тита за секретара КПЈ одржана је Свечана академија. Након тога одржано је другарско вече поводом испраћаја у пензију наше помоћнице, службеника „тетка“ Милеве.

...у априлу месецу 1968. у нашој Школи се први пут расписује конкурс за избор директора. Досадашњи директор Школе, другарица Живка Микић, била је руководилац осам година. Сада је пензионисана као инвалид рада и Школа је расписала конкурс за место директора.

...20. августа 1968. избор директора још није завршен. Вршилац дужности директора Школе је Катица Ацевска, учитељица.

...24. августа 1968. за директора Школе, Савет је одабрао Миливоја Танасковића, професора педагошке групе предмета, помоћника директора Учитељске школе на Убу.

...20. октобра 1968. за ученике је емитован пригодан програм преко разгласне станице уз учешће друга Драгољуба Топића који је евоцирао успомене на дане ослобођења Београда 1944. године.

Три ученице осмог разреда, за радове из области физике и географије, освојиле су Октобарске награде. То су: Љубица Богић,

Светлана Јовановић и Љиљана Мићић. Директор Миливој Танасковић је приредио малу свечаност за награђене ученице, њихове родитеље и чланове колектива. Свечаности је присуствовала другарица Живка Мићић, бивши директор Школе.

...30. марта 1969. почело је школско такмичење из математике. Такмичио се 61 ученик шестог, седмог и осмог разреда. На Градском такмичењу учествовало је седам ученика а Нешић Света, ученик осмог разреда учествоваће на Републичком такмичењу.

...6. септембра 1969. почела је нова школска година у нешто повољнијим условима: укинута је трећа смена и за извођење наставе адаптирана нова учионица. То је омогућило рад у две смене.

...18. октобра 1969. у оквиру Каравана пријатељства у наш град је допутовала група ученика из Хрватског Загорја са својим наставницима. Наша Школа, као представник општине Звездара, примила је групу од 20 ученика Основне школе „Људевит

Гај” из Крапине са наставницима матерњег језика. Приликом срдачног сусрета, наши ученици су сазнали о историјском и културном развоју Крапине, а гости су заједно са својим домаћинима боравили у Пионирском граду, где је у њихову част организована приредба забавног карактера.

Олга Ждјара, Даница Стефановић, Иванка Удовички, Мира Марчић, Нада Марјановић, Јелена Саџак, Зденка Цетин, Драгослав Митић

Наставнички колектив из 1970. године: Драгослав Митић, Даница Стефановић, Миливоје Танасковић, директор, Зденка Цетин, Зоран Трифуновић, Славица Стојановић, Јелена Саџак, Душанка Николић, Нада Марјановић, Невена Јосифовић, Зага Ковачевић, Степан Крсмановић, Милица Ковачевић, Лепа Батаковић, Невена Берковић, Каћа Ацевска, Мира Марчић и Јелена Ђорђевић

...11. јуна 1970. изведен је Дан спорта на Звездари.

...29. августа 1971. одржана је седница Савета школе на којој је извршена реизборност директора. Поново је изабран Танасковић Миливој, професор.

...6. септембра 1972. почела је редовна настава. Рад у овој школској години одвија се у 25 одељења и две групе продуженог боравка. С обзиром да Школа располаже са 9 учионица, настава је организована у три смене. Часови здравственог и физичког васпитања за ученике старијих разреда од октобра ће се одржавати у Спортском центру „Звездара”.

У току летњег распуста у школској згради извршени су обимни радови. У склопу предстојећих адаптација у новој школској

згради, уведене су инсталације за централно грејање, а учионице и ходници су окречени.

...од 21. до 24. новембра 1972. одржани су родитељски састанци. За родитеље ученика првог разреда одржан је заједнички састанак на коме је говорила Љубица Продановић, педагог Школе.

...27. децембра 1972. у част 30 година Савеза пионира Југославије у Пионирском граду одржан је свечани збор пионирских одреда на коме је био и одред „Јелена Ћетковић”.

...27. априла 1973. одржана је годишња Скупштина Синдиката на којој је за председника изабран Зоран Трифуновић, а за чланове Извршног одбора Лепа Батаковић, Добрила Батев, Нада Марјановић и Петар Симић.

ЗАПИСИ О ПРОШЛОМ ВРЕМЕНУ

*„Данас нама кажу, деци овог века,
Да смо недостојни историје наше”*

Бити недостојан своје историје, значи не познавати је. Шта деца XXI века знају о пионирима и историји Савеза пионира Југославије? Мало или готово ништа! Срећом, па још живе „фосили” који се тога сећају. Знамо да нас деца тако доживљавају, али како каже Змај „без њих би се брзо пало, без њих би се малаксало...”.

Без обзира на данашње схватање Револуције, без обзира на порекло и име пионирске и омладинске организације - не може се порећи велики васпитни значај ових организација у васпитно-образовном погледу. Покушаћу да овим записом оживим то време и људе.

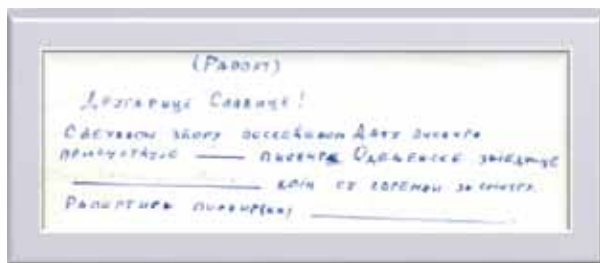
Шта је Савез пионира? То је друштвена организација створена 1942. године као део омладинске организације, којој је поверена брига о најмлађим - деци, која су у ратном вихору остала без дома и родитеља и прикључили се партизанима. Преко пола милиона дечака и девојчица прескочило је безбрижно детињство и постајали су бомбаши, курири, диверзанти, борци, извиђачи. Бошко Буха, Сирогојно... само су нека од имена бесмртних пионира.

После рата пионирска организација је окуљала све ученике школе, без обзира на успех

и способности и била је покретач и организатор васпитног, друштвено-забавног и спортског живота. То је био зачетак тимског рада за најмлађе и са најмлађима, што је данас нашло примену у свим областима педагошког рада, нарочито у грађанском васпитању.

Покушавам да уобличим сећања на заносе, идеале, љубави, васпитање... низа генерација које су прошле кроз ову Школу, међусобно остављајући отиске и трагове. И данас кад прођем покрај Школе и бисте Јелене Ђетковић, сетим се читаве плејаде ђака који су ту, или на неком другом месту, као ученици првог разреда полагали свечано пионирско обећање и постајали чланови велике породице - Савеза пионира Југославије.

СВЕЧАНО ПИОНИРСКО ОБЕЋАЊЕ

„Данас када постајем пионир
дајем часну пионирску реч.
Да ћу марљиво учити и радити,
поштовати родитеље и наставнике
и бити веран искрен друг
који држи дату реч.
Да ћу следити пут најбољих пионира,
ценити славно дело партизана
и напредне људе света
који желе слободу и мир:
Да ћу волети своју домовину
самоуправну Социјалистичку
Федеративну Републику Југославију
њене братске народе и народности
и градити нови живот пун среће и
радости“.

Како је то било узбудљиво за прваке да за релативно кратко време – до 29. новембра науче пионирско обећање и на свечаном збору, пред свим ученицима школе, стану пред народног хероја, борца НОР-а или официра ЈНА, дају обећање и добију црвену пионирску мараму, капу, значку и књижицу.

Свако дете могло је да искаже своје особине, знања, умења и спретност кроз разне секције и игре, али је имало и обавезу да постигне што бољи успех. Кроз те активности развијано је чврсто и искрено дружење, кроз песму и заједнички рад на уређењу своје учионице, школе и школског дворишта, на изради одељењске песме, амблема... Најактивнија, радознала и маштовита, најбоља по успеху и дисциплини одељенска заједница, добијала је на свечаном збору прелазну плакету „Бирчанска пионирска чета“. Како су били задовољни и поносни пионери те одељенске заједнице, а трудили су се да задрже плакету и наредне године!

Омладинска организација је припремала ученике старијих разреда за рад са млађим узрастом. То су били пионирски предводници и пионирски инструктори. Семинари за обуку предводника и инструктора пионирске школе,

организовани су не само у Београду, него и на Тари, Дивчибарама. Поред стицања теоретског знања, долазила је до изражаја инвентивност полазника кроз организовање вечерњих забава, пионирских посела. То је била ризница идеја и друштвених игара, које су се преносиле у пионирске одреде. Најуспешнији полазници, као и наставници задужени за рад са пионирима добијали су плакету „Најбољима за рад са најмлађима“, што је било врло подстицајно.

То је била припрема пионира за пријем у Савез социјалистичке омладине Југославије. Ученици седмог разреда, који су постигли одличан успех, били активни чланови разних секција, били чланови Клуба пионирских предводника, предлагани су и примани у омладинску организацију. Остали су постајали омладинци на крају осмог разреда. Тенденција је била да ни један ученик не остане ван омладинске организације, препуштен себи и улици.

Први април је проглашен за дан Омладинских радних акција, у знак сећања на плејаду младих који су после II светског рата, рашчишћавали и градили путеве, пруге, мостове, фабрике, градове у нашој ратом опустошеној земљи. То је била важна и значајна школа живота, где се поред рада стицало и одређено знање и образовање. Омладинска организација Савеза социјалистичке омладине наше Школе правила је сваке године планове о уређењу школског дворишта и игралишта на простору Месне заједнице и према узрасту ученика одређивала задатке који су увек успешно реализовани.

Било је то време до деведесетих година XX века, које је изнедрило вредне и ваљане људе, које је развило знатижељу и љубопитљивост и инвентивност, које је створило нераскидива пријатељства. Било је то време наших идеала. Тим идеалима у част нек траје овај запис о времену које је прошло.

Зага Ковачевић,
наставник историје

НОВА ШКОЛА

Иntenзивна стамбена градња у окружењу Школе, а тиме и очекивани прилив већег броја нових ученика, још више је указивао на потребу доградње постојеће школске зграде. У сарадњи са ученичким родитељима, органи Школе обратили су се Скупштини града Београда, па су обезбеђена средства за изградњу и опремање школског објекта. Пројекат је урадио архитекта Ђорђе Васиљевић, а инвеститор је била Градска заједница образовања. Градња је трајала 2 године, а извођач радова је био КМГ „Трудбеник“.

Школске 1973/1974. године добили смо нову школску зграду, као најлепши поклон за рад ученика и наставника. Од мале прерасли смо у велику Школу са тридесет два одељења и преко хиљаду ученика. Услови за рад су били идеални јер се радило у једној смени, а могућности за ваннаставни рад и активности ученика су биле неограничене.

Школа је имала 30 учионица и кабинета, фискултурну салу, спортске терене, библиотеку, кухињу са трпезаријом, школску штедионицу, уређено школско двориште. Војислав Тодорић, сликар, израдио је мозаик на зиду у школском холу.

Изградњом импозантног објекта на четири нивоа створени су услови за најсавременију организацију васпитно-образовног рада у коме је школско учење „враћено“ у Школу, увођењем целодневне и кабинетске наставе. За ваннаставне активности били су на располагању сви наставни објекти у поподневном времену.

ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ

У новој школској згради налази се 15 учионица, кабинет за физику и хемију, кабинет за биологију, два кабинета за ОТО, библиотека са читаоницом, свечана сала, фискултурна сала, трпезарија, кухиња, наставничка канцеларија, управни и адми-

нистративни део. У старој школи налази се 10 учионица. Целокупан простор у згради износи око 4.500 m².

Опрема и учила су потпуно нова и по својој функцији одговарају савременим захтевима у настави. Поред стандардних учила Школа располаже са 15 телевизијских пријемника, 12 видеоскопа, једном учионицом респондера...

У Школи је наставним средствима опремљен кабинет опште намене, за потребе млађих и старијих разреда. За наставу су коришћени магнетофони, грамофони, дијапројектори, епидијаскопи, респондери и графоскопи. У учионицама млађих разреда налазили су се црно-бели телевизори.

Доградњом Школе, поред њеног најсавременијег дидактичког опремања, знатно је проширен и подмлађен наставнички кадар. Радећи на даљем стручном усавршавању, један број наставника је био ангажован на стицању већег степена стручне спреме, израдом рецензија и коауторством, вршењем педагошког надзора у школама на подручју Београда. У проверавању знања ученика од стране Просветно-педагошког завода Београда, ученици наше Школе освојили су прво место у граду из свих наставних предмета.

РАЗГОВОР СА НЕКАДАШЊИМ ДИРЕКТОРОМ МИЛИВОЈЕМ ТАНАСКОВИЋЕМ

Чиме се може обележити период Вашег управљања Школом?

Тај период карактерише израстање једне мале школе која је имала свега 20 одељења, 30 радника и 500 m² у велику и савремену школу која је опремљена модерним наставним средствима са 40 одељења, од којих су 32 одељења класичне и 8 одељења целодневне наставе. Квадратура Школе се повећала 9 пута, са 500 m² на 4 500 m².

Како је текла сама изградња Школе?

У то време је било веома тешко набавити средства за тако један велик подухват. Друштвена заједница није могла да нам омогући потребна средства, јер је била нужна изградња школа у другим деловима града. Тако смо уз помоћ ђачких родитеља и Грађевинског предузећа „Трудбеник”, који је дао средства од 100 милиона динара, започели градњу Школе. У току саме изградње било је одступања од пројекта: била је предвиђена школа у две смене са пројектом приземље са два спрата. Међутим, ми смо се изборили за савремени начин рада, а то је рад у једној смени и пројекат који садржи приземље и три спрата.

Цео колектив и ја смо се старали да се првобитни ниво одржи, јер је мала школа „Јелена Ћетковић” била на добром гласу, па смо настојали да се услови и квалитет наставе унапреде и побољшају. Наставници су врло често вршили рецензију уџбеника и писали их. На челу тог рецензорског тима био сам ја и надгледао сав рад. Наставници су били у сарадњи са педа-

гошким институцијама. Често смо у нашем колективу, колико смо могли, усавршавали програм и бринули при томе о преоптерећености ученика. Наставници су радили на сарадњи породица - школа.

Какве су биле слободне активности ученика?

Због увођења само једне смене било је услова за слободне активности, а самим тим је постигнут и решен дугогодишњи проблем и велики број ученика је обухваћен целодневном наставом.

У то време се веома развио и културно - уметнички живот на чему су ученици са наставницима често радили, а помагали су и ђачки родитељи. Често су се у Школи окупљали и уметници. Приредбе које су одржане у Дому културе и данас се памте, јер се њихова вредност граничила са професионалним приредбама. Ученицима је омогућено да се развијају у том пољу, јер су се истурена одељења балетске школе „Луј Давичо“ и музичке „Владимир Ћорђевић“ налазиле у нашој Школи. Покренуте су многе акције које настављају данашње генерације.

Какве резултате је Школа постизала?

Наша Школа је постизала изванредне резултате и док је била у малој згради, а кад се проширила још и веће. У укупним резултатима је била прва у Београду, јер је чак у пет наставних предмета заузела прво место. За 11 година, Школа је добила 30 Октобарских награда, а о Змајевим и другим да и не говоримо. Школа је имала такав углед да су просветни радници, односно делегације из разни земаља - Данске, Швајцарске, Француске, долазиле код нас у посету. Били смо и домаћини манифестације Радост Европе.

Како је успостављена братска сарадња са школама из Крапине „Људевит Гај“ и Улциња „Бошко Стругар“?

У то време Караван пријатељства нам је понудио да се збратимимо са неком школом из Хрватске. Ми смо изабрали школу „Људевит Гај“ због тога што смо нашли једну повезаност и сличност између Јелене Ћетковић и Људевита Гаја. Обоје су били борци: Јелена у рату, а Људевит Гај се борио за народни језик. Касније смо се збратимили и са школом „Бошко Стругар“ из Улциња, јер је Јелена Ћетковић рођена у Црној Гори. Било нам је драго да су нас те школе тако топло прихватиле. А и ми смо им узвраћали пријатељством.

ДРУГАРСТВО И ВИШЕ ОД ТОГА

Наша школа сарађује и негује пријатељство и другарство са школама у Крапини и Улцињу. Та пријатељска веза траје дуго. Са ученицима ових школа наши ученици се дописују и посећују се током школских распуста.

И ове године у госте нам долазе наши другари са мора и из дивног Титовог Загорја. Њихови домаћини, ученици и родитељи наше школе, још једном ће показати да су добри домаћини и уложиће све напоре да њихов боравак у главном граду буде пријатан. Стећи ће се нова познанства, кренуће нова писма, потећи ће нове иницијативе за чешће сусрете, за заједничка летотовања, екскурзије, посете...

Драгана БОШКОВИЋ 6/4
објављено у часопису „Јелена“
маја 1981. године

ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ 1973-2000.

...3. септембра 1973. почела је школска година. Формирано је 25 одељења, две групе целодневног боравка за први разред и 4 групе продуженог боравка. Почели смо са радом по експерименталном поступку петодневне радне недеље. Одржана је и седница Савета школе који је именовао одбор за прославу свечаног отварања нове школске зграде. На састанку је закључено да се успостави братска и пријатељска сарадња са ОШ „Бошко Стругар” из Улциња.

...27. новембра 1973. одржана је академија у част 30. година АВНОЈ – а.

...30. јануара 1974. одржана је седница Радне заједнице помоћног особља када су примљени Стана Влајнић, Милка Стојановић, Славка Бундра, Ката Чех и Цвија Ђорђевић.

ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ

Клуб хуманости наше школе основали смо 18. марта 1974. године. Желели смо да помогнемо деци оболелој од дистрофије и парализе. Касније смо видели да је наша помоћ потребна и осталој сиромашној деци из целе Југославије. Наш клуб је од оснивања покренуо безброј акција које су увек прихватили ученице наше школе, а помагали су и наставници. По договору, сваког последњег петка у месецу, прикупљамо старе новине из околних зграда. Део новца добијен продајом старе хартије послат је Удружењу дистрофичара Србије, а део је употребљен за припремање 80 новогодишњих пакетића за оболелу децу, која се налазе у Заводу за рехабилитацију у Сокобањској улици у Београду. Том приликом сваки друг из болнице добио је пакет са новогодишњим поклонима у којима

су се налазиле и честитке за Нову годину и жељама за брзо оздрављење.

Организована је и акција прикупљања играчака која је изванредно успела. Једна учионица била је пуна играчака. Половина је дата Удружењу дистрофичара Србије које је те играчке однело у болницу у Фојници код Сарајева, а остале играчке смо ми, пионери, однели у Завод за церебралну парализу и Завод за рехабилитацију деце инвалида. Пошто се у овом Заводу налазе сиромашна деца из целе Југославије, договорили смо се са здравственим особљем болнице о прикупљању летње и зимске одеће за њих. У мају је прикупљена летња одећа, а у новембру прошле године зимска.

Осим тога, наш Клуб је прикупио и 1.253 књига за ову децу. Чланови Клуба добили су адресе болесних ученика школе „Др Драган Херцог” с којом се дописују и гаје искрено другарство. Чланови клуба су с наставницом Даницом Стефановић и помоћником директора Вером Будишин више пута посетили децу у болницама. Приликом посете доносили су играчке, поклоне и одећу. Међутим, деци смо више од поклона значили ми, њихови старији другови. Пратили су нас приликом обиласка болничких одаја и поносно су нам показивали своје дивне ручне радове и своје болничке собе, лепо украшене. Они су нам поклонили и три лепе таписерије, које красе ходнике наше школе. Радости није било краја.

Растанак са њима увек је био некако сетан, јер су се мали болесници осећали одједном усамљени. Када смо одлазили, наши нови другови су нам дуго махали, а ми смо обећали да ћемо поново доћи. Доћи ћемо им и за Осми март, и за Дан младости. И ми ћемо њима извести пригодан програм поводом Дана младости, као што су они нама извели врло успео про-

грам са песмама и рецитацијама за Нову годину. Иако су седели у својим инвалидским колицима отпевали су неколико лепих хорских песама, које су биле праћене на хармоници. Деца у инвалидским колицима гордо су дигла главе и дивно рецитовала.

Сви смо били радосни и поносни што смо чланови првог клуба овакве врсте у Београду и што можемо својим радом да помогнемо несрећној, усамљеној, инвалидној деци. Желимо да свима поклонимо део своје среће, овим незнатим пријатељима који само из песама знају шта значи корак, шта значи игра. Желимо да помогнемо друговима који су далеко од својих родитеља. Ми желимо да помажемо и ми то можемо.

Све ученике других школа из Београда и републике, све хумане људе позивамо да се укључе у нашу акцију и да помогну инвалидној деци. Сви ми то можемо и ми то хоћемо!

Драган Ђурић, 8/2

Из листа „Београдско школство”,
у редакцији листа „Јелена”

...7. маја 1974. одржана је седница Радне заједнице на којој су разматране припреме и формиране комисије за прославу Дана школе и свечано отварање школе.

...19. децембар 1974. Председништво већа Народне технике Југославије доделило награду „Борис Кидрић” - бронзану плакету Основној школи „Јелена Ћетковић” у Београду и наставници Батев Добрили за особите заслуге у ширењу техничке културе...

...10. јуни 1975. – „Јелена”, лист ученика наше Школе, награђен од Савета за васпитање и бригу о деци СР Србије са 4000 динара. Лист „Јелена” је учествовао у так-

мичењу „Тражимо најбољи школски пионирски лист”. Одговорни уредник листа је Пера Симић, учитељ...

...3-7. октобар 1975. године „Радост Европе” - Седми сусрет деце Европе је посебно обележен. Наша Школа је била домаћин аустријској делегацији и то за 20 ученика и 4 пратиоца. Ученици су били распоређени као гости код наших ученика...

РЕЦИТАЛ ПОСВЕЋЕН НИКОЛИ ТЕСЛИ

У години у којој се широм света саветовања, пригодне свечаности и предавања посвећују животу и раду Николе Тесле, леп допринос овој прослави дала је и београдска Основна школа „Јелена Ћетковић”, која је, у заједници са Просветно-педагошким заводом Београда и Републичким одбором покрета Науку младима, приредила у Дому пионира свечану академију посвећену овом великану људске мисли. Академију је отворио професор универзитета др Миодраг Тијанић, а после овога су ученици Основне школе „Јелена Ћетковић” извели рецитал посвећен животу и

раду Николе Тесле. Текст рецитала, датог у четири импресивне слике, написала је и са ученицима увежбала Лепа Батаковић, наставник математике и физике. У извођењу рецитала учествовали су ученици од V до VIII разреда.

Личност Николе Тесле дочарао је Петар Вукичевић, ученик VII разреда. Песмом ученика нижих разреда Основне школе „Браћа Рибар”, под руководством наставнице Емилије Мраовић, завршена је свечана академија. У немогућности да лично присуствује свечаности, учеснике Академије и присутне госте поздравио је председник Српске академије наука, професор др Павле Савић.

Р. Тополац

објављено у часопису „Јелена”
поводом 30 година рада

ли земљу. Слушали смо диван цвркулт птица и брали цвеће. Опијени изгледом природе, једва смо чекали да видимо извор. Трва је била зелена и посута мирисним цвећем. Ускоро смо видели два дубока језера обрасла травом а мало даље од њих налазио се извор. Дивни мали слапови падали су с камена на камен. На извору смо пили воде и одмарали се.

Један наш друг се прскао са наставницом, а прскао је и другове и другарице. У повратку смо наишли на кокошке које су уплашено кокодакале, хватали смо лептирове, певали песме и једва чекали да се вратимо у одмаралиште јер нас је савладао умор.

Олга Тутуновић , II/4,

објављено у часопису „Јелена” маја 1978.

...16. октобар 1975. У оквиру „Живе библиотеке” песник Мирослав Антић казивао своје стихове и водио разговор са ученицима...

...12. фебруар 1977. На годишњицу смрти ученице Катарине Бојић засађена је бреза у школском дворишту. Породици Бојић предата је захвалница за поклон у износу 1.000.000 дин. које је утрошено за куповину књига за ђачку библиотеку.

БОРАВАК У ГРЗИ

Једног лепог сунчаног дана стигла сам аутобусом у Грзу. Кад сам се распаковала, упознала сам се са дневним распоредом рада.

После неколико дана одлучили смо да идемо на извор реке Грзе иако је пут био дуг и заморан. Идући, наишли смо на жену и човека који су помоћу плуга и крава ора-

...24. мај 1979. Завршена је „Звездаријада”. Ово је било такмичење општинског нивоа, а трајало је од 24. марта до 24. маја. Квиз знања са ученицима припремила је наставница Зага Ковачевић, а проф. Рада Лесић, литерарно-драмско стваралаштво, забавну, народну и класичну музику и блок програм. У укупном пласману од 13 основних школа, школа „Јелена Ћетковић” освојила је прво место, а треће место у укупном пласману свих учесника (месних, радних организација, средњих и основних школа). У такмичењу су учествовали ученици петог, седмог и осмог разреда...

...мај 1979. Завршена је градња ниске ограде око парцела у школском дворишту. Ради заштите зеленила Горани школе предузели су ову акцију. У овој акцији велику помоћ пружио је Миодраг Димитријевић, ђачки родитељ, који је урадио металне радове бесплатно чија је вредност 35 милиона старих динара. Металне цеви школа је купила на отпаду. У спровођењу акције

истакли су се наставници, учитељ Петар Симић, Бранко Тркуља и Томислав Тодоровић, наставници ОТО-а...

ГОРАНИ

Како је људско искуство кроз векове испитивало паролу „Рад је створио човека” и данас, када се намеће нови темпо живота, нађе се по који тренутак слободног времена да се улепша животна средина, засади један нови живот који ће привређивати овом друштву и људима.

Школа „Јелена Ђетковић” је васпитно - образовна установа. На први поглед два различита појма - умни и физички рад. Али васпитати и правилно усмеравати једну личност не значи стварати у њој само осећај за пасивност учења, већ га усредсређивати на активан рад. Школа образује и изводи генерације и генерације изграђених личности чији је од 1968. године саставни део постало и чланство горанске организације. Једно одељење - једна чета, сви заједно бригада „Јелена Ђетковић”. Генерације се смењују, допуњују једна другу, једино циљ остаје исти: улепшати и оплеменили средину у којој се живи. Хоће ли нам прошлогодишња 3. награда на такмичењу за уређивање школских дворишта и новчани износ од две хиљаде динара,

који је употребљен за набавку алата, садница, развој горанске и осталих организација, бити подстрек за нова достигнућа? Одговор нисмо добили од одговорне личности, одговор су нам биле – 300 садница црног бора у два расадника из којих ће се следећих пет година допуњавати акција о засађивању осамдесет осам садница за друга Тита и четрдесет засађених, које симболишу четрдесет година ослободилачке социјалистичке револуције југословенских народа и народности.

Материјална вредност ових садница је преко четири и по милиона динара, али то је исувише мало према непроцењивој вредности људског рада који одише хуманошћу. То потврђује и недостатак алата чије се одсуство не осећа јер ту је човек који све побеђује истрајношћу, вољом за рад, високим моралом који не признаје пораз. Радило је њих много, остало је доста усађених жуљева, зноја, а као и увек ред је да се похвале и они, овога пута највреднији: Бранислав Качаревић, Зоран Симоновић, Станислав Миловановић, Дејан Крстић, Илија Степановић, Зоран Крејовић, Саша Симоновић, а посебно Владимир Новичић.

Међутим, није довољно само засадити, већ све то сада треба одржавати, очувати. И у томе ћемо остати истрајни, неуморни, а дела учинити вечним.

Гордана Радловић, 8/2

објављено у часопису „Јелена”, бр.6, маја 1981.

...1. септембар 1979. Почела је нова школска година. Директор Танасковић Миливоје предао је дужност заменику проф. Нади Марјановић до избора новог директора...

По завршетку школске 1979/80. године отишли су у пензију Оливера Вишњић, наставник разредне наставе, Николић Душанка, наставник разредне наставе и секретар школе Стојановић Стојан.

...школска 1980/81. Основни подаци о радницима Школе: директор школе Нада Марјановић, секретар Заре Зарев, благајник Славица Ранкић, педагог Светлана Гмитровић, 47 наставника, техничко особље чини 13 радника, 2 домара, 2 серверке, шеф рачуноводства, психолог Ђуришић Миросава и библиотекари Лесић Рада и Михајловић Владислав.

Ове године обележавамо 40 година НОБ-а и револуције. Ученици наше школе су се укључили у такмичење које спроводи „Кекец” под називом Шампионат знања „Тито-револуција-мир”.

Школско такмичење је одржано 27. 3.

1981. а учествовало је 95 пионира и омладинаца. У такмичењу су се нарочито истакли: Арагана Шиљак 8/1, Александар Аедић 8/1, Вида Марјановић 8/2, Бранко Стојковић 8/2 и Александра Милошевић 7/4.

Иста екипа је нашу школу представљала на Општинском такмичењу које је одржано 12. 4. 81. у Основној школи „Иван Горан Ковачић”. Материјал за припрему је био штампан у листу „Кекец”. На такмичењу је победио Бранко Стојковић, представник наше екипе. Укупно је учествовало 12 екипа са општине Звездаре.

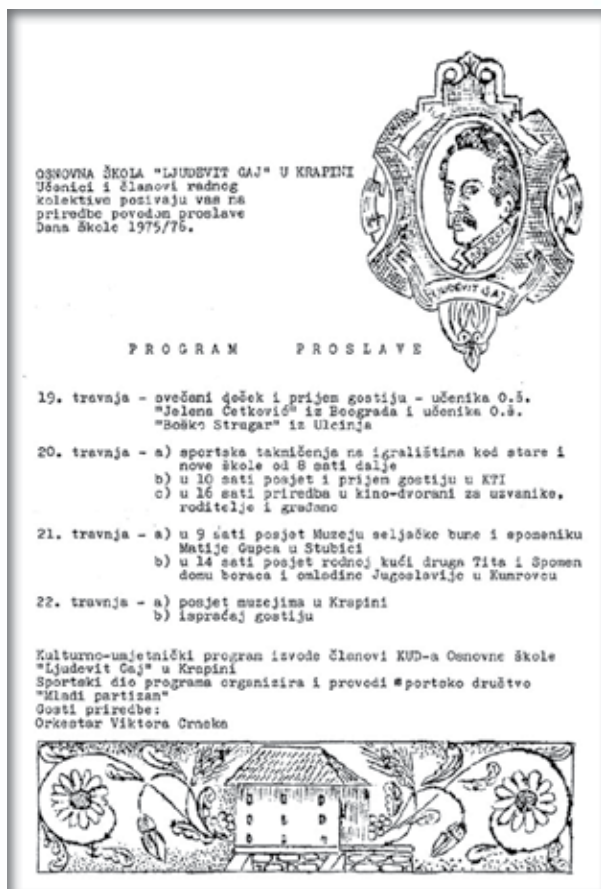
Маја Старовић, 6/4

објављено у часопису „Јелена”, маја 1981.

...„Политика” је доделила диплому ОШ „Јелена Ћетковић” за успешну сарадњу у акцији „Школски час ‘80” у новембру 1980.

...У марту 1981. испратили смо чланове колектива у пензију: Стојана Стојановић, Душанку Николић, Добрилу Батев, Оливеру Вишњић, Веру Грујић, Даницу Стефановић и Марију Масникоса...

...15.маја 1981. свечано је прослављен Дан школе и 20 година њеног постојања и рада. Сем културно-уметничког програма прослава је обухватила низ манифестација у оквиру одељењских заједница и припремање изложби радова, излагање школског листа „Јелена”, билтена ООСС омладине, тематско уређење паноа, посета спомен-гробљу у Јајинцима, музеју бањичких жртава. Свечани гост академије је био један члан породице народног хероја Јелене Ћетковић. Традиционални сусрет са представницима братских школа „Људевит Гај” из Крапине и „Бошко Стругар” из Улциња је учврстио и проширио пријатељство, братство и јединство брижљиво неговано читаву протеклу деценију.

...у јуну месецу 1982. велики хор под руководством Мирјане Мунђе, професора музичке културе, учествује на Републичкој смотри горана Србије и осваја 3. награду.

...5. 10. 1982. године директор школе Чедомир Голубовић, два наставника (Зага Шиндолић и Милица Пајић) и 30 ученика од 3. до 8. разреда наше Школе били су 4 дана гости братске школе „Бошко Стругар“ из Улциња поводом прославе Дана школе. Били су лепо дочекани и, пуни лепих утицаја и успомена, вратили се кући.

...У току јесени 1982. учествовало је 6 одељењских заједница на уређењу парка код Опсерваторије на Звездари.

...У акцији „Рука-руци“, коју води дечји лист „ТИК-ТАК“ одељење 3/3 наставнице

Милице Пајић заузело је 8. место у Југославији, а школска библиотека добила комплет књига.

...Једну хуману акцију извели су ученици 2/4 када су за своју сиромашну другарицу, којој је изненада умро отац, хранилац породице, сакупили 5 000 н. динара.

...Чланови ликовне секције учествовали су на јавном часу испред Скупштине СФРЈ 24. 5. 1982. поводом Дана младости.

...Хор старијих разреда са хором војника из касарне „20 октобар“ учествовао на такмичењу „Младост у речи и песми“.

НАЈРАСПЕВАНИЈИ И НАЈРАЗИГРАНИЈИ У ШКОЛИ

У нашем одељењу већ две године веома успешно ради фолклорна секција. Од 29 ученика у одељењу, фолклор игра њих 18. Пробе одржавамо два пута недељно са нашом учитељицом Саичић Катом. То су дивни часови. Веселимо се, забављамо и дружимо. Кроз игру и песму упознајемо нашу народну уметност.

Наша фолклорна секција је учествовала на многим прославама у школи и ван ње. Имала је око 20 наступа. Такође је учествовала на такмичењима фолклорних дружина на општини и у граду. Прошле године освојили смо друго место на Општини и награду од 2.500,00 динара, а ове године прво место. Учествовали смо и на градском такмичењу. Очекујемо лепе резултате јер смо се озбиљно припремили.

У такмичењу на „Звездаријади“ и прошле и ове године, наступили смо у блок програму пет пута. Сарађујемо и са КУД „Градимири“. Када се растанемо од наше учитељице, већина ће да настави да игра у овом друштву.

Већ две године смо најраспеванија одељењска заједница у школи, а други смо у општини. Зато се и зовемо „Златни славуји”.

Снимили смо документарни филм „Ода радости” који говори о животу и раду наше одељењске заједнице.

**одељењска заједница IV2
„Златни славуји”**

објављено у часопису „Јелена”, маја 1978.

...празник 8. март прославили смо свечано и лепо. За тај датум чланови драмске и рецитаторске секције, ученици 7. и 8. разреда припремили су уз помоћ библиотекара Владимира Михаиловића вече шпанске љубавне поезије. Овај краћи програм био је увеличан интересантним сценским декором, шпанском музиком и балетом који су извеле чланице ритмичке секције. За ту прилику биле су позване и колегинице које су прошле године отишле у пензију. Исти овај програм изведен је истог дана у историјама Месне заједнице „Липов лад”.

...септембра месеца 1983. године за извођење наставног програма у млађим разредима запослена су 22 наставника, у у старијим разредима 25 наставника. За организацију наставног програма у школи задужени су директор Школе Чедомир Голубовић, педагог Светлана Гмитровић и психолог Мира Ђуришић. Правно-финансијске послове изводи секретар Заре Зарев и режисер Полка Мендебаба.

Настава се одвија у једној смени са 8 одељења целодневне наставе од 1. до 4. разреда и по два одељења 2. и 3. разреда који мењају смену сваке две недеље.

У просторијама Школе одржавају се часови енглеског језика за млађи и старији узраст у организацији Института за стране

језике.

Уређен је простор иза школске зграде за кошарку и мали фудбал.

Уведени су нови наставни програми.

За ученика генерације проглашена је Данијела Замаклар, ученица 8/2.

...ученици првог разреда, у сарадњи са представницима Омладинске организације и Горана школе посадили су „Пионирску младицу”. У сарадњи са МЗ и родитељима ученика уређен је простор за „летњу учионицу”, постављене су клупе у дворишту испред главног улаза, а иза Школе уређен терен за кошарку и млади фудбал. На првом пионирском збору отворена је 8. смотра „Пионир сам, тим се дичим”.

...27. новембра 1983. године 158 ученика првог разреда примљено је у пионирску организацију, уз пригодни програм.

...наставник физике Степан Крсмановић је ове школске године изабран за члана жирија за доделу Октобарске награде са мандатом од две године.

...инспекцијска служба Просветног савета је похвалила програм рада Школе, посебно део за васпитни рад.

...на Дан младости 1984, председник пионирског одреда Школе, Марија Бјелогрић, као најбоља пионирка, у Скупштини

Србије примљена је у ОССОЈ.

...у мају 1986. године, поводом 25-годишњице постојања и рада Школе изашао је лист „Јелена”. Посебно су се истакли у припреми листа чланови Новинарске секције.

...29.11 1986. велики хор наше Школе и драмска секција МЗ извели су пригодан програм, а поводом Дана армије драмска секција је одржала приредбу у просторијама МЗ „Липов лад”.

...Поводом оснивања клуба Уједињених нација у Школи је изведен успешан програм у просторијама МЗ. Програму је присуствовао и господин Набуако Ода, представник Уједињених нација за Југославију и Албанију.

...и септембра 1986. године Школа располаже са 4.500m² и 30 учионица и кабинета. Школа има 1142 ученика и 33 одељења. Ове године је први пут уписано 5 одељења првог разреда. Разматрајући примену новог наставног програма, стручни активисти су изнели закључке да из предмета српско-хрватски језик програм није прилагођен узрасту ученика, из биологије је садржај ученика испод психофизичких могућности ученика, а ученик физике је недовољан у садржају.

...поводом Дана армије ученици су примили у госте војнике из касарне „20. октобар” на Звездари, а представници старијих разреда у својству делегације су посетили касарну и тамо се упознали са животом и радом војника.

Поводом 200-годишњице од рођења Вука Караџића чланови рецитаторске секције су учествовали у програму „Бољи је разум, неголи снага” у просторијама библиотеке „Веселин Маслеша”.

...15. мај – Дан школе је ове 1987. године обележен приредбом у којој су учествовали чланови млађег и старијег хора, чланови литерарне секције, рецитаторске,

Секције за гимнастику и ученици 2/2 разреда.

...У време манифестације „Радост Европе” школа „Јелена Ђетковић” је била домаћин групи деце из Пољске, учесницима ове манифестације. Шездесеторо деце из Шчећина у Пољској било је смештено у продице ученика.

...у јуну 1987. године у пензију су отишле две дугогодишње чланице колектива, Загорка Шиндолић, наставник математике и Олга Михајловић, наставник ликовне културе.

...у мају 1991. прослављено је 30 година постојања Школе. Гости су били ученици из Улциња.

...школска 1998/99. година је почела 1. септембра и тада нико није могао да претпостави како ће се завршити. Настава се одвијала уобичајено до 24. марта, када је почела агресија НАТО-а на нашу земљу. Тога дана, ученици заједно са својим наставницима били су у школи на редовној настави.

У земљи је проглашено ванредно стање, а настава је обустављена. Школска година је завршена у јуну, након окончања агресије. Сви ученици су завршили ову школску годину са позитивним успехом.

САВРЕМЕНА ШКОЛА

Од 2000. године почиње обнова и модернизација Школе. Најважније је било побољшати услове рада и живота, а затим и квалитет наставе.

Школа је почела да добија своје ново лице: замењена је целокупна столарија у новој и старој згради, учионице су опремљене новим намештајем, опремљен је боравак, чајна кухиња, потпуно је комплетирана свечана сала. **Уефа** је школи поклонила мали вишенаменски терен за фудбал. Двориште је ограђено, осветљено, око Школе су постављени стубићи, сигнализација, реновирано је велико двориште и направљена пољска учионица. Заједно са својим наставником ликовне културе, Љубомиром Ж. Петровићем ученици су осликали мурале на фасади школе.

Школа је морала да ухвати корак са новим временом увођењем информационих технологија у наставу. Оформљени су информатички кабинети, купљени рачунари, видео-бим, штампачи, дигитални фотоапарати, камера. Ради безбедности ученика уведен је и видео-надзор.

Школа сарађује у многим пројектима (Еко башта, Школа без насиља, Превенција преступничког понашања, Тројком против дроге), а наставници се стручно усавшавају. Све је то допринело да Школа настави да негује углед који је имала и раније.

ИЗ ЛЕТОПИСА ШКОЛЕ 2000-2011.

...наставу у 1999/2000. години похађало је 1111 ученика, распоређених у 40 одељења. За ученике првог и другог разреда организован је продужени боравак са исхраном. Настава се одвијала у две смене.

...у овој школској години радило се под оптерећењем, јер је требало надокнадити нереализовано градиво из претходне школске године, а такође и наставу у при-

роди и екскурзије. Материјална средства била су недовољна и нередовна, што се одразило на примања запослених и недостатак средстава за унапређење наставног процеса. Родитељи су пружили велику материјалну помоћ Школи, тако да је опремљено и окречено више учионица, поправљени су прозори и на тај начин побољшани услови рада.

...велики број одличних (688) и врло добрих (195) ученика је показао да су ученици наше Школе показали веома добре резултате у наставним и ваннаставним активностима.

...Вукову диплому понела су 23 ученика, док је њих 97 награђено специјалним дипломама. Наша школа добила је признање Клуба младих талената „Архимедес“ на 26. математичком турниру.

...у школској 2000/01. ученици осмих разреда понели су 84 специјалне и 18 Вукових диплома.

...септембра 2001. наставу похађају 482 ученика у нижим разредима и 491 у вишим, укупно 973 ученика.

...27. новембра 2002. године у Музичкој школи „Владимир Ђорђевић“ одржана је промоција CD-а оркестра и хора ОШ „Јелена Ћетковић“.

...школску 2002/2003. годину завршило је укупно 933 ученика, од тога 621 са одличним успехом, 189 са врло добрим, 98 са добрим и један ученик са довољним успехом. Нико није понављао разред. Средња оцена била је 4,41.

...27. јануара 2002. прослављена је Школска слава. Домаћин славе био је родитељ Коста Андрејевић.

РОДИТЕЉИ ДОМАЋИНИ СЛАВЕ

- Коста Андрејевић
- Ловорка и Миомир Николић
- Ђорђе и Ивана Миљковић
- Радомир Лазаревић
- Милутин Аничић
- Гордана и Никола Чолић
- Славољуб Јевтић
- Маријан Милошевић
- Љубомир Милошевић
- Владимир Гајић
- Бошко Вукосављевић
- Славиша Вуксановић
- Новица Пурић
- Горан Крецловић
- Славиша Радојевић
- Стеван Радојинчић
- Никола Ђеранић
- Зоран Петровић
- Зоран и Нада Дробњак

...школска 2003/04. година започела је са новим формирањем стручних већа: Језик, књижевност и комуникације, Природне науке, Друштвене науке, Физичко и здравствено васпитање, Уметност и Разредна настава.

...24. децембра, на манифестацији „Београдски анђели“ ученицима наше школе Милану Таиру, Огњену Милошевићу и Александри Јоксимовић додељене су награде за постигнуте врхунске резултате на такмичењима у земљи и иностранству.

...25. децембра усвојен је нови Статут и Правилник о понашању ученика и наставника у Школи.

...од 4. до 11. јануара ученици Иван Мајсторовић и Никола Ђајић из 8/2 боравили су у Москви на позив градоначелника Москве.

...19. марта у школском дворишту одржан је јавни час „Деца деци“ у знак солидарности са децом прогнаном са Косова.

...Мирјана Мунђа добитник је Годишње награде општине Звездара за свој успешан рад.

...8. априла одржано је вече са пијанистом Душаном Трбојевићем.

...у суботу, 15. маја 2004. године, поводом обележавања Дана школе, отпутовали смо на излет у Орашац и Аранђеловац.

...првог септембра 2004. почела је нова школска година. Ученици су подељени у две смене, тако да су оформљене парна и непарна смена.

Срећан почетак школске године ученицима „непарне смене” поред директора и наставника Школе, пожелела је и градоначелница Радмила Хрустановић.

...10. децембра ученицима је предато на коришћење игралиште са вештачком травом за мали фудбал. Гости школе били су функционери Фудбалског савеза Драган Стојковић-Пикси, Илија Петковић и други.

...27. јануар 2005. прослављена је школска слава уз свечану приредбу ученика и сечење славског колача. Домаћин славе била је породица Чолић.

...25. и 26. априла ученици су приредили Ускршњи базар у школском холу.

...ученик петог разреда, Теодор фон Бург, који је у току ове школске године дошао у нашу школу, учествовао је на такмичењима из математике у категорији 8. разреда и на свим нивоима освојио прву награду, показавши велики таленат.

...у оквиру верске наставе деца су била на концерту групе „Гора”. Ова група је део музичког састава „Ступови” и изводи старе српске народне песме уз подршку традиционалних инструмената као што су: деф,

фидел, тарабука, лаута, шушке... Децу је водила наставница веронауке Данка Шпехар. Ученици су ишли и на концерт грчке духовне музике, промоцију књиге Славице Мاستикосе, концерт у Певници при Храму Светог Саве.

...гости наше Школе, на два дана, били су ученици 4. разреда из Зајечара, који су били учесници акције „Игре без граница”, пријатељства деце Србије.

...6. септембра 2005. екипа образовног програма РТС-а снимала је са ученицима наше Школе емисију о школском распусту.

...30. септембра гости наше Школе били су ученици из Чешке, који ће у оквиру манифестације „Радост Европе” од 1-6. октобра бити гости ученика.

...1. децембра одељења 7/3 и 7/5 учествовала су на снимању ТВ емисије „Тајна обичних ствари”. Својим глумачким и песничким умећем представљали су Школу.

...27. децембра професорке енглеског и руског језика Гордана Перишић и Милка Ковачевић биле су са својим бившим ученицама на пријему у Скупштини града поводом проглашења „Београдских анђела”.

...у току школске године на трећем спрату у свим учионицама постављени су венецијанери, а почео је да стиже и нови намештај за учионице.

...од 25. до 29. маја у оквиру акције „Мала матура - велико срце” ученици наше школе угостили су децу са Косова.

...током септембра 2006. године спроведена је акција прикупљања књига за библиотеку основне школе у Оџацима.

...27. октобра на јавном часу, у школском дворишту, говорио је председник Општине Звездара.

...8. новембра прослављен је Дан просветних радника у друштву са пензионери-ма.

...**11. децембра** професорка биологије Биљана Дрндарски и Никола Симић, ученик 8/1, били су гости Јутарњег програма РТС-а, где су представили нашу Школу, еко башту и љубимца игуану.

...**31. марта 2007.** спроведена је акција чишћења школе.

...**Дан школе** прослављан је целе недеље кроз одговарајуће културне и спортске садржаје. Том приликом одржан је концерт и промоција ЦД-а хора Школе. За чланове колектива организована је свечана вечера 18. маја у Пионирском граду.

...**31. маја** генерација 8. разреда прославила је своју Малу матуру у Пионирском граду са својим одељенским старешинама.

...**5. јуна** на сцени Пан театра наставница биологије Биљана Дрндарски, у сарадњи са Друштвом пријатеља деце Звездаре и Асоцијацијом за напредна истраживања младих „Ара“, обележили су Дан планете Земље са ученицима наше Школе који су презентовали своје радове.

...**на крају школске године** одштампан је школски лист „Наша школа“.

...**школска 2007/08. година.** Школа је почела са радом 3. септембра, са 980 ученика.

...**у оквиру манифестације** „Радост Европе“ гости наше школе била су деца из Словеније.

...**Даница Чешљевић**, ученица 7/2, је у

Италији снимила свој први филм „Ларго Винч“.

...**Пријатељи деце Звездаре**, Удружење наставника „Доситеј Обрадовић“ и Асоцијација за напредна истраживања додељују признање ОШ „Јелена Ћетковић“ за учешће на Смотри истраживачких радова - истраживање до знања област: српски језик, 22. 5. 2008. године.

...**ученик 7/2, Немања Лековић** учествовао је у представи-опери „Јадници“, која је изведена у оквиру овогодишњег БЕМУС-а, на сцени Мадленијанум у Земуну.

... **12. марта 2008.** у физкултурној сали снимана је емисија о школском спорту. Присуствовали су ученици, наставници физичког васпитања и директор Школе.

...**од 26. до 29. марта**, директор Школе, професор физичког васпитања Дана Пилиповић и пет ученика 8. разреда су били у Лондону у оквиру акције „Street Football“.

...од 15 до 18. маја 2008., у оквиру акције „Мала матура-велико срце“ ученици су били домаћини деци из Косова Поља, и са вршњацима провели незаборавне тренутке.

...2009. године наша Школа је заузела прво место у Србији у категорији основних школа по броју радова увршћених у „Базу знања“ Завода за унапређивање образовања и васпитања. На конкурс „Креативна школа“, учествовало је седам тимова, односно 21 наставник. Радови који су ушли у „Базу знања“:

- Србија почетком 13. века (*Драгана Мишић, Маја Ађелковић Шегуљев и Данка Шпехар*);

- Многоугао (*Шевала Хаџиефендић, Ирена Радивојевић и Јелица Станисављевић*);

- Значајне личности наше прошлости (*Костадинка Трајковић, Марија Манојловић и Јагода Ђинђић Тасевски*) и

- Грађанске револуције (*Татјана Аџић, Марија Рајак и Алекса Еремија*).

...30. 9. 2009. Ивана Ристић присуствовала је семинару „Подстицање читања код деце и младих“, које је организовала Библиотека града Београда. Предавачи су биле библиотекарке-саветнице из Шведске. Колегинице су са библиотекарима из Београда поделиле искуства, говориле о

издаваштву и читању у Шведској, и представиле пројект везан за књиге прилагођене деци са посебним потребама.

ЈА ИМАМ ТАЛЕНТА

У свечаној сали одржала се приредба „Ја имам таленат“. Идеја за ову приредбу је потекла на часу музичког васпитања када је учитељица I - 4 приметила да њени ђаци веома лепо певају.

„Многи од њих певају у хору Чаролија“, рекла је њихова учитељица. Заједно су дошли на идеју да одрже приредбу под називом „Ја имам таленат“.

Било је много родитеља. Свака песма поздрављена је огромним аплаузом. Сви у свечаној сали су заједно певали и ђускали.

Клинцима се највише свидело небо које је било чаробно украшено звездама. Било је прелепих костима украшених перјем и шљокицама. Дечаци су отпевали песме „Игра рокен-рол“ и „Соло“. Приредба се завршила заједничком песмом.

Андреа Опачић 6/4

...На Зимском републичком семинару шк. 2009/10. године, Друштво за српски језик доделило је мр Маји Анђелковић Шегуљев прво место у Србији за рад литерарне секције у току 2009/2010. године.

ДИРЕКТОРИ ШКОЛЕ

Васпитно-образовном установом управља Школски одбор, стручни органи Школе (Наставничко веће и, одељењска већа) и директор Школе.

У периоду од педесет година, Школом су руководили људи од имена и звања, а у зависности од умешности и организационих способности, сваки од њих је оставио траг и сећање.

Основном школом „Јелена Ђетковић“ руководили су:

1. **ЖИВКА МИКИЋ**
(1961-1968)
2. **МИЛИВОЈ ТАНАСКОВИЋ**
(1968-1979)
3. **НАДЕЖДА МАРЈАНОВИЋ**
(1979-1981)
4. **ЧЕДОМИР ГОЛУБОВИЋ**
(1981-2001)
5. **СВЕТЛАНА ГМИТРОВИЋ**
(2001-2011)

ЖИВКА МИКИЋ

Постављена је за управитеља Школе 1. октобра 1961. године.

Имала је захтеван задатак да организује рад и покрене редовно одвијање наставе у изузетно тешким и скромним условима.

Са малобројним, али сложним колективом успела је у томе и убрзо су ученици почели да постижу изузетне резултате.

Носилац је Ордена рада са сребрним венцем и добитник Плакете града Београда 1964. године. Пензионисана је 1968. године.

МИЛИВОЈ ТАНАСКОВИЋ

Године 1968. изабран сам за директора Школе и на тој дужности остао сам до 1979. године. Дошао сам у малу школу по броју ученика и учioniца, али велику по стручно-педагошким способностима и залагању наставника, што се потврђивало и резултатима њиховог рада.

Недостатак потребних и одговарајућих објеката наставе надокнађиван је, врло успешно, трудом и сналажењем наставника, тако да је настава и у оваквим условима била на високом нивоу дидактичко-методичке заснованости и педагошке ефикасности. Мало је школа које су успоставиле тако успешан сараднички однос наставника са ученицима и њиховим родитељима; ученици су подстицани стимулативним приступом који су они оправдавали још већим залагањем, а родитељи су тиме били мотивисани за пуно разумевање, подршку и поделу одговорности за напредак.

Оваква оцена потврђена је и објективним вредновањем школа у Београду које је вршио Просветно-педагошки завод. У свим наставним областима резултати су били изванредни (између 1. и 5. места), што је нашу Школу у целини сврстало на прво место између 150 школа у Граду.

Но, без обзира на успешан рад и постигнуте резултате, у оваквим просторним ус-

ловима није се више могло радити. Школа више није могла да прима ни децу из свог најближег окружења, мада је у појединим постојећим одељењима имала и до 44 ученика. Због тога, а вероватно и због угледа које је Школа стекла, у сарадњи са родитељима ученика, издејствована је одлука у Граду којом су одобрена средства за доградњу школске зграде. У сарадњи са арх. Ђорђем Васиљевићем, по чијем пројекту се приступило градњи, обезбеђено је да новоизграђени наставни објекти и опрема школе омогуће организацију васпитно-образовног рада по моделу „школе будућности”. Од услова у којима се радило у три смене, када су предметни наставници били принуђени да раде у обе смене, понекад и у неадекватном простору, прешло се на рад у једној смени, потпуном применом кабинетске, а у млађим разредима целодневне наставе. Тиме су у нашој Школи, међу првима у граду, остварени педагошки идеали да се школско учење „врати у школу”. Први пут је једна школа поставила конкурсни услов за предметне наставнике, који ће радити у разредној настави, да имају претходно завршену учитељску школу.

Нови услови рада омогућили су упис већег броја ученика и пријем нових наставника што је довело до подмлађивања колектива и обнављања почетног полета, уношења ведрине и одушевљења за рад са децом. У проширеном и садржајно обогаћеном педагошко-инструктивном раду, са задовољством сам уочио спремност наставника да унапређују наставу, примењујући нова наставна средства и дидактички оправдане наставне методе.

Значајну васпитну улогу имао је програм сарадње и размене посета ученика и наставника са школама из Улциња, Крапине и Загреба. Ученици су пружали и уживали гостопримство, склапајући прија-

тељства и упознавајући нове људе и пределе удаљених крајева, а наставници уз то и размењивали искуства о раду.

НАДЕЖДА МАРЈАНОВИЋ

Изабрана је за вршиоца дужности директора а затим и за директора Школе 1979. године. Изузетно добро је организовала рад и поверене послове је обављала са великом одговорношћу. Посебан значај је придавала квалитету наставног кадра. За време њеног мандата формирана је Педагошко-психолошка служба. Из здравствених разлога напустила је функцију директора и вратила се у наставу, свом позиву професора биологије.

ЧЕДОМИР ГОЛУБОВИЋ

„Из мале вождовачке школе, у којој сам био директор, дошао сам у „Јелену“ која је тада имала 32 одељења са око 800 ђака. За мене је то био изазов, премда сам већ био у Савету родитеља Школе, па сам знао како она функционише.

Рад се одвијао у једној смени, што је било идеално за реализацију свих ван-

наставних активности, те ни резултати рада нису изостали. Уз велики ентузијазам и стручност наставника, као и стручно вођење ПП службе, ученици наше Школе освајали су многе награде на општинским, градским, републичким и савезним такмичењима из свих предмета - од физичког васпитања до физике. Са резултатима рада и углед Школе је растао, па се од 32 одељења број одељења повећао на 40. Тада смо почели да радимо у две смене.

Били смо збртимљени са основним школама „Људевит Гај“ из Крапине и „Бошко Стругар“ из Улциња. Сваке године једна школа била је домаћин ученицима и наставницима друге две школе за Дан школе домаћина. Дружења су била незаборавна.

Деца су била радна и вредна, поштовала су углед и ауторитет наставника. Наравно, било је и екстремних случајева, али биле су то „несрећне душе“ којима је требало помоћи.

Наставни кадар су чинеле старија и млађе генерација које су се међусобно поштовале. Колектив је био компактан, па смо често на крају школске године или за Дан школе организовали екскурзије у Грчку, Турску, Мађарску, Италију и излете по Србији.

Бавили смо се и спортом, највише се играо фудбал, уторком у пола седам. Тај термин се користи и дан-данас, што ми је веома драго.

Следи период санкција, изолације, инфлације, бомбардовања. Школа није добијала материјална средства за одржавање. Када се разбије прозор, уместо стакла, стављали смо лесонит плоче. Било је језиво. Чини ми се да смо тада, када нам је било најтеже, били најсолидарнији и најсложнији.

Мислим да сам био толерантан директор. Уважавао сам сваког колегу. Неки су

ми чак то и замерали. Могао сам у потпуности да се ослоним на педагога, Светлану Гмитровић и психолога Миросаву Ђуришић. Све је функционисало као сат. За двадесет година мога рада није вођен ниједан дисциплински поступак.

Ујутру, кад дођем у Школу, прво одем код Мирке у подрумче да видим да ли је све у реду, па онда на оне „више“ спратове. Увек сам на посао долазио у оделу и кравати, сматрао сам да и на тај начин доприносим угледу школе.

Са великим задовољством се и данас често сусрећем са бившим ученицима и наставницима. За ову Школу везују ме само лепе успомене.

СВЕТЛАНА ГМИТРОВИЋ

Запослила се у Школи као педагог 1980. године, а за директора је изабрана 2001. године. На том радом месту је до 2011, када бива именована за вршиоца дужности директора Школе.

„Тих 80-их година Школа је била добро опремљена, како материјалним тако и наставним средствима, што је била посебна заслуга тадашњег директора Миливоја Танасковића. Међутим, дошла су тешка времена и од 1980. до 2000. године у образо-

вање се мало улагало.

2001. године кабинети на 3. спрату нису имали врата, школски намештај је био из 70-их година, школско двориште без оградe, наставна средства застарела, а у најгорем стању су били тоалети и подови. Посебну пажњу посветила сам квалитету наставе као и побољшању услова живота и рада у Школи како би пре свега ученици радила у чистом, уредном и здравом окружењу.

Наставници су настојали да својом стручношћу и великим залагањем постигну ниво који је Школа некада имала. Припремали су ученике за такмичења тако да смо из свих области имали освојена значајна места на општинском до републичког такмичења. Позивани смо од Министарства просвете да учествујемо у разним пројектима и манифестацијама: Радост Европе, Игре без граница (сарадња са школама општине Оџаци), Тројком против дроге, Еко-башта. Школу је 2003. године посетио председник Светске банке господин Портман. Присуствовао је часу енглеског језика и одушевљен знањем ученика и сам се укључио у комуникацију са њима.

Било је тешко изборити се за замену спољашње столарије на малој и великој згради, али уз велико залагање тадашње градоначелнице, Радмиле Хрустановић, успели смо у томе. Замену унутрашње столарије извршили смо из наших средстава.

Сви смо желели да поправимо услове рада и живота у Школи. Били смо сложни. У томе су нам помагали родитељи, Градски секретаријат за образовање, Градско зеленило, Одбојкашки клуб „Обилић“, Уефа, Институт за стране језике.

Помоћ родитеља увек је била свесрдна и несебична. Родитељи су финансирали и организовали адаптацију мале зграде и донирали први видео-надзор. Уз њихову помоћ климатизоване су канцеларије и

набављени први компјутери, озвучење, синтисајзер, дозери.

Ученици су своје учионице уређивали, бринули о цвећу, бирала се најлепша учионица. Учешћем у акцији Тројком против дроге, набављени су нови кошеви, табле и лопте. Нису нас заборавили ни бивши ђаци, па смо од ученика који је 2002. победио у квизу Милионер добили 100.000 динара и видео-бим са платном, а од новца који је такође у Милионеру добио Божидар Митровић опремљен је боравак.

Урађена је комплетна адаптација свечане сале, окречена Школа, опремљена кухиња и формирана чајна кухиња, постављена комплетна расвета, замењена унутрашња столарија, постављена врата и венецијанери.

Организовали смо излете за запослене поводом Дана школе (Рудник, Вршац, Манасија, Аранђеловац, Копорин, Покајница...).

Школа је добила нов изглед и у њој је било задовољство радити. Настојала сам да обезбедим и добре услове за одржавање савремене наставе. У оквиру Школског развојног планирања реализован је пројекат Еко-башта, опремљен је биолошки и музички кабинет, уведен је интернет и умрежени су сви компјутери, отворена је мултимедијална учионица. Уз помоћ Општине Звездара и Градског секретаријата добили смо ново и лепо уређено двоориште.

Увек сам се залагала за квалитетну наставу, подстицала сам ученике и наставнике да учествују на такмичењима и била спремна да их у томе подржим. Имала сам велику подршку Педагошко-психолошке службе на коју сам увек могла да се ослоним. Трудила сам се, да кад год је Школа била у могућности, ученике који су освојили успехе на такмичењима, наградим. Мислим да смо ми једна од Школа која је

наставницима организовала највећи број семинара за стручно усавршавање. Добром организацијом рада и ангажовањем свих запослених Школа је стицала све већи углед и постала једна од 10 најбољих у Граду, што показује и број ученика који се из године у годину повећава. Препознатљиви смо по dobrим математичарима и оркестру који сваке године осваја прве награде на републичком и међународном нивоу.

Највеће признање ми је било када ми се бивши ученик обратио реченицом: „Ви сте учинили да постанем човек”.

СЕЋАЊА

РАСТАНАК СА ШКОЛОМ

Шта рећи након 35 година рада?

Осећања су сложена, а сећања трајна и упечатљива. Осећања неког задовољства прожетог поносом што сам дочекала пуни радни век, преплиће се са осећањем туге која ме испуњава ових септембарских дана, када почиње нова школска година, али не и мој рад.

Растајем се од школе која је дубоко уткана у мој приватни живот. За њу су везани многи, за мене значајни догађаји. Прво, омогућила ми је остварење мога дугогодишњег сна да postanем професор српског језика, да се бавим позивом свога оца, а за који сам се дуго и брижљиво припремала. Љубав према језику и књижевности развила се у мени у раном детињству, а педагошке способности неговао је мој отац, познати и признати педагог.

Тако сам почела свој рад 1961. године, када је моја школа отпочела васпитно-образовни рад. Васпитавала сам генерације ученика преносећи им љубав према књизи. На неке ученике сам и утицала да одаберу мој позив професора српског језика. Трудила сам се да развијам другарство међу ученицима свих генерација, а које у неким траје и данас.

Посебна је у томе прва генерација, која ево, већ 35 година гаји пријатељство започето у школским клупама „Јелене Ћетковић”. Као млад и амбициозан професор и њихов разредни старешина, доживела сам да 1963. године буду проглашени за најбољи осми разред у Београду.

Они веома цене своју школу, па се редовно одазивају позивима за учешће на њеним прославама. Сви су завршили средње или високе школе, а неки, као доктори или магистри наука заузимају угледна места на универзитетима широм земље и света.

Било је још успешних генерација. Данас су сви они, као лекари, радници, адвокати, новинари, професори, уметници и спортисти, часни људи и сви негују однос поштовања према шко-

ли, која им је дала основна знања и упутила их у живот.

Октобарске награде за литерарна остварења, објављене збирке песама, свечаности поводом бројних Змајевих награда у Клубу књижевника, припремање серије емисија о значајним људима наше науке и књижевности у кругу Литерарне и Библиотекарске секције, велике приредбе поводом значајних празника и јубилија, бројне ђачке и наставничке екскурзије, посебно наградно путовање за Египат, као и посета пријатељском Улцињу, пријатне су успомене које протичу мојим сећањем.

Остају ми свеске успешних литерарних радова ученика као и драги споменари.

За школу ме везују и други догађаји из мог приватног живота. Колико је он био везан за школу казује чињеница да ме је наша прва директорка Живка Микић те давне 1963. године, питала после мог повратка са брачног путовања: „Јеси ли се удала, јеси ли нас изневерила?” Јер школа је била моја друга љубав.

У овом периоду гајила сам два сина која су овде и завршила основну школу, касније их оженила и стекла два унука.

Интересантан је податак да сам рад разредног старешина почела у генерацији у којој је био ученик Слободан Рашковић, сада инжењер, а у последњој генерацији коју сам извела његов син, Божидар Рашковић. Тако се мој педагошки рад у овој школи одвијао између два Рашковића у једној породици, наравно са временском дистанцом.

Период од 35 година чини ми се, данас, и кратак и дуг. Кратак због живог сећања на почетак рада, а дуг због низа догађаја у мом животу и животу школе, због деце бивших ђака, па и њихових унука који пристижу у школу, а преваходно због мојих садашњих година. Дочекала сам и испратила бројне генерације ученика, дочекала много нових колега и радника школе, као и смене директора.

Памтим само лепе тренутке, а ружне заборављам. Носим у срцу другарство и пријатељство са колегама, које је упркос бројним тешкоћама, опстајало и трајно живело.

Зато мислим да се само међуљудским разумевањем колега и узајамној помоћи могу пребродити сви проблеми и издржати у васпитно-образовном раду који постаје све тежи и све мање друштвено признат и вреднован. Желим мојим наследницима слогу, међуљудско разумевање и љубав према позиву, који ће им године педагошког рада учинити и лепшим и лакшим.

Мирјана Марчић,

професор српскохрватског језика,
18.9.2010.

Дошла сам још давне 1973. године као професор српског језика у ову лепу и велику школу. Прва особа на коју сам наишла, на моје велико задовољство, била је моја професорка из гимназије Вера Будишин која је била на функцији заменика директора.

Све ново, све лепо и велико. То је заправо била година усељења у велику зграду која је била дозидана старој. Осећај чудан! Много непознатог, другачијег: од ђака, нових колега до техничког особља. Али, брзо сам се уклопила и нашла своје место, нарочито у учионици, са децом. Важила сам одмах за строгу и „опасну“ професорку на чијим је часовима морала да буде тишина и мир, да сви буду у својој клупи, на свом месту. То је важило и з све остале генерације јер се то тако преносило.

Мислим да су ме деца волела јер су врло брзо схватила да сам првенствено била објективна и правична, да сам давала колико сам могла и знала и да сам то исто тражила и од њих.

Данас кад сретнем неког свог ђака, а срећем их свуда, будем врло срећна, јер од њих сазнајем много тога што за време рада нисам примећивала. Углавном су речи пуне хвале, признања и поштовања. Рад у школи је тежак и одговоран, али ја сам га волела јер сам првенствено волела децу.

Имали смо пуно дружења и ван школе: на екскурзијама, излетима, одласцима у биоскоп и позориште... Нарочито се са носталгијом радо сећам давних дружења иведеног времена

са својим драгим колегама. Зато ја увек кажем да је моја друга породица моја школа.

Било је и неспоразума, и неразумевања, и проблема. Морали смо све то да решавамо, да се прилагођавамо, и то уходу.

О много чему што је на мене оставило великог трага могла бих да причам. Али, испричаћу вам нешто што ме је дубоко дирнуло и заправо потврдило колико је наш посао важан и тежак, али леп. Примила сам у петом разреду одељење где сам била и одељењски старешина у коме се налазило доста добре деце и одличних ђака. Заправо, причаћу вам о једном по имену Муртезани Зафир.

Дечак ниског раста, ситан, пегав, скроман из сиромашне радничке породице, али „јак“ одличан ђак. Био је тужан, усамљен, одбачен од свих. Одмах сам то приметила и свим својим умећем покушала сам да га заштитим, а да то не буде уочљиво. Он је то осетио и на моје велико задовољство успео да то све издржи. По завршетку петог разреда родитељи су му добили мали станчић у Земуну. Три године је путовао из Земуна и није се исписао из наше школе. Завршио је осми разред као вуковац и отишао.

Прошле су године, ја сам тада радила у библиотеци кад је једног дана у њу ушао младић пришао ми и рекао: „Разредна, ја сам дошао само да вас видим, да вас поздравим и захвалим се на свему што сте учинили за мене.“

Причали смо дуго, сазнала сам да је завршио медицину и да је при крају специјализације. Желео је да буде интерниста и да ће га примити у болницу на Бежанијској коси где и сада ради. Сазнала сам тада да је Горанац, покрштени Србин што је мене изненадило, а њему је било стало да ја то знам.

После неколико година, већ као пензионер, морала сам баш у ту болницу, на ендокринологију због неких испитивања. Замислите, први ко ме је посетио био је мој Муртезани Зафир.

Рада Трифуновић,
професор српског језика

СЕЋАЊА НА МОЈУ „ЈЕЛЕНУ”

Моја школа, моја „Јелена” и ја смо нераскидиво повезане већ пола века, дружимо се на разне начине цео мој и њен живот. Ја, мало старија, таман да пропратим њено сазревање и дискретно учествујем у томе, она мало млађа, таман да пожели да се једном и раздвојимо. Како је то говорио наш домар Сима „душа се вије 40 дана, а од тебе никако да се одвојимо”.

Биле смо прве комшинице: Рођена сам на ћошку до школе и одрасла сам играјући се у простору у коме се градила „мала школа” и једва чекала да уђем у тај простор, који је деловао као мали храм науке, играла сам се на „скелама” које су ограђивале простор за изградњу нове „велике” школе, свакодневно обилазила градилиште и дивила се лепоти и величини зграде.

Била сам ђак: Е, сад не знам о чему пре да пишем: о тестирању за полазак у школу 1966. године (седе две озбиљне наставнице разредне наставе и благо пропитују: песмица, прича, изброј, нацртај...), о свечаном првом дану у школи (велика гужва у холу мале школе, црвени каранфили и „дрвене” оловке са гумицом на врху!), о сусрету са Љубишом Самарџићем (који у том холу показује како је вежбао балет), о наставнику руског језика Миши (у кога су све девојчице 4. разреда биле искрено заљубљене и училе руски, иако нису морале), о првом одласку у Народно позориште на представу „Јелена Ћетковић”, о великој кућици иза школе у коме се држао угаљ за грејање школе (у коме смо сакупљали секундарне сировине, а ја изгубила најдраже пенкало, док сам бележила која је одељенска заједница сакупила колико хартије), о домару Драганчету са белом кошуљом и краватом, о најлепшој приредби о математици коју је осмислила Лепа Батаковић, а ми извели: „Ми смо генерација која ће бити у успону снаге на помолу 21. века”, о путовању у Египат које 1972. године препричава Милица Ковачевић, професор српског језика или путовању у Лењинград о коме прича Лепа Батаковић, о томе да се брош никада не носи на десном реверу и да се вештачко цвеће не држи у кући причала је

наставник разредне наставе Каћа још 1969. године, о плавим униформама и белим хекланим крагницама (чија ће бити лепша), о игранкама у учионицама петком после подне (музика са грамофона „Травијата”), о радости када смо ушли у нову велику школу (а смислили да носимо натикаче на обући или да се преобујемо у патофне да не испрљамо нови итисон боје беле кафе), о свечаном отварању школе, о респондерима, о првој редакцији школског листа „Јелена”, матурској вечери у школском дворишту са школским оркестром...

Била сам пионирски инструктор: О, како је дуго чекан и жељен тренутак да као омладинка 1974. године, са инструкторском црвено жутом марамом око врата дођем у школу и млађима покажем шта све могу, ако само желе. Било је и обуке и посела и квизова и рођенданских забава, постројавања одреда, организовање дочека Штафете младости, Мајске песничке штафете, увежбавања свечаних поздрава, рапорта.

Била сам члан Савета школе, пандан данашњем Школском одбору. Како је било значајно, 1980. године седети раме уз раме са наставницима који су важили за страх и трепет и одлучивати о важним питањима школског живота, плановима, трошењу средстава, о пријему нових радника (секретар школе Заре Зарев и професорка Мира Мунђа, између осталих, примљени су на рад у том мандату..)

Имала сам посебно задовољство да се упознам са свим директорима моје „Јелене”: задовољство да у школу кренем када је директор школе била Живка Микић, да први разред завршим за време в.д. директора Каће Поповић Ацевски, да се школујем за време директоровања Миливоја Танасковића, да као члан општинске кадровске комисије учествујем у избору в.д. директора Наде Марјановић и директора Чедомира Голубовића, а да као секретар школе учествујем у избору садашњег директора Светлане Гмитровић.

Била сам родитељ: Време страшно брзо пролази и 1998. године је стигло време да и свог сина поведем на тестирање (сада код психолога), свечани полазак (без црвеног каранфила,

али са натписом на прозорским стаклима „Срећна Нова година“!), први родитељски састанак и прве оцене у књижици (по најледенијем дану те зиме), неописиво леп и топао опроштај од наставника разредне наставе (сви ђаци и родитељи на ђевапима у „Липовом ладу“), прва казна за мог сина...

Била сам секретар школе: Догоди се понекад у животу да вам сан постане јавна и да вам се догоди да свој сан проживите. Нисам изабрала професорски позив, али сам силно желела да радим у школи и то наравно у мојој „Јелени“, а то ми се догодило 1998. године! Тек ту не знам шта да издвојим (први састанак са „теткицама: „Школа мора да заблеста!), бомбардовање (и ђаке који питају да л' овај разред понављамо, јер га нисмо довршили), присуство првој школској слави, излет колектива у Тополу, дељење хуманитарне помоћи (размеравање брашна, мерење пилића, бројање јаја), прво полагање пријемног испита на нов начин или последњи радни дан у школи и сузе које смо пролиле „моје“ теткице и ја (слутиле смо ваљда да је то баш мој коначни опроштај од „Јелене“!)

Тако смо се моја „Јелена“ и ја коначно мало удаљиле једна од друге, она остала да веже неке нове клинце овако чврсто и нераскидиво, а ја отишла мало даље „у свет без режања и бежања“ да причам како је у „Јелени“ најлепше и најбоље бити ђак!

Данас, када се као дама у најбољим годинама моја „Јелена“ спрема да прослави свој 50. рођендан, знам да ће правити спискове оних најуспешнијих ђака, оних најуспешнијих година, окитиће се свим медаљама, пехарима, осветлиће се најлепшим светлима и окупати најлепшим бојама, али знам и да ће тог дана на њу мислити и сви они који су ту корачали тихо и неприметно, а увек са поносом истичу да су добри људи постали баш у „Јелени“, да су их наставник разредне наставе (као моја **Каћа Поповић Ацевски**), разредне (као моја **Лепа Батаковић**) или они ентузијаста (као **Зага Ковачевић**) научили многим, за живот вредним знањима.

Мира Николић, секретар Школе

СЕЋАМ СЕ....

„Живот, то нису они дани које смо прошли, већ они које смо запамтили“

Запамтила сам много лепих тренутака у „Јелени“. Почела сам да радим 1966. године. Поред наставе историје и познавања друштва радила сам и у библиотеци, која је била мала, смештена у преграђеном улазу у „стару“ школску зграду. Ипак, била је довољна да ученицима препоручим шта и како да читају, запазе и препишу најлепше делове из прочитане књиге. То је било и место где су деца отворено и опуштено причала о својим плановима, проблемима, тајнама.

Са новом лепом школом, кабинетима за сваки предмет, дошле су и нове обавезе и велике могућности за коришћење дијафилмова, слајдова, документарних и играних филмова на видео касетама, респондери за проверу знања. Ученици воле иновације, а посебно групни облик рада. Ту је доминирао колективни дух - да би рад у целини успео, међусобно су се помагали. Подстицала сам њихову радозналост и развијала љубав за историју. Учествовали су на разним такмичењима - од школског, до републичког и савезног.

Дечији културни центар организовао је такмичење „Споменици културе Београда-сведочанства прошлих времена“. Сећам се како су Немања, Јелена и Никола били неуморни да пронађу сваки споменик са списка, да га упореде са текстом. Поред награда које су добили за постигнут успех, Београд су још више чували и волели. Сећам се како смо једне године организовали Светосавску забаву са играчком, ко „луђе“ нашминка свога пара, пантомиме...

Сазнали смо, поводом 300 година од Велике сеобе Срба, како је био мукотрпан пут до Сент Андреје. Сазнали смо да су Срби у Јужну Угарску, опирајући се германизацији, преносили и своје обичаје - обележавања крсне славе, прављење „ванилица“, неговање народних песама. Организовали смо Академију у библиотеци. Ученици су прочитали своје радове надах-

нути патњама, јунаштвом, жељом за слободом исељених Срба. Заједно са хором отпевали су „Хајде Като,..” и госте послужили ванилицама које су сами месили.

А Историјска секција? Заједно смо проучавали и „стизали” до пирамида, Троје, са Александром Македонским до Индије, са Колумбом до Америке, прелазили преко Албаније, Неретве, ослобађали Београд и сваког октобра посећивали гробље ослободилаца Београда и евоцирали успомене. За чланове Секције био је посебан доживљај да 22. децембра, поводом Дана ЈНА, посете касарну на Бањици. Какво је задовољство било ући у оклопни транспортер, завити у војничке спаваонице и на крају отићи на заједнички ручак - војнички пасуљ. О томе се данима причало.

Нећу заборавити своју прву екскурзију, као разредног старешине. Била сам пуна младалачког ентузијазма и жеље да све успе. Са железничке станице у Топчидеру пошли смо возом „Ђира”-пругом уског колосека и цео дан путовали до Тјентишта. Путовање у закључаном вагону, како нам други путници не би сметали остало је у лепом сећању. Незаборавао је био обилазак споменика, кањона Сутјеске, поглед на прашуму Перућицу. А после подне, без обзира на умор, сви су учествовали у сакупљању дрва у шуми, да бисмо увече запалили што већу логорску ватру. И опет песма, игра.... Нисам заборавила њихове несташлуке на Охриду, Козари, Крањској гори, Ресавској пећини, Тршићу.., ни заљубљену Тању и Рашу који су планирали да прокопају тунел кроз Проклетије да би се срели током лета у Улцињу или на Охриду.

Волела сам посао који сам радила! Волела сам своје ђаке и чувала њихове тајне.. А они? Осећам су то и трудили се да искужу своје поштовање и поверење. Поклањали су ми за растанак у осмом разреду споменаре, у које су записивали наше заједничке успомене, лепили своје фотографије и по прамен косе. Пратила сам њихов развој и после одласка из школе. Не знам ко је био срећнији, када су ми приликом сусрета саопштавали „положио сам Римско право.. анатомију.. политичку економију.. заљу-

био се.. дипломирао.. оженио...”

А на последњи час историје, који сам држала пред одлазак у пензију, сакупили су се и дошли многи моји бивши ђаци из различитих генерација да ме испрате. Била сам дирнута њиховом пажњом. То је био доказ, да су мој мото у животу и раду, исказан кроз дивну Шекспирову мисао „Кад сејеш љубав - израста весеље” и они уградили у своје животе.

Зага Ковачевић,
наставник историје у пензији

Позвала сам неколико мојих бивших ђака, оних који сада имају 48 година и оних који имају 24 године. Том приликом сам их овако поздравила:

„Драги моји велики ђаци, школе се не заборављају. И школе спајају. Е, па ја сам ишао у „Јелену”. Да, код Лиона”.

И имате једну велику заједничку ствар са особом коју сте срели и једва познали, јер се изменила, угојила, место смеђе косе, бела, пустила браду, бркове, стомак, или се смањила и мудро вас гледа кроз цвикере, отимајући од земљине теже корпу с пијаце или намештајући надстрешницу дечијих колица.

И почне прича где је стала, од задњег школског дана, да би се нанизала занатима, средњим школама, факултетима, докторатима, неприликама са посла, венчањима, децом, крштењима, беспарицом, оговарањима, преварама, развојима, болестима, љубавима, жељама и стремењима.

Различити су ваши путеви а сви сте из исте куће изашли и ја вас у тој кући срећно поздрављам, драги моји велики ђаци! Дуго живели и срећни били”

Загорка Шиндолић

Много је лепо кад се човек мало, па макар то било и неколико хиљада миља на запад, измакне и са тако безбедне удаљености почне да призива нека сећања. Тада може да каже, као у оној мени омиљеној песми

Габи Новак: „Памтим само сретне дане, памтим само оне ноћи, памтим само оне куће где се наша љубав крила.“

Ја ћу тако наставити да памтим моје радне дане проведене у „Јелени“ као сретне дане, док „сви су други само магла“ и то по свом слободном избору, јер ми то живот чини лепшим, а љубав између нас, колега, извеснијом и опипљивијом. Стварно, после свега остају само наши међусобни односи као оно што је стварно битно и многобројни млади људи чије смо животе испунили неким знањима, животним мудростима и љубављу, нудећи им стално себе као модел и узор за потпору свега о чему смо им причали и у шта смо их убеђивали.

Могу да кажем да сам радила оно што сам највише волела, најбоље знала и са, мени, најдражим особама - младим људима. Предавала сам, најдуже у основној школи, гимназији и војној академији. Свуда сам сретала предивне особе, праве „бисере“ и то је једино што памтим и што је постало нераскидиви део мене, што ме је улепшало, обогатило, и надам се, много бољом него што сам била кад сам почињала.

Било је и много успеха, ученичких награда, освојених првих, других и трећих општинских, градских и државних награда и диплома (баш је Јулијана... из „Јелене“ освојила прво место на државном такмичењу). Мени, лично, су много милија била њихова насмејана лица, напори да победе на тим, често врло тешким и „строгим“ такмичењима из енглеског језика и сва она озарења кад би коначно схватили у чему је био проблем и изузетак у неком граматичком лавиринту тог њима страног језика. Бирам да памтим само наша узајамна дружења, пуна поштовања и поверења, екскурзије на којима нам је било лепо и које су показивала и нека наша друга лица, а не само она преко пута катедре.

Увек сам се трудила да са својим колегама имам поштен однос и да нам поверење и поштење буду неке водиле кад међусобно сарађујемо. Надам се да су нам лица оних дивних младих људи: Милице, Јулијане, Ане, Милене, Вишње, Дуње, Јелене, Теуте, Драгана, Марка, Вука, Маје, Матије, Милоша..., била огледала у

којима смо се непрестано огледали. Мислим да смо само тако могли да пребродимо и тешке и изазовне тренутке, све оне шетње, штрајкове и пиштаљке, ратове и бомбардовања. Лепотом и знањем смо једни друге храбрили и подржавали.

Зато бих волела да вас из лепог, сунцем и вечним пролећем ушушканог Лос Анђелеса поздравим и подржим да издржите у свим вашим борбама и настојањима. Ја сам овде окружена невиђеним природним лепотама, сунцем, океаном, добрим људима, али ми моји драги и моји мили пријатељи, који тренутно нису са мном, ипак много недостају. Свакако ћемо се видети по мом повратку и биће ми драго да поново пијемо кафу и ћаскамо. Много, много поздрава нашим колегама у школи, бившим, садашњим и будућим ђацима.

Гордана Перишић, професор

Спадам међу оне наставнике који су почели да раде у ОШ „Јелена Ђетковић“ давних шездесетих година и један сам од оних којим је руководило свих пет директора, од њеног постојања до данас.

Школа је тада била мала, са осам учионица без физкултурне сале. Настава се изводила у три смене. Услови за рад су били тешки, али се и у таквим условима, убрзо нашла међу десет најбољих школа у Београду.

За такав успех и тако добар педагошки рад били су заслужни наставници на челу са првом директорком Живком Микић, која је проводила у Школи све време док је настава трајала. Била је строга, али правична. Сви смо је поштовали, а и она нас.

Кадар наставника који је она са комисијом одабрала био је изванредан. Мењали смо једни друге и тако је остварено велико другарство и пријатељство. То је сигурно допринело да школа тако брзо буде сврстана међу десет најбољих у Београду.

У школу сам примљен као наставник физичке културе, са звањем врхунског спортисте. То звање сам добио од Савеза спортова Југосла-

вије, јер сам био првак Југославије и Балкана у атлетици на 100 и 200 метара и у штафети четири пута 100 метара.

Доградњом Школе седамдесетих година, добили смо нову модерну зграду и физкултурну салу. Створени су много бољи услови за одвијање наставе за све предмете. Школа се проширује, примају се нови наставници који врло успешно настављају да је афирмишу својим резултатима.

Када бих поново почињао да радим, опет бих се одлучио за исти посао у истој школи. Она је била моја друга кућа у којој сам провео скоро цео мој радни век и одатле отишао на заслужени одмор у пензију.

Морам да кажем да су наши ученици својим изванредним спортским резултатима много допринели афирмацији наше школе: Драгутин Топић, Томислав Маринковић, Добривоје Радосављевић, Обрад Игњатовић, Ратко Варда, Горан Караџић, Срђан Филиповић, Младен Капор, Марица Антонић...

На крају, да мојој Школи и мојим драгим колегама и колегиницама пожелим пуно лепих жеља и да сви дочекају срећно пензионисање. Хвала свима и све вас волим!

Зоран Трифуновић,
наставник физичког васпитања

У најлепшем сећању ми је остала петодневна екскурзија ученика осмих разреда давне 1986. године на релацији Београд - Сарајево - Игман - Дубровник. На екскурзију је ишло 150 ученика, наставница Гордана Тирнанић и ја као вођа пута.

На тој екскурзији нисам повисио тон. У једном аутобусу није било наставника, а ученици су се дружили и певали са возачем. После две непроспаване ноћи и дугих обилазака дошли смо у Дубровник где смо сви отишли на базен да се окупамо и одморимо. Поред базена сам заспао, а моји брижни ученици су ме однели до приколице где су ме оставили да спавам до сутрадан. Сами су се организовали око ноћног дежурства, а екскурзија је остала упамћена као незаборавна.

Било је и занимљивих екскурзија где су „строги” наставници слали грешком возаче на спавање, а у хотелу у Новој Вароши приликом редовне контроле сам, по инерцији, са реченицом „Гаси светло и на спавање”, отерао колегиницу Раду Трифуновић.

Не успева ми да се отргнем сећању које ми враћа поглед уназад, поглед на фотографије на којима су децу отворених очију поред бисте и на клупицама испред школе.

Стварање колективне климе и пријатељских односа допринеле су бројне екскурзије наставника, незаборавне фудбалске утакмице и дружења после школе.

Још увек срећем колеге и бивше ученике и не пропуштамо прилику да се не присетимо наших часова, одмора, строгих и добрих наставника, одличних и враголастих ђака и занимљивих детаља из тог периода.

Сада је Школа лепо уређена и у њој знања стичу неки нови „клинци“ а моји ђаци и колеге остају да живе у мојим сећањима.

Слободан Маринковић

Школске 1968/69. године запослила сам у Основној школи „Јелена Ђетковић“ са пола радног времена као наставник домаћинства. Лепо сам била прихваћена у колективу, како од стране директора школе, Миловоја Танасковића, тако и од наставног и техничког особља. Ученици су били задивљујуће дисциплиновани, жељни знања. Предмет је побудио њихово интересовање и учили смо о становању и одевању, исхрани и организацији живота и рада у домаћинству.

Свој рад сам започела у старој школи а наставила у новој. Настава је била кабинетског типа, школа врло модерна, достојна престонице нашега града. Подови обложени таписонима, хигијена савршена, биљке у саксијама које оплемењују просторије, ентеријер који уноси божанску топлину. Ученици су ме посебно фацсцинирали, не само да су учили, већ су имали и велико предзнање. Можда ово не бих запазила да нисам радила и у другим школама.

На седници Наставничког већа често сам ову Школу наводила као позитиван пример, школу где влада ред и мир. Реформом школства укинута је мој предмет домаћинство. Са жаљењем са отишла из школе „Јелена Ђетковић“ и вратила се у матичну школу после 10 година рада.

Катарина Караклајић

Покушаћу да што мање причам о себи, а да више простора оставим мојим дивним сарадницима, родитељима и ђацима.

У Основну школу „Јелена Ђетковић“ дошао сам у октобру 1968. године. Чекао ме је први разред са 44 ученика. Највећу бригу ми је задавало и неискуство у раду са првацима. Јер, до тада сам само једне школске године радио у четвртог разреда.

Та прва генерација ђака одредила је мој трудбенички рад са децом. Првих шест месеци се нисам раздвајао од њих. Увођење у школу и испраћај после часова. Хтео сам да их упознам са свим могућим односима. После напорног рада излазио сам из учионице мокрих леђа! А у току одмора једва сам стизао да испијем хладну кафу, стојећи. Четрдесет и четири ученика! А знамо да час траје 45 минута. Када? Никада! Увек те неко „саплете“ пре уласка у учионицу. Било родитељ или ученик! Е, сада за толико минута треба прегледати домаће задатке сваком ученику и предавати ново градиво!

Па, изволите!

Али, брзо сам се уклопио. Многи професори који су радили у старијим разредима говорили су да ми је то била најбоља генерација.

Како сам их учио радној атмосфери? Једноставно: договорили смо се да чим уђу у учионицу отворе словарице и саставе неку реч, а касније реченицу просту, проширену, па сложену. Лепу. Па још лепшу. Мојим уласком у учионицу настаје „грабеж“: ко ће пре да прочита најлепшу

реч или касније најлепшу и највећу реченицу. Учио сам их стрпљењу да саслушамо све речи и реченице. С друге стране, нема ландарања по клупама док не почне час.

Али, играо сам се на часовима физичког васпитања и са њима проводио веселе тренутке на настави у природи. Већ у 3. или 4. разреду нисам могао да им забашурим час физичког на рачун математике или матерњег језика. Стављали су ми до знања колико им часова игре дугујем. Сваки мој ученик имао је на часу физичког своју лопту. Руковали су лоптом боље од ученика старијих разреда.

Настава у природи је посебна прича о васпитању и образовању. Прваке сам прво водио у Дечје одмаралиште „Шупља стена” под Авалом. Није далеко од града и родитељи су могли да дођу после радног времена, одморе се и попричају са децом, маме окупају и испресвлаче децу, а и ја мало данем душом, како се то у жаргону каже. Обилазили смо рудник, село, шуму, њиве и баште... Једном је усред маја месеца пао снег и нисмо имали струје два дана. На Дивчибарама нас завејао снег у марту месецу и за викенд дођу родитељи, али нису могли колима да пробију сметове. Машемо једни другима, али су се пробила само два родитеља, и то пешице. Тада ми је много помогла мајка једног ученика која је, док се ми играмо на снегу, сушила мокар веш на радијаторима. Па тако по сменама. Облачило се било чије. Само да је суво. Донели смо у школу пун џак одеће.

Једном смо на Дивчибарама залутали у ловном резервату. Морао сам да сваког ђака пренесем преко неке стрмине. Другачије није могло. И заклињао сам се да то више не радим. Али, то је у мени било урођено: да прођем кроз непознато и откријем нешто лепо у природи.

На Гочу смо обишли све падине планине обрасле тек засађеним четинарима. То су горани урадили. Друга моја љубав. Дошавши у Београд, обновио сам Покрет горана у школи и неколико година био председник Покрета горана Општине Звездара. Једног пролећа сам осам субота дежурao на Звездарској шуми, очекујући горане основних и средњих школа. Са

пуним задовољством могу да кажем да су ми се директори и наставници школа радо одазивали са децом. Чистили смо шуму и простор Опсерваторије. Колико је ту било грања! А ниједног крпеља!

Понеки задаци из математике задавали су нам проблем: како их објаснити деци која не знају правила тројних једначина из средње школе. У разреду је био један ученик Ром, који је имао „кликер” за математику. Он је ручицама изнад главе премештао, скупљао, стављао у страну и долазио до решења само њему знаном. Искрен да будем, често сам користио помоћ талентованих ученика за математику да на дечји начин објасне неки проблем.

Трудио сам се да научим децу да знање примењују. Тако, на обали мора, идемо у колони, мој разред па редом деца мојих колегиница, дивних сарадника у раду. Асфалтна стаза је тик над морем. Сетих се и првом иза мене затражих да ми каже на којој смо надморској висини. Ако не зна одговор нека пренесе даље. Осврнем се, а деца дошаптавају једно другом питање, а не знају да одговоре. Када смо се окупили, лицитирали су неке бројеве. Када сам им објаснио да је то нулта тачка, лакнуло им је. А ја сам тада закључио да је наше школско образовање углавном књишко.

Петар Симић, учитељ

Од 1975. до 1992. године радила сам у ОШ „Јелена Ђетковић”. О чему размишљам сада када се сетим тих давних времена?

Школа велика, а ђака таман толико да смо могли да радимо само у једној смени. Атмосфера у колективу пријатна и пуна подршке младим колегама. У тако повољним условима били смо у могућности да организујемо кабинетску наставу и да предавања из страног језика – руског и енглеског модернизујемо, уводећи аудио-визуелну методу, уз помоћ касетофона, слика и страних уџбеника. Сећам се да су тих осамдесетих година наши ученици освојили прво место у Граду из енглеског језика. Били су то Александар Николић, Милан Јанковић и Ивана Петро-

вић, сјајни ученици који су морали да покажу, не само знање из енглеског језика, већ и из опште културе.

Мирјана Милетић,
проф. енглеског језика у пензији

По доласку у ову Школу, најпре сам преузео наставу биологије и хемије, а по одласку колегинице предавао сам само хемију и посветио јој се до пензионисања 1992. године. Успео сам да осавременим наставу опремањем кабинета за хемију у којем смо изводили огледе.

Тренутно пишем књигу „Сви моји ученици” и дошао сам до занимљивих података. Велики број ученика из различитих генерација којима сам био предметни наставник завршио је неки факултет на коме су хемија, биологија или физика основни предмети. Основама хемије сам научио 20 лекара, 3 ветеринара, и по 2 стоматолога, фармцеута и хемичара, од којих је један доктор хемије. Један од тих лекара је и Данијела Замаклар, која је мој кардиолог већ осам година. Ови академски образовани млади људи истичу да им је, за њихово животно и стручно опредељење било пресудно стечено знање у нашој „Јелени”.

Мој рад у ОШ „Јелена Ђетковић” сматрам својим изузетним животним успехом на пољу образовања. У то време сам, са још три универзитетска професора хемије написао „Збирку задатака из хемије за ученике 7. и 8. разреда”, која је до данас доживела пет издања.

Колектив Школе, на челу са директором Чedomиrom Голубовићем, био је веома сложан, тимски оријентисан и успешан у раду. Срећан сам што сам и ја чинио део овог колектива и радо посећујем Школу и данас.

Никола Смуђа,
наставник хемије и биологије

Ушколу „Јелена Ђетковић” дошла сам као већ афирмисани наставник математике и највише сам стрепела од тога како ћу бити при-

хваћена од ђака. Убрзо је моја бојазан нестала, почела сам да радим са великим еланом и све се одвијало као дату радим већ годинама.

Било је много ученика код којих сам пробудила жељу да открију лепоту математике и да је заволе. Милан Ковачевић, ученик који је изјавио да је мојим доласком заволео математику, освајао је прва места на градским и републичким такмичењима, а за своје виђење Питагори-не теореме добио је и Октобарску награду. Није једини, било их је доста који су са задовољством решавали компликоване задатке.

Поносна сам што сам била члан овог колектива јер су се у њему обострано поштовали и наставници и ђаци. Срећна сам што се и данас своје наставнице сећају бивши ученици, а сада познати и признати стручњаци у својим професијама.

Вера Марковић,
наставник математике у пензији

А КАКО ЈЕ ДАНАС

ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА У ШКОЛИ

Број ученика на почетку шк. 2010/11. године

разред	број ученика	разред	број ученика	разред	број ученика	разред	број ученика
1-1	30	2-1	29	3-1	31	4-1	27
1-2	30	2-2	30	3-2	30	4-2	28
1-3	30	2-3	31	3-3	31	4-3	28
1-4	30	2-4	32	3-4	30	4-4	27
1-5	30	2-5	30	/	/	4-5	27
укупно	150	укупно	152	укупно	122	укупно	137
5-1	26	6-1	26	7-1	27	8-1	24
5-2	25	6-2	25	7-2	27	8-2	23
5-3	25	6-3	26	7-3	29	8-3	23
5-4	25	6-4	26	7-4	27	8-4	23
5-5	25	6-5	26	/	/	8-5	24
укупно	126	укупно	129	укупно	110	укупно	117

укупно ученика у млађим разредима: 561

укупно ученика у старијим разредима: 482

укупно ученика у школи: 1043

Колектив школе

НАСТАВНИЦИ У ШКОЛСКОЈ 2010/2011. ГОДИНИ

Стручно веће језика, књижевности и комуникације

Анђелковић Шегуљев Маја	српски језик, библиотекар
Домнић Поповић Наташа	енглески језик
Драгићевић Сандра	српски језик
Жујовић Марија	српски језик
Јовановић Јасмина	енглески језик
Љубић Данијела	енглески језик
Мајсторовић Јасна	немачки језик
Митрић Марија	немачки језик
Обрадовић Славица	српски језик
Тошић Данијела	енглески језик
Арсић Александра	енглески језик
Стефановић Даниела	српски језик
Перишић Гордана	енглески језик
Станисављевић Јелица	енглески језик

Стручно веће друштвених наука

Бркић Марија	географија
Мишић Драгана	историја
Обрадовић Перица	верска настава
Панић Петар	историја
Аџић Татјана	историја
Предић Јелена	грађанско васпитање
Симић Бранкица	географија

Стручно веће уметности

Мунђа Мирјана	музичка култура
Павловић Тијана	музичка култура
Петровић Ана	ликовна култура

Петровић Љубомир	ликовна култура
Марковић Славица	ликовна култура

Стручно веће природних наука, математике и технологије

Борисов Цветанка	математика
Дебељаковић Мирјана	физика
Дивац Небојша	техничко и информатичко образовање
Дрндарски Биљана	биологија
Ћинђић Тасевски Јагода	математика и информатика
Жиловић Драгана	техничко и информатичко образовање
Катић Мирјана	хемија
Ступар Оља	математика и информатика
Шевић Ирена	математика и информатика
Лончаревић Рипић Мирослава	биологија
Недељковић Драгана	математика
Тодоровић Ристић Весна	физика, техничко и информатичко образовање
Хаџиефендић Шевала	математика
Херцеговац Снежана	техничко и информатичко образовање

Стручно веће физичког и здравственог васпитања

Живковић Будимир	физичка култура
Јовановић Зоран	физичка култура
Тодоровић Бојана	физичка култура

Стручно веће разредне наставе

Илић Драгана	разредна настава
Јанковић Маријана	разредна настава
Костић Викторија	разредна настава
Маљевић Весна	разредна настава
Манојловић Марија	разредна настава

Миличић Нада	разредна настава
Милкановић Ивана	разредна настава
Нинковић Мирјана	разредна настава
Нотић Драгана	разредна настава
Пајић Лазаров Милица	разредна настава
Петровић Јасмина	разредна настава
Станковић Миленија	разредна настава
Стикић Марија	разредна настава
Стојановић Мирјана	разредна настава
Тоскић Александра	разредна настава
Трајковић Костадинка	разредна настава
Филиповић Душица	разредна настава
Цветковић Марковић Весна	разредна настава
Цигарчић Ружица	разредна настава

Стручно веће продуженог боравка

Вуканић Душанка	разредна настава у боравку
Костић Биљана	разредна настава у боравку
Минић Славица	разредна настава у боравку
Станојевић Вања	разредна настава у боравку

Стручни сарадници

Гмитровић Светлана	в.д. директор
Радивојевић Живка	директор
Еремија Алекса	помоћник директора
Пипер Чедомир	библиотекар
Рајак Марија	психолог
Ристић Ивана	библиотекар
Ристић Станков Сања	педагог

СТРУЧНИ ОРГАНИ ШКОЛЕ

Наставничко веће чине сви наставници и стручни сарадници.

Педагошки колегијум чине руководиоци стручних већа, руководиоци актива за школско развојно планирање и развој школског програма, ПП служба и помоћник директора:

Сандра Драгићевић, Шевала Хаџиефендић, Бранкица Симић, Мирјана Мунђа, Будимир Живковић, Викторија Костић, Алекса Еремија, Марија Рајак, Сања Ристић Станков.

Тимом руководи и координира директор школе.

Педагошки колегијум координира радом свих стручних тела у Школи.

- **Физичко и здравствено васпитање**, руководиоцац: **Будимир Живковић**, наставник физичке културе

- **Разредна настава**, руководиоцац је: **Викторија Костић**, наставник разредне наставе.

Стручни актив за развојно планирање чине следећи наставници: **Славица Обрадовић, Мирјана Мунђа, Нада Миличић, Јелена Предић, Александра Тоскић, Петар Панић, Весна Тодоровић Ристић**, директор школе, ПП служба, **Славољуб Јевтић**, Савет родитеља и **Ивана Раичевић**, Школски одбор

Тимом руководи: **Алекса Еремија**, помоћник директора.

Стручна већа за области предмета чине наставници који изводе наставу из групе сродних предмета. То су:

- **Друштвене науке** (наставници историје, географије и грађанског васпитања); руководиоцац: **Бранкица Симић**, наставник географије

- **Језик, књижевност и комуникација**, (наставници српског језика, енглеског језика и немачког језика), руководиоцац: **Сандра Драгићевић**, наставник српског језика

- **Математика, природне науке и технологија** (наставници математике, физике, биологије, хемије и техничког и информатичког образовања); руководиоцац: **Шевала Хаџиефендић**, наставник математике

- **Уметности** (наставници ликовне и музичке културе); руководиоцац: **Мирјана Мунђа**, наставник музичке културе

Стручни актив за развој школског програма чине руководиоци већа од првог до четвртог разреда, руководиоци стручних већа и педагошко-психолошка служба:

Душица Филиповић, Александра Тоскић, Милица Пајић Лазаров, Ивана Милкановић, Сандра Драгићевић, Шевала Хаџиефендић, Бранкица Симић, Мирјана Мунђа, Будимир Живковић, Викторија Костић, Сања Ристић Станков, Марија Рајак, директор школе и помоћник директора.

Тимом руководи **Сања Ристић Станков**, педагог школе.

Тим за заштиту деце од насиља, злостављања и занемаривања чине наставници: **Драгиња Недељковић, Мирјана**

Дебељаковић, Марија Бркић, Бојана Тодоровић, Будимир Живковић, Зоран Јовановић, Снежана Херцеговац, Јелена Предић, Миленија Станковић, Јасмина Петровић, Ружица Цигарчић, Душка Вуканић, Наташа Домнић Поповић, домар школе Драган Хорњак, ПП служба и директор школе.

Тимом руководи **Маја Анђелковић Шегуљев**, наставник српског језика.

Тим за самовредновање чине: **Алекса Еремија, Сања Ристић Станков, Данијела Стефановић, Цветанка Борисов, Јагода Ђинђић Тасевски, Бојана Тодоровић, Весна Цветковић Марковић, Костадинка Трајковић, Милица Пајић Лазаров, Ивана Милкановић.**

Тимом руководи: **Марија Рајак**, психолог школе.

Тим за реализацију пројекта „Школа без насиља” чине: **Марија Стикић, Славица Обрадовић, Марија Митрић, Марија Бркић, Наташа Домнић Поповић, Биљана Дрндарски, Јелена Предић, Ружица Цигарчић, Марија Стикић.**

Тимом руководи: **Јасна Мајсторовић**, наставник немачког језика.

Тим за Инклузивно образовање чине: ПП служба, **Марија Манојловић, Марија Стикић, Драгана Недељковић, Небојша Дивац, Јагода Ђинђић Тасевски.**

Тимом руководи: **Ружица Цигарчић**, наставник разредне наставе.

Одељењско веће сачињавају наставници који изводе наставу у одређеном одељењу.

РУКОВОДИОЦИ ОДЕЉЕЊСКИХ ВЕЋА СУ:

I	разред	Душица Филиповић
II	разред	Александра Тоскић
III	разред	Милица Пајић Лазаров
IV	разред	Ивана Милкановић
V	разред	Марија Жујовић
VI	разред	Биљана Дрндарски
VII	разред	Јасна Мајсторовић
VIII	разред	Славица Обрадовић

ОДЕЉЕЊСКО СТАРЕШИНСТВО

одељење	одељењски старешина
1-1	Маљевић Весна
1-2	Филиповић Душица
1-3	Стикић Марија
1-4	Костић Викторија
1-5	Манојловић Марија
2-1	Станковић Миленија
2-2	Цветковић Марковић Весна
2-3	Нотић Драгана
2-4	Нинковић Мирјана
2-5	Тоскић Александра
3-1	Костадинка Трајковић
3-2	Петровић Јасмина
3-3	Пајић Лазаров Милица
3-4	Илић Драгана

4-1	Стојановић Мирјана
4-2	Јанковић Маријана
4-3	Цигарчић Ружица
4-4	Милкановић Ивана
4-5	Миличић Нада
5-1	Бранкица Симић
5-2	Данијела Љубић
5-3	Марија Жујовић
5-4	Шевала Хаџиефендић
5-5	Весна Ристић Тодоровић
6-1	Биљана Дрндарски
6-2	Даниела Стефановић
6-3	Снежана Херцеговац
6-4	Бојана Тодоровић
6-5	Марија Бркић
7-1	Ћинђић Тасевски Јагода
7-2	Драгићевић Сандра
7-3	Мајсторовић Јасна
7-4	Мунђа Мирјана
8-1	Цветанка Борисов
8-2	Јасмина Јовановић
8-3	Митрић Марија
8-4	Обрадовић Славица
8-5	Анђелковић Маја

РУКОВОДИОЦИ И СТРУЧНИ САРАДНИЦИ ШКОЛЕ

Живка Радивојевић, директор школе

Живка Радивојевић, по образовању професор српског језика, на место директора ОШ „Јелена Ћетковић” ступа 27. маја 2011. године.

Завршила је Филолошки факултет у Београду. Има 23 године стажа у просвети.

Алекса Еремија, помоћник директора од 2005. године.

Завршио је Филозофски факултет, смер педагогије и специјализацију из Интернет технологије на Факултету организационих наука. У ОШ „Јелена Ћетковић” ради осам година као педагог и наставник информатике.

Школски одбор

Чланови: **Драгана Мишић**, **Шевала Хаџиефендић**, **Марија Манојловић**, **Светлана Албијанић**, **Ивана Раичевић**, **Славољуб Јевтић**, **Љубица Бакић**, **Олга Крстић**, **Славиша Вуксановић**.

ПЕДАГОШКО-ПСИХОЛОШКА СЛУЖБА

Марија Рајак, психолог.

Дипломирала на Филозофском факултету, Одсек психологија 2002. године.

Запослена у Основној школи „Јелена

Ћетковић” као стручни сарадник-психолог школе 2003. године.

Сања Ристић-Станков, школски педагог, дипломирала је на Филозофском факултету, одсек педагогија 1999. године.

У ОШ „Јелена Ћетковић” запослена је од 2001. године. Као стручни сарадник обавља саветодавни рад, учествује у планирању и програмирању рада Школе, ангажована је као носилац, координатор или члан свих школских тимова и пројеката.

СЕКРЕТАРИЈАТ

Јелена Николић Ђукановић, дипломирани правник. У ОШ „Јелена Ћетковић” ради од 2005. године на пословима секретар Школе.

Никола Кабаш, административни радник.

РАЧУНОВОДСТВО

Јасмина Тасић, шеф рачуноводства. У ОШ „Јелена Ћетковић” се запослила 2006. године.

ПЕДАГОШКО-ПСИХОЛОШКА СЛУЖБА

Школске 1979/80. године основана је педагошко-психолошка служба у нашој Школи када је почела да ради психолог Миросава Ђуришић Бојановић, па се 1979. узима као почетак рада ове службе. Служба у пуном саставу ради од 1980. када добија педагога Светлану Гмитровић. Од тада до данас стручни сарадници су укључени у све области живота и рада Школе: планирање, саветодавни рад са ученицима, наставницима и родитељима, учествовање у раду стручних тела, професионално информисање ученика, праћење и вредновање рада, истраживање образовно-васпитне праксе и аналитички рад, сарадња са институцијама, вођење документације, организација и спровођење квалификационих испита и уписа ученика у средње школе, упис ученика првог разреда, организовање предавања и стручног усавршавања.

Посебну улогу Педагошко-психолошка служба има у изради и вођењу школских пројеката од којих су посебно значајни Школско развојно планирање, Превенција преступничког понашања, Школа без насиља, Промоција хуманих вредности у организацији Црвеног крста, Ози озон и други као и увођењу нових програма: Самовредновање, Инклузивно образовање, Заштита деце од насиља, израда курикулума, примена образовних стандарда.

Педагошко-психолошка служба значајно доприноси унапређивању образовно-васпитног процеса. Стручни сарадници настоје да побољшају квалитет целокупног рада Школе кроз реализацију пројеката, саветовање, примену савремених достигнућа науке.

У овој служби су радили Миросава Ђуришић Бојановић, психолог, Светлана Гмитровић, педагог, Биљана Беговић, психолог, Сања Ристић Станков, педагог, Марија Рајак, психолог, Алекса Еремија, педагог и Јелена Предић, педагог.

БИБЛИОТЕКА – ЦЕНТАР КУЛТУРНИХ ДЕШАВАЊА

Наша школска библиотека организује књижевне и музичке вечери, учествује у организацији такмичења рецитатора, такмичења у изржајном читању за ученике првога разреда, води ученике на културно-уметничке догађаје, организује изложбе књига.

Сваке године Библиотека свечано прима прваке у своје окриље. Објашњава им чему служи библиотека, како се користи и како чува да би нам дуже трајала. У њој су реализовани и часови: „Живот виђен очима песника“ на коме се чита поезија и разговара о њеној важности у људском животу; „Ко ти је најбољи пријатељ“, на коме смо покушали да докажемо да, осим људског бића и књига може да буде пријатељ и да исто тако треба добро да се чува.

Прваци долазе да им читамо бајке, док још сасвим не усаврше своја слова и своје читање; касније, читав час су они ти који уживају читајући књиге из своје Библиотеке.

Славе се у Библиотеци и важни датуми - Светски дан дечије књиге и Година књиге, на пример. Дан дечије књиге прославили су други разреди разговором о књизи Александра Милана „Вини Пу“ и у њеној драматизацији. Тада се претварамо у Пуа, Праслина...

Славили смо Дан заштите озонског омотача са ученицима шестог разреда, Ускрс са другим разредом, читајући о овим темама из на-

ших књига. Тако деца могу да сазнају из прве руке које занимљиве књиге о тим и другим занимљивим и важним темама постоје у школској библиотеци. Реализујемо часове грађанског васпитања „Тражење информација у књигама“, на којима се практично поверава стечено знање кроз групни рад.

Последње две године у Библиотеци ради вредна „Мала истраживачка радионица – животне заједнице“ у којој трећи разред користи нашу литературу да прошири знања стечена на часу, кроз ликовно-истраживачке радове. Прослављамо и Дан писмености разговором о њеној важности, и практичним радом – цртањем пиктограма и клинастих знакова.

У Библиотеци „Бранко Миљковић“ ове школске 2010/ 2011. прославили смо Дан матерњег језика и Дан дечије књиге. Ученици долазе да одговоре на најновије питање у квизу општег знања „Паметна главица“, на великом одмору и пре школе да се преслишају пред час; дођу да нас виде и попричају са нама, својим библиотекарима.

МАЛИ ШКОЛСКИ САЈАМ КЊИГА

У холу Школе организован је Мали школски сајам књига који је трајао три дана. Свако одељење је имало свој штанд који је опремило како су најбоље знали и умели. Донели су старе сликовнице, прочитану лектуру и татине и мамине књиге које су продавали по приступачним ценама. Ко је знао да се цењка, могао је да купи лепе, очуване и вредне књиге. Најбољи продавци били су ученици 5/2 који су имали и најбоље опремљен штанд.

рила новац за реализацију пројекта „Еко башта“ који је замишљен као додатна подршка реализацији садржаја природних наука и секција у млађим и старијим разредима.

На трећем спрату постављена је преграда за простор одређен за формирање еко баште. У том простору смештени су: фонтана, 2 акваријама, 2 тераријума, металне полице на којима је у 22 саксије засађено разноврсно цвеће. Савременим наставним средствима и литературом опремљен је практикум у затвореном простору који је пратио реализацију пројекта Еко баште.

ПРОЈЕКАТ „ЕКО БАШТА - ЗНАЊЕ И МАШТА“

Школске 2002/2003. школа је конкурисала за грант Светске банке посвећен пројектима у образовању. Наша Школа изабрана је међу десет у земљи и тиме постала пионир Школског развојног планирања пре него што је оно уведено као обавезно. Уследила је обука Тима састављеног од директора, наставника, стручних сарадника и родитеља и рад на осмишљавању пројекта. Наредне школске године је након опсежног планирања и прављења елабората Светска банка одоб-

ПРЕВЕНЦИЈА ПРЕСТУПНИЧКОГ ПОНАШАЊА

Наша Школа је међу првим школама и Србији која је почетком школске 2006/2007. започела са спровођењем пројекта Превенција насилничког понашања чији је циљ смањити насиље у школи и утицати да стварањем атмосфере поверења и узајамног поштовања до преступничког понашања не дође.

Под преступничким понашањем подразумева се свако понашање које одступа од писаних норми (од бежања од куће, крађа, насиља, до проституције).

Статистички подаци показују да је 70% ученика вршило или трпело насиље у неком облику: физичко или вербално. Многи ученици, чак сматрају разне облике вербалног насиља, „нормалним“ и прихватљивим.

Пројекат је обухватио неколико нивоа: информисање, обуку, изборне активности, индентификацију проблема, учешће локалне заједнице. Врло је важно да у Пројекту учествују сви који су повезани са школом, а то су: ученици, наставници, родитељи и локална заједница.

У школи спроведено информисање свих група и едукација наставника и ученика. Оцењивала се и дисциплина на часовима.

МОЈА ШКОЛА-ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

Наша Школа потписала је 2008. Меморандум којим се укључује у пројекат Моја школа-школа без насиља и тиме је ушла у велику породицу школа у Србији у којима се реализује овај пројекат.

Циљ овог пројекта јесте сигурно, толерантно и подстицајно окружење у школи, а то значи: нећемо туче, не желимо оговарања девојчица, нећемо да одбацујемо РOME, ученике са посебним потребама или сиромашне. Хоћемо узајамно поштовање међу ученицима, наставницима и свима који раде у Школи.

Пројекат се одвија под покровитељством Уницефа и Министарства просвете. Донатор за нашу школу је фирма Оранж. Сагласност за реализацију пројекта дали су наставници, ученици, Савет родитеља и Школски одбор.

Надамо се да ће овај пројекат бити први корак ка одговорном и толерантном понашању свих који живе и раде у школи-школа без насиља.

Јелена Чолић 5/1

Форум-театар је једна од најраширенијих техника савремене драме која постаје све занимљивија и за рад у школи. За разлику од класичног позоришта где је публика само пасивни гледалац, у форум-сцени публика активно учествује и на сцени. Први и основни задатак ове технике јесте да послужи освешћивању и сузбијању насиља међу ученицима као и могућем сагледавању узрока таквог понашања.

Користећи технику форум-сцене ученици уз помоћ одељењског старешине, наставника грађанског васпитања и учитеља осмисли су своје форум-приче које су приказали друговима и наставницима.

Приче приказују управо оно са чим су суочени у школи: отимање лопте, туча у холу, насиље старијих ученика према млађима. Јавно показивање најразличитијих актуелних и блиских проблема ученика, буди код гледалаца природну потребу да се укључе, да искажу своје мишљење и да показане проблеме покушају да реше. Не ради се тек о едукацији за једнократну употребу, већ о преношењу знања које ће се и касније моћи користити, надопуњавати и развијати.

СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ НАСТАВНИКА

Важан сегмент образовања је стручно усавршавање. Наши наставници су похађањем и учешћем у раду на семинарима, обукама, трибинама и предавањима усавршавали своја знања како би их што успешније представили ученицима. Издвајамо неке:

Учионица добре воље, Школско развојно планирање, Активно учење, Имплементација курикулума, Програм унапређења саобраћајног образовања учитеља, Грађанско васпитање, Едукација Школских тимова о специфичним развојним проблемима у адолесценцији код ученика основних и средњих школа, Обука за примену вишефронталне наставе-Нова школа Петра Савића, Еколошка едукација, Подршка у вођењу дневника евиденције образовно-васпитног рада и примена описног оцењивања, Подршка децентрализацији образовног система, Информатичка обука за наставнике, Обука за употребу савремених аудио - визуелних средстава у настави, Интернет у настави, Самовредновање – корак даље, Васпитни проблеми ученика и како их превазићи, Мултимедијални аспекти наставе и учења, Блумова таксономија у програмирању, планирању, реализацији и вредновању наставе, Школско оцењивање у основној и средњој школи, Примена тестова знања у основној и средњој школи, Обуке за пројекат Моја школа-школа без насиља у организацији УНИЦЕФ-а, Инклузивно образовање и израда ИОП-а, Примене техника учења у настави, Јединствено васпитно деловање у школи...

Овome треба додати и велики број ускостручних семинара које су учитељи, наставници и стручни сарадници похађали, у циљу сталног унапређивања квалитета образовно-васпитног рада у Школи.

ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ ШКОЛЕ

ПРИЈАТЕЉИ ДЕЦЕ

Пријатељи деце Школе, већ годинама уназад, веома успешно реализују програме, такмичења и разне активности у сарадњи са Пријатељима деце Звездаре. Координатор тима, протеклих петнаестак година јесте Марија Манојловић.

Полазећи од основних принципа Конвенције ОУН о правима деце, креиране су многе активности које су доступне сваком детету, без обзира на узраст, пол, социјални статус... Вођени чаробном палицом свестраних наставника, ученици радо учествују у свим планираним активностима, јер су оне скројене баш по њиховој мери.

Програм активности обележавања Дечје недеље одвија се традиционално сваке године и има мото којим се фокусира пажња и означава актуелна тема којој се посвећује манифестација, а у складу са Декларацијом „Свет по мери детета”. Она се организује у првој недељи октобра.

У нашој школи, као прво, организује се свечани пијем првака. Том приликом, њихови нешто старији другари приређују приредбу добродошлице.

Насмејана лица све говоре. Шаренило и лепеза лепих мисли и жеља, тада опчини малишане, који постају део тима стваралаца и машталаца

Значајно је поменути, сада већ традиционалну, хуманитарну акцију Деца-деци за децу са сметњама у развоју ОШ „Бошко Буха“. На њу смо веома поносни!

„Квиз без граница“, заједничко такмичење наших ученика и ученика ОШ „Бошко Буха“

Тражили смо Петра Пана у сенкама одраслих

Дан без аутомобила

Дан без аутомобила

Мултимедијална презентација РАСПЕВАНИ СТИХОВИ књиге песама „Данас је празник“ Саше Божовића

Конкурс за дечју карикатуру „Мали Пјер”, открио је многе младе таленте. Неки од њих су: Јелена Ћелић, Јелена Чолић, Наташа Николић, Филип Миланко, Алекса Тричковић, Сара Петровић, Владимир Маљковић, Ивана Ратарац, Маја Живковић, Катарина Ђоковић... Наставници који су им давали инструкције и били уз њих су Љубомир Петровић и Татјана Митровић.

Једна од најпознатијих манифестација Сусрет деце Европе „Радост Европе”, чинила је радосним и наше ученике. Они су угостили децу Турске, Кине, Чешке, Словеније. Споразумевали су се речником пријатељства.

Дечје музичке свечаности ДЕМУС, код нас препознатљиве су по оркестру, који годинама успешно води Мирјана Мунђа.

Рецитаторска секција сваке године, веома успешно организује школска такмичења. Ово такмичење је најпосећеније и са највећим бројем учесника у Школи. Организује се у две категорије, прво за млађе ученике, а након тога за старије. Жири никада нема лак задатак у избору најбољих кандидата.

ШКОЛСКО ТАКМИЧЕЊЕ РЕЦИТАТОРА

ОДРЖАЋЕ СЕ
У СРЕДУ 17. 2. 2010. ГОДИНЕ
У СВЕЧАНОЈ САЛИ НАШЕ ШКОЛЕ

Млађи узраст (од 1. до 4. разреда) : 12h
Средњи узраст (од 5. до 8. разреда) : 13h

ПОЗИВАМО СВЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ
ДА НАМ СЕ ПРИДРУЖЕ !

Жири пре почетка такмичења

Најуспешнији у категорији млађих

Публика и нестрпљиви учесници такмичења

Најуспешнији у категорији старијих

рецитатор
Димитрије Милић

Проглашење
победника

Новогодишњи празник ђаци проводе уз маскембал и лепо дружење. Сваке године у сарадњи са Црвеним крстом организује се акција прикупљања поклона за децу без родитељског старања „Пакетић пун љубави“.

„У сусрет Ускрсу”, је још једна веома важна и успешна манифестација која се организује из године у годину. Наши ученици том приликом учествују на конкурс осликовања ускршњих јаја и сликање ликовних радова. Запажени су одлични резултати не само на општинском, већ и на градском такмичењу.

Том приликом у холу Школе организује се и продајна изложба ускршњих јаја.

Буди парламентаран!

Ђачки парламент је основан 2003. године. Парламент чине по два представника одељења седмог и осмог разреда. Радом руководи председник Парламента који се бира на почетку сваке школске године. Рад Парламента зависи највише од ангажовања, акција и интересовања чланова Парламента.

Немојте мислити да ће вам одрасли (читај наставници) дати могућност да тек тако прекрајате школу онако како вама одговара, али научићете да кажете оно што мислите, уважавајући туђе ставове, научићете која су ваша права, али и дужности и како да се изборите за оно што желите. На очајавајте већ на почетку! Не мислите да ви ту ништа не можете и да је много паметније да слатко дремуцкате у својој фотељи док се неко други бори за ваша права – читај родитељи и понеки луди лик!

Парламент је предложио усвајање амблема школе, модела униформе за девојчице и де-

чаке (девојчице: беле кошуље и тексас сукње, дечаци: беле кошуље, фармерке) и спроводи анкету о најомиљенијем наставнику у школи. Наравно, на Ђачком парламенту се расправља и о матурској вечери и екскурзијама. Не дремај! Учествуј у раду Ђачког парламента!

ВРШЊАЧКИ ТИМ

У оквиру пројекта „Моја школа-школа без насиља” на почетку сваке школске године формира се Вршњачки тим чији је циљ смањивање насиља у школи. Чланове тима чине представници одељења ученика петог, шестог, и седмог разреда. Представници се бирају тајним гласањем. Чланови Вршњачког тима би требало да буду ђаци за које ученици процењују да су „тимски играчи”, креативни и конструктивни, у dobrim односима са највећим бројем ученика, да не испољавају насилно понашање, да су стрпљиви и не љуте се лако, те да уживају поверење ученика. Представници одељења преносе идеје и жеље старијима у Школском тиму. После избора чланова тима, организује се обука која је веома занимљива и корисна. Ученике обучавају педагог и психолог школе. Након обуке све акције које се спроводе у школи зависе од иницијативе и креативности Вршњачког тима.

Поводом Дан школе 15. маја 2010. Вршњачки тим је у школском дворишту организовао такмичење у надвлачењу конопца, штафети, лим-

бо-денсу, трци везаних ногу и пантомими. Све игре, правила и организацију су осмислили у сарадњи са ПП службом и наставницима. Школа је обезбедила награде за освојена прва места. Школско двориште било је пуно родитеља и ученика.

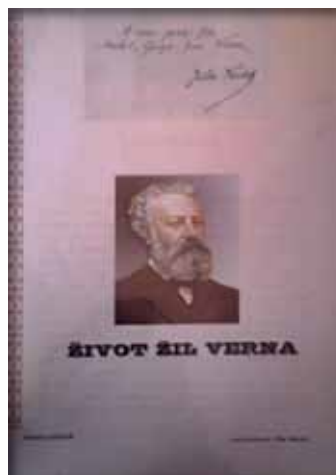
Чланови Вршњачког тима организовали су низ акција: Дан изузетака, Дан под маскама, Дан замене, Дан замене улога, Дан за фризуре. За Дан изузетака могли су да дођу у школу обучени онако како су желели. Само најсмелији одважили су се да буду гњурци, самураји, доктори... Девојчице су наравно, једва дочекале да дођу са што више шминке, а да им разредне ништа не кажу. У Дану под маскама било је различитих костима: нека деца су била вештице, кувари и каубоји, а неки су носили перике различитих боја. Сви су се смејали и били веома узбуђени. За Дан замене ученици су на један дан гостовали у другим одељењима и на тај начин упознали нове другаре и наставнике који им не предају. Ученицима је најзанимљивија била замена улога када су држали часове уместо својих наставника. Штета што нису смели да уписују оцене!

Ученици су показали да им нису важне само оцене, већ да могу, кад хоће и желе да испоље своју креативност. Тада је и у Школи лепше !

ЛИТЕРАРНА СЕКЦИЈА

Литерарна секција, коју води наставник Маја Анђелковић Шегуљев, сваке године покреће

нови пројекат који омогућава ученицима да на нов, интересантан, начин сазнају много више о књижевности, писцима, стваралаштву уопште. Такође их подстиче на самостално стварање и развијање књижевноуметничких способности ученика.

У школској 2003/4. години организован је истраживачки програм „Писци са нама“. Овај програм је обухватио готово све ученике којима предаје Маја Анђелковић-Шегуљев. Ученици су упућени на коришћење интернета у образовне сврхе, те су радо кренули у истраживања, што је омогућило свима да сазнају више о писцима који су у школском програму. Ученици са одушевљењем прихватају истраживачке радове, па су ученици петог разреда, Лука Миленковић и Филип Николић, урадили прву биографију писца Жила Верна.

Наша Литерарна секција добила је школске 2007/08. другу државну награду и то је заиста био изузетан подстицај за рад..

На Градском конкурс Друштва за борбу против рака „Причао ми затровани поток“ ученик **Момчило Миловановић 6-4**, освојио је друго место,

„Јелена Ћетковић“ је једина школа из Београда чији су ученици на Републичком конкурс Друштва учитеља Мионице „Дечји васкршњи сабор“ похваљени. То су ученици: **Јована Михајловић 6/2**, **Јована Згорелац 6/4** и **Марија Стојановић 8/2**.

Учествовали смо и на Градској смотри истраживачких радова, која је под покровитељством Пријатеља деце Звездаре и Општине Звездара, одржана у „Пан театру” 21. и 22. маја 2008. године. У оквиру тема за српски језик, прво место је освојила **Јована Михајловић, 7/2**, за рад „Учени Срби из Угарске”, друго место **Милица Маслић, 7/5** за рад „Јован Дучић”, треће место **Стефан Предић, 7/4** за рад „Доситеј – дело”, а **Александар Трбојевић** и **Љубомир Симеуновић** освојили су похвале.

На међународном конкурс поезије у Бањалуци 2009. године, ученику осмог разреда **Александру Трбојевићу**, песма „Мислим на тебе” ушла је међу 200 најбољих у Босни и Херцеговини, Црној Гори и Србији.

МИСЛИМ НА ТЕБЕ

Ти, имаш кључеве,
Свих одаја у мом срцу.
И у њих долазиш у свако
Доба дана и ноћи,
И као да сметаш
Мојој самоћи,
Нежно шапућеш моје име.

И тако већ дуже време,
Стално привиђам твоје сене,
И уђе неки враг у мене
Па све време мислим на тебе.

Ал чини ми се као да си
Кључ главне капије изгубила
И кључеве другог срца узела.

Па, тако у ово последње време,
Стално привиђам твоје сене
И враг не излази из мене,
Па све више мислим на тебе.”

На Републичкој смотри истраживачких радова, са темом „Утицај југословенства на моју породицу” ученик **Никола Потих** освојио је прво место, **Александар Трбојевић** освојио је друго а ученица **Јелена Пејовић** треће место.

Школске 2009/2010. ученица седмог разреда **Ана Стевановић** освојила је друго место на Републичком конкурс „Част” расписаном поводом Дана ћирилице у Баваништу својом песмом „Загонетка”.

ЗАГОНЕТКА

Или је имаш или је немаш.
Без ње не можеш да живиш,
Као вода је, а није вода.

Она постоји у сваком од нас.
Неко је има више, неко мање.
Неко је чува само за себе,
а неко је даје и захтева и од других.
Али са њом мораш бити опрезан,
јер ко не уме да је покаже на прави начин,
тај је изгубио све.

Јунаци су познати по њој.
Ако је нема или је погази
није више јунак.

Неки је препознају и у себи и у другима,
Тада јој је друго име доброта и искреност,
А неки је присвајају само за себе,
И тада се зове лицемерје и себичност.

Добијемо зрнце ње кад се родимо.
Временом, ако је гајимо, она расте у нама.
Неопходна је као и љубав.

Не можеш је купити, нити продати.
Не можеш је поклонити, нити створити.
Не можеш је позајмити, нити усвојити.
Можеш је само имати и чувати,
или погазити и изгубити.
Човек без ње је као небо без сунца!

Шта је то?

Одгонетка: Част
Ана Стевановић, 7/5

Ученица **Теодора Мијатовић, 5/5**, освојила је 3. место на Републичком конкурс Фонда Лаза Костић својим радом на тему Мој први спортски успех. Награду је примила 22. септембра 2010.

Теодора Мијатовић, 5/5 на додели награде у Коларчевој задужбини

МОЈ ПРВИ СПОРТСКИ УСПЕХ

Читаве две године сам тренирала пливање и морам рећи да сам била одличан пливач. Међутим, пошто сам тада имала само шест година, полагала сам како бих могла да пређем у велики базен. А целог живота сам сањала како пливам тамо где ми ноге не додирују дно! Сећам се...

Са неизвешношћу чекам да ме мој тренер позове. Моји другови, Мариса Милановић, Игор Шиљак, Милица Мусић и Ненад Прешаћ, сви су положили, па сам се чудила и упорно запиткивала: „А шта је са мном?!”

Више нисам могла да чекам, па сам дотрчала до тренера и тихим, помало стиљивим гласом упитала: „Кад ћу ја?” Он је погледао на своју листу и рекао ми: „Ти си следећа.” Очекивала сам да ћу бити срећна, али нисам била у праву. Једноставно сам се скаменила и крв ми се следила у венама. „Шта ако забрљам?! Шта ако заборавим како се правилно плива прсно?! Шта ако лоше отпливам краул?!”, упорно сам запиткивала маму. „Добро ћеш про-

ћи! Ово тренираш годинама!”, тешила ме је она.

„Теодора Мијатовић, улази у базен!”, чуо се груб глас мог тренера. Улазила сам у базен, хладна вода ме је помало смиривала, али ме је комисија чинила нервозном. „Покажи нам краул.”, рекао је неки човек из комисије. Дубоко сам уздахнула и урадила као што ми је речено. Ни о чему нисам размишљала док сам пливала, пливала сам најбоље што могу и желела да се све што пре заврши. Препливала сам две ширине и одахнула. Тесту је крај! А резултат? Наравно, положила сам! Како сам само била срећна! Мој први спортски успех!

Одмах сам отрчала мами у наручје. „Како си прошла?”, упитала ме је најнежнијим гласом. „Мама... Нећу да те лажем... Положила сам!” узвикнула сам из свег гласа. „Кажу да никада нису видели тако мало дете да тако добро плива! Јупи! Једва чекам сутра!” „Што?”, упитала ме је мама. „Сада тренинзи нису понедељком и уторком, већ понедељком, средом, петком и суботом!”

Била сам толико срећна што сам положила да ми је срце лупало као лудо те вечери, а ни о чему другом сем о пливању нисам причала читаве недеље. Иако многим људима прелазак из малог у велики базен није толико битан, за мене је то био мој први и највећи спортски успех.

На Републичкој смотри истраживачких радова ученица **Лидија Микић 7/5**, освојила је 1. место за рад „Животиње у очима уметника”. Лидија је створила симболичку комбинацију ликовне уметности и књижевности, комбинујући значења и уметничка остварења појединих животиња које се појављују у књижевности, сликарству и вајарству. Уз уметничка, додата су и верска тумачења тако да је дело потпуно интерактивно, изузетно и може послужити као основа за неку будућу интерактивну студију или мултимедијални час у корелацији српског језика, ликовне културе и веронауке.

Победнице на Смотри истраживачких радова 2009/2010. Слева на десно: Дубравка Трајковић, Ана Стевановић, Лидија Микић, Ива Пилиповић, Уна Тоншић

На литерарном општинском конкурс Библиотеке града Београда, „Љубав и мода”, међу дванаест школа Општине Звездара, наши ученици су били изузетно успешни. **Милица Бојић 7/3** освојила је прво место, **Лидија Микић 7/5**, друго место, а **Теодора Анђелковић 5/3** похвалу.

Традиционално се на општини Звездара сваке године организују „Мајска песничка сусретања”. Сваке године ученици школе „Јелена Ћетковић” читају своје најбоље песме а бирају се три најбоље. Међу те три најбоље нашла се и песма **Теодоре Анђелковић, 5/3** „Бројевна песма”, која је нашу школу представљала на Општинском такмичењу „Мајских песничких сусретања”.

Бројевна песма

1 100лар и његов долар

1 чудан 100лар

Пронашао долар,
У биоскоп би радо отишао,
ал' аутобус му је већ прошао.

До биоскопа је је2 стигао,
1 Злер је гледао,
И где ће сести бирао.

Када се коначно сместио,
Сео је на своје ме100,
Као да је оно пре100.
Злер је био за5љан
А главни глумац опасан,
Наш се 100лар силно препао
И о5 од страха разболео.

Страшно га је заболоо 100мак,
А сви су мислили да је
страшан момак.

У нашој Школи се редовно одржавају изложбе књига „Креативног центра”, „Лагуне” и других издавача. Ученике подстичемо да дођу у Библиотеку, погледају књиге, а неке од посебно интересантних књига смо представљали на ча-

совима српског језика и одељењске заједнице. Сматрамо да је изузетно важно да се ученици подстакну на читање у овој поплави технолошких медија, јер језик и стил неописиво страдају.

РЕЦИТАТОРСКА СЕКЦИЈА

Рецитаторска секција чини велики део трајних духовних вредности ОШ „Јелена Ћетковић”. Протеклих деветнаест година, кроз ову Секцију, изговарали су многи ученици најлепше стихове наше књижевности.

Највећа дилема наставника била је изабрати оне који ће говорити на Школском такмичењу, јер су деца увек давала свој максимум. У таквој такмичарској, поштеној борби, често је било тешко издвојити најбољег јер су сви били сјајни. Наставници, који нису глуму имали на факултетима, едуковали су се на стручним семинарима и својом љубављу према поезији и талентованој деци, давали су све од себе. Резултати су увек били сјајни: сваке године једно од првих места на Општини и учешће на Градском такмичењу.

Сви успеси и успомене у срцима су оних који су радили у „Јелени” и који су сада ту, са надом да ће неки од малих рецитатора једног дана постати велики говорници великих сцена. И једне и друге повезује лепота тренутка изговорене речи.

Напоменућемо само неке најбоље од најбољих: **Тамара Милошевић, Катарина Павло-**

вић, Саша Синђелић, Јелена Јевтић, Милица Радовановић, Тоња Крецловић.

БИЛА САМ ПРЕСРЕЋНА!

Приближавало се школско такмичење у рецитовању. Иако сам знала да сам доста увежбала рецитовање песме, ипак сам имала трему. Шта ако заборавим речи кад изађем? Шта ако се збуним? Ма, не! То је немогуће! Песма ми се допада, некако је осећам и могу себе да изразим кроз њу. У тако опречним мислима, прошло ми је јутро. Те недеље сам ишла пре подне у школу. У петнаест до један моја наставница српског ми је рекла да дођем у салу. Ја сам се уплашила, мада сам осећала да ћу добро да одрецитијем. Бојала сам се да не погрешим! Сви моји пријатељи су ме бодрили и подржавали ме. Срце ми је јако лупало. Сала је била празна. Након неколико минута дошла је моја наставница и ја сам јој по ко зна који пут изрецитовала песму.

Она је рекла да нема потребе да бринем јер песму говорим савршено! То ме је утешило. Врло брзо почела су да пристижу и друга деца, понеки родитељ, а затим и жири. У жирију су били професорка руског језика, професорка српског језика и глумица Дечјег позоришта „Душко Радовић”. Ја сам била 11. по реду, а било нас је 16 из старијих разреда. Плашила сам се и даље, али веровала сам у себе. Када су ме прозвали, устала сам, стала на средину сале и рекла назив песме. Од тог тренутка само сам мислила на песму. Када сам је изрецитовала била сам задовољна собом зато што сам дала све од себе, а и други су били задовољни са мном. Али, било је и друге деце која су добро рецитовала! Жири је направио малу паузу да одлучи ко је победник. Надала сам се да ћу добро проћи. Желела сам да победим. Жири је једногласно одлучио да је победница такми-

чења Гаља Бутрић! Била сам пресрећна, а и лакнуло ми је. Био је то један од најлепших тренутака у мом животу! Осећај је био невероватан. Отишла сам кући задовољна и пресрећна.

Гаља Бутрић 7/3

НОВИНАРСКА СЕКЦИЈА

Први број часописа **Јелена** изашао је 1974. године. Настао је из велике љубави према новинарству и жеље да се оствари образовна функција часописа. „У њему ученици и после неколико година могу да нешто науче о својој историји”, речи су учитеља Пере Симића који је и најзаслужнији за излажење часописа.

У часопису није било фотографија, нити су слова била права штампарска, али све што је било написано, написано је топлим ђачким речима. Његову редакцију чинили су главни уредник, учитељ Петар Симић, родитељ Мија Јакшић и шесторо ученика. Родитељи не само да су помагали издавање листа, већ су заједно са учитељем и ђацима утврђивали оријентацију листа. Лист је био тематски уређен. Први број био је посвећен Јелени Ћетковић. У уводном тексту директор Миливоје Танасковић се обраћа ученицима топлим речима: „Драги пионири...”.

Други број листа **Јелена** посвећен је Дану ослобођења Београда. У оба броја уложена је скромних 600 динара. Лист се слао и школама

у Улцињу и Крапини, са којима је Школа збртимљена. Тако се ученици и у другим републикама упознавали са стваралаштвом својих другова из Београда. Јуна 1975. године лист је награђен од Света за васпитање и бригу о деци СР Србије са 4000 динара. Следеће две године су тешке за **Јелену** јер новинари наилазе на велике проблеме у издавању свог школског листа. Број који су посветили Дану жену понудили су установи у којој је велики број жена за малу надокнаду надајући се да ће на тај начин скупити средства за штампање. Спас је стигао у последњи час! Часопис су издали заједно са збртимљеним школама из Крапине и Улциња. Успели су да га штампају пре завршетка конкурса Тражимо најбољи школски лист. Својом упорношћу, која је својствена само заљубљеницима у свој посао, **Јелена** је ипак наставила да живи.

Поред литерарних радова часопис је садржао и прилоге о моди, свету природе, интервјуе, шарене стране, спорт, хороскоп. Под називом **Јелена** часопис је излазио до 1995. године. Од 1995. до 1999. излазили су часописи Цветна стаза, Нова генерација, Супер. На иницијативу тадашње директорке Светлане Гмитровић и уз помоћ Миодрага Палића, школске 2007. године излази поново први број школског часописа, под називом „Наша школа”. Уредник тог часописа била је наставница српског језика Ана Мучалица, а технички уредник Миодраг Палић. Часопис је садржао углавном ученичке литерарне радове. Већ следеће школске године часопису се враћа стари назив **Јелена**. Уводе се и нове информативне и забавне рубрике. Од 2007. до данас изашло је пет бројева. Уредник часописа је Славица Обрадовић, наставница српског језика.

Мало је школа у Србији које имају свој часопис јер су за штампање листа потребна значајна финансијска средства. Данас је **Јелена** модеран школски часопис чије штампање подржава Школски одбор. У изради часописа учествују ученици од петог до осмог разреда, уз сталну сарадњу са учитељима и ученицима млађих разреда и наставницима српског језика, инфор-

матике и ликовне културе. Велика је радост свих који учествују у раду Новинарске секције тренутак када прелиставају часопис који је тек изашао из штампарије јер и ученици и наставници знају да до новог часописа треба много труда, почев од задужења у оквиру Секције, рада на терену, осмишљавању концепције листа, одабира радова, прелома и штампања часописа.

За сада **Јелена** излази једном годишње (за Дан школе) у тиражу од 500 примерака и представља комбинацију образовних, информативних, литерарних и забавних садржаја. Планирамо да на сајту наше Школе освану и електронске новине.

МУЗИЧКА СЕКЦИЈА, ХОР И ОРКЕСТАР

Ако неко воли оно што ради, нема препреке коју неће савладати. Ако уз то још, пуно ради и вежба, успех је загарнтован и не само успех већ и срећа и задовољство.

Ово је мото професорке музичке културе Мирјане Мунђа и њених ученика који похађају музичку секцију, хор и оркестар.

Протеклих 10 година, а и раније, било је много наступа, приредби, такмичења, снимања у студију, путовања, дружења... и опет дружења. Ученици радо долазе и увек су долазили на пробе и вежбања која су често и за време викенда.

Због чега ученици радо долазе у музички кабинет? Ову тајну открили су нам неки ученици школе, када је новинарка „Политике” желела да напише чланак о оркестру ОШ „Јелена Ђетковић”...

„Волимо музику, заједно се забављамо, дружимо и, што је најбитније, опуштени смо, увек весели и без тензије... Овде су сви једнаки, нико се не издваја и не осећа запостављеним, иако је млађи... Увек на такмичењима побеђујемо јер пуно вежбамо и сугурни смо у себе”.

Бројни су наступи и награде које су освојили ученици певајући или свирајући на Општинском, Градском и Републичком такмичењу. Ученици су посебно поносни на песме које су снимили за уџбенике трећег, четвртог и петог разреда и збирке „Појмо и свирајмо” и „Радост музицирања” које је написала њихова наставница.

Највеће искуство и радост доживели су одласком на међународне фестивале у Витебск 2002. године „Славјански базар” и у Праг 2011. године на фолклорни фестивал.

Певање, свирање и дружење, радост и задовољство, заменила је туга и сузе приликом повратка кући са пута. Зато ће њихове успомене на ове дане дуго остати у сећању јер „...они не певају само гласом, не свирају само инструментима, већ певају и свирају погледима, душом” („Звездарске новине”).

Ученици певају и свирају и духовну музику, старе српске песме, народна кола, разне игре, класични репертоар али и савремену музику за децу, спајајући тако традицију и нове музичке токове. И није битно да ли се пева и свира у Школи, на такмичењу, фестивалу или у Сава центру, Скупштини града или у студију. Битно је да се музицира са радошћу.

проф. Мирјана Мунђа

ДРАМСКА СЕКЦИЈА

На Смотри дечијег драмског стваралаштва 1996. године, мали глумци наше Школе, окупљени у драмску секцију, извели су представу Ксеније Чомић „Шумски сватови“, у режији наставнице Костадинке Трајковић.

ИЗВЕШТАЈ СЕЛЕКТОРА

ОШ „Јелена Ђетковић“ – Звездара
драмска група (10 -11)
Ксенија Чомић: „Шумски сватови“
режија: Костадинка Трајковић
трајање: 20 минута
12. април, 1996.

Кроз поучну еколошку басну „Шумски сватови“ наставник Костадинка Трајковић је децу увела у процес стварања позоришне представе. Наставник ликовне културе Љубомир Петровић помогао је деци у креирању костима, маске и сценографије. Професор музичке културе Мирјана Мунђа дала је допринос у стварању музичке димензије представе. Наставник Костадинка Трајковић је нарочити труд уложила у подизању говорне културе и стварању хармоничних односа у групи. Представа „Шумски сватови“ ће остати у сећању деце извођача као леп пример едукативног позоришта које разоткрива магију сцене (стварање, извођење и гледање позоришног чина).

Наставник разредне наставе Милица Пајић Лазаров је 1998. године почела да води Драмску секцију у одељењима у којима је била разредни старешина. Избор текстова, музике, костима, као и комплетну сценографију самостално је осмишљавала.

На Општинском такмичењу „Мале драмске форме“ 2004. године одељењска заједница 3/3 освојила је прво место за луткарску представу

„Уображена мишица“. Тада је репортажу о малим глумцима снимила и приказала Хепи телевизија.

2006. године нова генерација ученика 2/3 је приказала представу „Змајада“ у КБЦ „Звездара“ за децу која су на лечењу, као и за децу запослених у тој болници. 2008. године ученици 4/3 су освојили друго место на Општинском такмичењу са новом верзијом представе „Уображена мишица“. Ученица Нинковић Теута је освојила прву награду за женску улогу а наставница је награђена за најбољу сценографију.

Да би позоришна представа била успешна, потребан су: избор за постојећу културу-редактори Снежана Јасенић и Зоран Вучковић Рива и Зоран Ђурић Станислава Маријановић Тајана и Чикавац Соња Избор актера, костима и сцене је осмислила учитељица Милица Пајић-Лазаров 19. јун 1998. год. Београд	Улога: Зоран Костим: Зоран Сценографија: Зоран Музика: Зоран Актери: Зоран Костим: Зоран Сценографија: Зоран Музика: Зоран Улога: Зоран Костим: Зоран Сценографија: Зоран Музика: Зоран Улога: Зоран Костим: Зоран Сценографија: Зоран Музика: Зоран
--	--

Прво место за најбољу мушку улогу тумачећи капетана Џона Пиплфокса, освојио је Сергеј Кесер. Ученици трећег разреда освојили су прво место за сценографију и костиме, а представа је у оквиру малих драмских форми заузела 2008. године 3. награду. Ученицима је помагала њихова учитељица Милица и мама Даниела.

Поводом прославе Дана школе ученици 4/1 припремили су драмску представу „Да ли ће дамојед да поједе сладолед?“ Представу је режирала Костадинка Трајковић, учитељица, костиме су припремили родитељи и ученици, а сцену мама Александра Пејовић.

У оквиру Дечје недеље ученици виших разреда Катарина Ђоковић и Марко Великинац припремили су за прваке представу Бранислава Нушића „Наша деца“.

Традиција је да четврти разреди уз сардњу са ученицима виших разреда припремају представе поводом дечје недеље.

За прославу Светог Саве посебно лепу приредбу подарили су нам ученици 3/4 обучени у народу ношњу на сцени која је била декорисана у духу српске традиције. Чак је и учитељица, Ивана Милкановић била обучена у народну ношњу.

За прославу Светог Саве 2011. године ученици виших разреда извели су представу Четворе очи.

ИСТОРИЈСКА СЕКЦИЈА

Још давне 1966. године, када је у нашу Школу дошла наставница Зага Ковачевић, наставила је с радом Историјска секција. И ево, већ дуги низ година та секција бележи сталне успехе на такмичењима. Највећи од тих била је Октобарска награда ученице Александре Милошевић, 1981. године. Не могу се набројати све радиоемисије које је секција емитовала. Ипак треба рећи да је најзначајнија и најзанимљивија од

њих била „Информатор“. Емитовао се сваког понедељка и у оквиру њега ученици су могли сазнати о главним догађајима у свету, Југославији, Београду и, наравно, у Школи.

Од првих дана заинтересованост за историју и Секцију била је велика. Укључен је највећи број ученика из шестог, седмог и осмог разреда. Многи ученици су кроз ову секцију развили љубав према историји и археологији и пронашли себе у њој. Многи су то изабрали за будући позив.

Наставница Зага Ковачевић је својим знањем и причом увела у свет прошлости многе генерације ђака. Они из знатижеље прелиставају старе књиге, енциклопедије, атласе, откривајући живот, културу, међусобну сарадњу и сукобе народа из најстарије прошлости из најудаљенијих страна света. Веома је занимљиво на тим часовима завирити у египатске пирамиде, са Ханибалом на слоновима прећи Алпе, са Колумбом стићи до Америке, „присуствовати“ предаји кључева Београда и повлачењу Турака, рушити мост на Неретви, превијати рањенике на Сутјесци, градити пруге и фабрике, дивити се делу Леонарда, Тесле, Лењина, Тита. А после свега наученог схватити: „Овај Београд, нека варош, мимо све остале вароши, привлачи рат као магнет и после свега остаје непобеђен“.

Овај запис о „Јелени Ђетковић“ је прилика да се публикује рад и сачувају од заборавља имена свих оних наставника који су водили Секцију. Историју су од оснивања Школе, предавала Зденка Цетин и Ксенија Рундо. Њихов рад памте најстарији ученици школе. Касније предмет преузима и дуго времена предаје Загорка Ковачевић, која је својим радом обележила веома успешне године Школе. У краћим интервалима као наставници историје помињу се Анкица Ђинђић, Душанка Бапкин и Мирјана Миликић. Последње године обележили су наставници Драгана Мишић и Татјана Аџић, као и Милан Јанковић и Петар Панић.

Ученици су на часовима Секције могли да допуне наставно градиво из историје и активно су учествовали у школским ваннаставним активностима. Док је Школа била опремљена раз-

гласом, сваки важнији догађај је обележаван јавним читањем припремљеног материјала. Забележене су прославе Нове године, Дана школе, Дана Републике, Дана жена, Дана армије, Дана рада, али се Савиндан није славио јер су ученици били на зимском распусту. Последњих деценија Савиндан је као школска слава редовно прослављан уз учешће Историјске секције.

Са увођењем изборног предмета за ученике виших разреда - Свакодневни живот у прошлости – искуства рада Историјске секције искоришћени су за осмишљавање реализације наставног градива. Ученици са наставником историје реализују овај предмет посетама музејама, галеријама и институцијама културе.

МАТЕМАТИЧКА СЕКЦИЈА

Математичка секција спада у оне секције које су радиле стално, подједнаким интензитетом и које су настојале да ученици овладају математичким знањем, математичком логиком и способношћу да се све то што се научи: у школи може и применити. Велики је број учешћа и награда које су Школи донели ученици који су се огледали у овој наставној области, такмичећи се са својим вршњацима из других школа и других република.

Годинама Школа добија признање за рад и успех својих ученика. Поменућемо само нека: екипно првенство у математици основних школа доноси 1989. године 3. награду и 7. место а 1990. похвалу и 12. место у Србији. Посебно треба истаћи ученике који воле математику и са љубављу решавају најтеже задатке. Они су и носиоци републичких награда: Миличић Маја, Шалипур Јелена, Шалипур Срђан. Подмладак, ученици четвртог и петог разреда имају успеха на општинским и градским такмичењима: Марш Сена, Перичин Вања, Благојевић Милан.

Октобарска награда града Београда 1989. додељена је Милану Ковачевићу, који је следеће године, заједно са Душаном Стојановићем био добитник и Савезне награде.

Треба нагласити да су за све лепе резултате наших ученика у савлађивању градива тешке и

занимљиве математике, у току претходног периода, заслужни Лепосава Батаковић, Загорка Шиндолић, Слободанка Перић, Вера Марковић, Драгиња Недељковић, Цветанка Борисов, Шевала Хаџиефендић и Јагода Ђинђић Тасевски

Много наших ученика уписало се у Математичку гимназију у Београду. То су: **Милош Благојевић, Марко Јовановић, Страхиња Стојановић, Угљеша Стојановић, Михаило Цекић, Теодор фон Бург, Тијана Албијанић, Матија Миловић, Лука Петровић, Лука Ђурић, Никола Берисављевић, Борис Ковачевић, Ђорђе Јовановић, Марко Миљковић.**

ТЕХНИЧКО И ИНФОРМАТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

Успеси ученика из области основа технике настављени су и у последњој деценији рада Школе. Велико интересовање ученика је изазвала изради макета на тему „Саобраћај”. Одржана је и тродневна изложба радова у холу Школе и било је тешко одабрати три рада која ће нас представљати на такмичењима, јер су ученици петог, шестог, седмог и осмог разреда, уз помоћ својих наставника Весне Тодоровић Ристић, Снежане Херцеговац и Тамаре Стојиљковић направили укупно 127 макета. Ученици су постигли на такмичењима из категорије макете-саобраћај запажене резултате. Те школске 2006/07. године на Општинском и Градском такмичењу догодила се неуобичајна ствар - ученици исте школе, ОШ „Јелена Ћетковић” освојили и прво, и друго, и треће место.

На Државном такмичењу, које је одржано у Сомбору, групни рад ученица седмог разреда Јасне Поповић, Катарине Јездимировић и Емилије Петровић, освојио је 1. место.

ФИЗИКА

Школске **2007 /2008.** године, ученици шестог разреда Божидар Митровић, Марко Маљковић и Тијана Ђурић освајају прва три места на Општини Звездара у познавању физике. Божидар и Марко и на Градском такмичењу постижу велики успех освајање 2. и 3. места. Припремала их је наставница Весна Тодоровић Ристић.

Божидар Митровић на 30. републичком такмичењу из физике

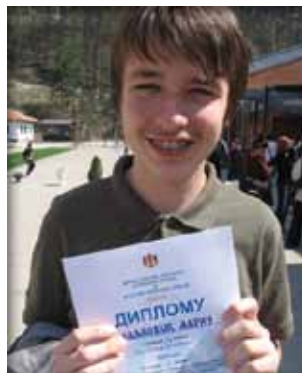
И наредне школске године заинтересованост ученика за такмичење из физике се повећава али најбоље пласмане поново постижу ученици који имају сада већ и одређено искуство. Једини ученик који је освојио максималан

број бодова од основаца на Звездари је био наш Марко Маљковић. Успешни су били и Божидар Митровић, Марта Миловановић и Вук Исаковић. На Републичком такмичењу, одржаном у Ивањици, Марко је освојио друго место. Ово такмичење памти по одличном резултату,

лепим излетима и добром дружењу.

У школској **2009/2010.** години такмичења из физике и резултати се и даље нижу. Успех постижу Јана Вранеш, Никола Вученовић, Раде Миљковић и Марко Маљковић који се директно пласирао на Републичко такмичење у Брусу, где је освојио похвалу.

Марко Маљковић на 32. Републичком такмичењу из физике

Пристижу нове генерације такмичара из физике којима је изазов да задрже успехе њихових старијих другова. Резултати наше Школе су и даље завидни.

Издајамо Стевана Ђиловића, Косту Ивановића, већ афирми-

сану Јану Вранеш и Огњена Арсенијевића, који на Републичком такмичењу 2011. године осваја друго место. Учествовало је 320 такмичара који су били у пратњи својих наставника. Ученици су на овом тродневном такмичењу, стекли нова искуства али и другарства. Огњен се с путовања вратио задовољан својим резултатом, проводом и дружењем.

За успехе својих ученика наставница Весна Тодоровић Ристић је добила признање од Министарства просвете и науке и Друштва физичара Србије.

Огњен Арсенијевић са својом наставницом на 33. републичком такмичењу из физике у Бањи Ковиљачи

НАШИ УСПЕСИ

Док смо прелиставали Летопис, мисли су нам путовале у далеку 1961. годину, када су у нашу Школу ушли први ђаци. Од тада, па све до данас, ређају се успеси проткани разним наградама. Поменућемо неке од њих.

ПЕРИОД ОД 1961. ДО 1973.ГОДИНЕ

- 12.5.1961. године ученици су писали наградну тему поводом Дана школе: „Поносим се именом моје школе“. Награђени ученици су: Хагер Мирослав, Ловрић Јасмина, Војиновић Драгослав, Александар Стојановић, Милица Обрадовић, Снежана Николић, Томић Душан и Славица Рубинић.

Маја 1963. године на Градском такмичењу из математике освојена је прва награда и једна похвала. Поред бројних награда на нивоу Општине, Јелена Савић добила је Змајеву награду за свој рад објављен у дечијем листу.

- Други успех наших математичара постигнут је 1965. - једна награда и пет похвала. Наш најбољи математичар Јакшић Слободан пласирао се 1967. на Републичко такмичење из математике.

Хор и оркестар наше школе под руководством Мирјане Мунђе, професора музичке културе

- Поводом Дана ослобођења Београда 1968. године отворен је Пети октобарски дечији салон примењене уметности. Наша школска секција је и ове године постигла запажене резултате у свом раду. Секцијом руководи наставник Клара Павловић. Изложени су радови 11 ученика. Посебно је награђен рад ученика Перишић Живка „Ратник дрво“. Симона Петровић је награђена за најбоље урађен задатак из српскохрватског језика поводом Дана Републике. Као математичар на такмичењима најбољи је био Слободан Јоксимовић.
- Велики успех из математике постигао је и Нешић Света, ученик 8. разреда, који се пласирао на Републичко такмичење. Мајсторовић Влада, ученик 4. разреда, освојио је прву награду на Градском такмичењу у игри „Ко пре“ 1969. године.
- 1969. године организовано је тестирање ученика београдских школа из свих предмета.

Према показаном знању из руског језика ученици наше школе су били најбољи у Граду. Награду „Светозар Марковић“ добили су Предраг Илић и Светлана Чапрић.

- 1972. награду „Светозар Марковић“ добили су: Снежана Анђелковић, Весна Тричковић, Ненад Павићевић, Срђан Станојевић. Награду „Стеван Мокрањац“ добили су: Снежана Анђелковић, Сања Видаковић, Весна Тричковић, Срђан Станојевић, Ненад Павићевић, Дра-

ган Радовановић. Награду „Михајло Петровић – Алас” добили су: Олга Михајловић, Андреј Суботић, Срђан Станојевић, Војислав Митић. Награду „Јован Микић – Спартак” добили су: Мирослав Иванчевић, Срђан Станојевић, Драган Живковић, Ненад Павићевић, Драган Радовановић, Јосип Штарк. Награду „Никола Тесла” добио је Душан Вукосављевић.

- 1973. Октобарску награду из области биологије добио је Златомир Дукић. Награду „Јован Микић – Спартак” добили су: Јадранка Ђуричић, Зоран Васић, Драган Крстић, Весна Пиштар. Награду „Михајло Петровић – Алас” добио је Петар Митић.

- Милица Обрадовић, ученица 7. разреда награђена је трећом наградом града Београда за тему: „Шта знам о свом будућем позиву”.

- Савић Јелена, ученица V разреда, добила је Змајеву награду за свој литерарни рад.

- Поводом Дана Армије, Перичин Срећко за свој рад осваја 3. награду. Ученици наше Школе освајају осам награда на конкурс општинског СУБНОР-а.

- Градску награду за темат о борби против пушења добила је Марија Русић, ученица 7. разреда.

- Градски одбор против алкохолизма и наркоманије награђује Петаковић Марину 1974. године за њен рад.

- Поред ових награда, наши ученици су освојили преко сто Змајевих награда.

Улцињ, Сусрет пријатељства, 1976. године

Прослава Нове године 1978. У Пионирском граду. Зага Шиндолић, Олга Михајловић, Ката Сајчић, Вера Грујић, Душан Лапичић, директор Коља, Мира Марчић и психолог Мира Ђуришић

Приредба у Дому културе „Вук Караџић” 1977. године. Директор школе, Миливоје Танасковић поздравља госте

Градско такмичење фолкорних дружина 19. 4. 1977. године

Ритмичка секција 1977. године

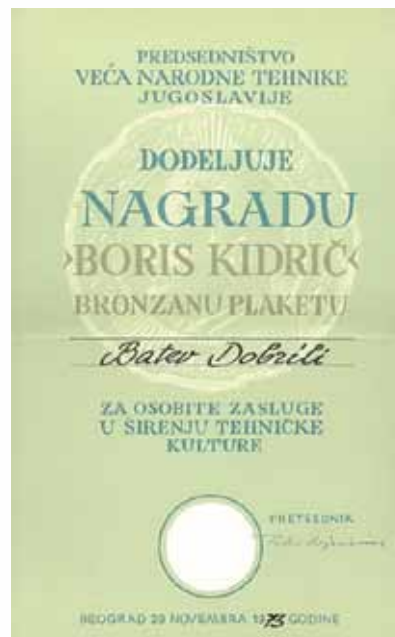
ПЕРИОД ОД 1973. ДО 1984.

- Током 1973. и 1974. године наши ученици су постизали значајне резултате из области друштвених и природних наука, музичке уметности и спорта. Посебно су се истакли: Милица Трнокоповић, Љиљана Рајлић, Горан Гигић, Васа Мијук, Верица Младеновић, Рамиз Безири, Анита Дражић, Борка Манојловић, Аница Гудурић, Драгана Ђурић, Сунчица Мацура, Хедија Зајмовић, Бојан Брђовић и Бошко Вујић.
- На Савезном такмичењу из техничке културе учествовале су и Зорица Делић и Олга Стојановић.

Љиљана Николић, VIII-1

ТЕХНИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

У оквиру предмета Техничко образовање у школи је постојао Клуб младих техничара, који је обухватао следеће секције: саобраћајна, фото, грађевинска, машинска, електротехничка и пољопривредна.

Рад ученика у секцијама се одвијао према плану и пропозицијама Већа народне технике општина, Града и Републике, који су и организовали такмичења на истим.

Интересовање и учешће ученика је било веома бројно због одговарајућег програма модела. Навешћу само најзапаженије резултате на такмичењима и освојена прва и друга места ученика, јер су све секције сваке школске године излазиле на такмичење.

На Општинском такмичењу фото-секција је заузела прво место и учествовала на Градском са учеником Зораном Цекићем. Ученика је припремао наставник Степан Крсмановић.

Велики успех на такмичењима постигли

су ученици 1975. године. Зорица Делић и Олга Стојановић, ученице 8. разреда, освојиле су 1 место на Градском такмичењу, потом на Републичком и тако се пласирале на Савезно такмичење младих техничара. Њих је припремала наставница Добрила Батев.

Машинска секција са својим члановима је учествовала на Општинским такмичењима са првим местом, другим на градским, са ученицима осмог разреда Пантић Владимиром, Радојевић Душаном и Кречковић Богданом, школске 1978/79. године. Ученик Ристић Чедомир, школске 1979/80. године освојио је прво место на Општини и друго на Градском такмичењу. Ученике је припремала наставник Добрила Батев.

- У листу „Звездара” 1975. год. објављени су чланци о нашим успесима.

ИЗ ЛИСТА „ЗВЕЗДАРА” 15. X 1975. ГОДИНЕ ИМА ВРЕМЕНА ЗА СВЕ

У основној школи „Јелена Ђетковић” нема ниједног од 835 ученика који није члан једне од 35 секција. Чак и они најмлађи, према својим склоностима, укључују се у рад и тако проширују своје знање и откривају нове сфере интересовања за поједине гране науке, уметности, спорта. При свему томе, остају добри ђаци, вредни и радознали. И нова школска зграда, отворена тек прошле године, омогућава им да се баве биологијом, математиком, хемијом и ван часова.

објављено у листу „Јелена” поводом
30 година школе

- Октобарску награду из биологије добили су Олга Стојановић, Љиљана Николић, Светлана

Симоновић, Радица Стефановић, Златко Дукић, Аница Гудурић и Николета Костић. Припремала их је наставница Нада Марјановић.

БИОЛОШКА СЕКЦИЈА

Ова секција окупља око 35 активних чланова. Поред редовних састанака посетили су Природњачки музеј који им је остао у сећању. У плану је да направе излет на Авалу ради упознавања са биљним светом наше најближе планине.

Нада **МАРКОВИЋ**, VI/3
објављено у часопису „Јелена”,
бр. 6, маја 1981. године

- Октобарске награде у 1975. години добиле су Аница Гудурић и Олгица Стојановић за допринос Горана заштити животне средине и очувању природе.
- На Првенству Србије у гимнастици прво место је освојила Светлана Бјелотомич.
- На Републичко такмичење из математике пласирали су се Саша Стевановић и Дејан Ристановић
- Републички одбор СУБНОР-а Србије доделио је диплому Љиљани Николић за освојено прво место за најлепшу песму посвећену домовини.

ЗЕМЉО МОЈА

ватри ватра горела,
из огња пламен севао,
у срцима слобода марширала,
у очима домовина живела!

Кадинача, Козара, Сутјеска.
Неретва и људи падали,
ишли, губили и волели.

Руку под руку, кроз ветре
и сунцокрете, по рекама и ливадама,
од траве до сунца,
увек заједно земља и људи!

И падала тела, нестајала
под летом челичних птица,
а очи гореле,
сијале у мраку исконском снагом љубави.

Ни бомба, ни нож, ни камен, ни човек
против љубави устати не могу.

Певали сужњи земљи,
певали слободи, певали Титу.

Певали, певали и умирали.
А очи остајале
у тмнини неке зоре далеке,
у облаку лета далеког, жељеног,
у срцима неких нерођених,
да и преко смрти гледају.

а не питај да ли се могло даље,
и никад, никад не питај да ли им је жао!
Искористили су смело љубави своје и животе
и показали како се воли, живи и бори, како.

И док те сунчеве кћери
на ивицама стварности држе,
ти потражи очи, потражи људе
јер они себе у очима носе.

И не питај колико је ова земља лепа,
Погледај очи, погледај људе,
од ока звезда, од звезде око!
И не питај која земља
хиљаду звезда више него небо има,
и колико је ова земља лепша.
И погледај очи и погледај људе. . . !

Љиљана Николић VIII/1

- Традиција добијања Октобарских награда се наставља и 1976. године. За рад „Стечена знања из биологије примењујемо у пракси” награда је

припала Милице Зипаловић. Рад Наде Бањанин „Примена хемијских средстава у производњи и заштити пољопривредних култура” завредио је Октобарску награду из хемије.

МИЛИЦА ЗИПАЛОВИЋ

Најмлађи добитник Октобарске награде на Звездари је Милица Зипаловић, ученица VI разреда Основне школе „Јелена Ћетковић”.

„Од петог разреда основне школе заволела сам биологију, само захваљујући наставници Нади Марјановић, која је својим односом према ученицима и предмету знала да пробуди љубав за ову науку каже Милица Зипаловић. Она ме је подстицала да истрајем у изради теме која ми је донела ово велико признање”. Милица Зипаловић је „вуковац”. Каже да воли подједнако све предмете, колико књижевност толико и природне науке. Управо је завршила читање Ћосићевог дела „Време смрти”. Воли Толстоја, Кронина.

И кад имам слободно време, одлазим на часове енглеског језика, читам, излазим са друштвом у биоскоп, позориште, организујемо кућне забаве. То су, заправо, сусрети на којима причамо, размењујемо мишљења о прочитаној књизи, о позоришном комаду. Успевам да ускладим време за учење са слободним тренуцима. „Ово је Миличино прво веће признање. Добијала их је и раније за писмене саставе, али је Октобарска награда најдража. О својим вршњацима, „малим матурантима” мисли све најлепше. То су вредна деца радна и пуна оптимизма. Имају пуну подршку својих родитеља који им помажу када им је тешко, подстичу их и храбре.

После завршене основне школе уписаћу се у гимназију, а потом на књижевност или биологију.

Ова награда ми је велико признање

које ће, највероватније, пресудно утицати на моје животно опредељење - биологију. Највише волим ботанику, природу и све њене лепоте. Лети на мору тражим шкољке, у јесен, у шуми, скупљам опало лишће. Човек нигде није тако слободан и безбрижан као у природи”.

- На Градском такмичењу у ритмици друго место освојила је Светлана Бјелотомић.

НЕКА ИГРАЈУ БАЛЕРИНЕ

У нашој школи сваког дана се одржавају часови класичног балета. Уз звуке клавира вежбају мале балерине без престанка, упорне и неуморне. Музику надјачава глас њихове наставнице која их исправља и упућује у тајне те лепе уметности. Мале балерине уче да свирају клавир а помажу им њихови наставници.

О условима за рад разговарали смо са њиховом наставницом Душанком Петровић која нам је истакла да се колективу Школе свиђају тачке које оне припремају за разне свечаности и да прате њихове часове.

Па, онда, пустимо их да вежбају јер ће нас оне наградити својим лепим и веселим играма!

Александра Алексић VII/2
објављено у листу „Јелена”,
поводом 30 година Школе

- Велики успех наших ученика из математике постигнут је када се 37 ученика пласирало на Градско такмичење.
- Друго место на Републичком такмичењу освојио је наш математичар Дејан Ристановић.
- У школској 1977-78. години посебно је активна Историјска секција.
- Змајеву награду и похвалу УНИЦЕФ-а пово-

МЛАДИ ИСТОРИЧАРИ

Историјска секција активно ради од почетка школске године. Ученици сами пишу реферате и на сатанцима држе предавања. Већ су на тај начин обрађене многе теме, међу којима су: Југославија, несврстани и несврстаност; 29. новембар - Дан Републике; Октобарска револуција; Организација уједињених нација; Развој југословенске авијације; Београд у старом, средњем и 19. веку; Београд у Другом светском рату.

Ученици сами уређују пано за сваки празник, уређују кабинет и допуњују нумизматичку збирку. Међутим, рад Секције се не ограничава само на одржавању састанака у учионици, већ и у посетама Дому пионира. Поред тога, реализоване су и посете биоскопским представама „Последњи дани Помпеје” и „Акција стадион”, позоришној представи „Пуч” и новоизграђеном конгресном центру „Сава”.

Чланови ове Секције су 20. октобра посетили гробље ослободилаца Београда и положили цвеће на гробове палих бораца.

Сваки важнији историјски датум Секција обележи пригодним програмом преко разгласне станице. Чланови су укључени у „Политикин школски час”, као и у такмичење „Тито-револуција-мир”.

Због начина рада и занимљиве области као предмета проучавања, Историјска секција је наишла на велико интересовање и одзив код ученика.

Нада Бањанин, VIII/2
објављено у часопису „Јелена”
маја 1978. године

дом Међународне године детета 1979. године добила је Љиљана Бјелица.

- Завршена је „Звездаријада”, такмичење општинског ниво. У укупном пласману од 13 основних школа, „Јелена Ћетковић” је освојила 1.

место, а 3. у укупном пласману свих учесника. Такмичили су се ученици петог, седмог и осмог разреда.

- Октобарску награду 1979. године добиле су Нина Радошевић из области хемије и Светлана Симоновић из области биологије
- Крајем маја месеца 1979. ритмичко-спортска секција је постигла одличан резултат на такмичењу у категорији старијих пионирки. На Градском и Републичком такмичењу освојиле су прво место у екипној конкуренцији.

ГИМНАСТИКА - СПОРТ БРОЈ ЈЕДАН

ПРВЕ У СРБИЈИ

Међу девојчицама је спорт број један. Много труда уложила је наша наставница Мира Богдановић, а младе гимнастичарке уткале су пуно љубави и напора. Многе су прославили нашу Школу носећи златне и сребрне медаље на својим грудима. Сада, после освојеног другог места на Градском првенству у ритмичко-спортској гимнастици, екипа старијих пионирки пласирала се за Републичко такмичење.

А у Смедереву... прво место и златне медаље које блистају на грудима Александре Алексић, Наташе Узелац, Наташе Јоксимовић, Драгане Јеремић и Татјане Дадих. У појединачном пласману Милица Безмаревих је освојила друго место и сребрну

медаљу у категорији млађих, а Татјана Дадих у категорији старијих пионирки.

Када ова генерација гимнастичарки оде и када буду наступиле друге, сигурна сам да ће им наставница причати о нама док буде гледала у трофеје, медаље и дипломе које смо освојили. Биће јој тешко, али ће говорити са поносом као и са вером у нове генерације које ће наставити наш пут.

Наташа Јоксимовић VII/2

објављено у часопису „Јелена“, 1979. године

- У октобру месецу 1979. одржана су такмичења на Општинском нивоу у оквиру месеца физичке културе. Наши ученици освојили су више плакета и пехар.
- Октобарску награду из хемије добила је Нина Радошевић.
- Литерарна секција 4/2 разреда, проширена са ученицима осмог разреда, снимила је ТВ емисију за Школски програм ТВ Београд у оквиру серије „Писци међу нама“. Гост Литерарне секције је била песникиња Јованка Хрваћанин. Гости емисије су били и проф. Боривоје Стојковић, књижевник и позоришни критичар и песник Душан Радовић.

Учитељ Петар Симић, са својим разредом

- 1980. године Школа и ученик осмог разреда Николић Александар добили су Октобарску награду из области физика, а заслужан за тај успех

је био наставник Крсмановић Степан. Исте награде, само за област физике и географије добили су Љиљана Микић, Љубица Богић и Светлана Јовановић.

- „Политика” је доделила диплому ОШ „Јелена Ђетковић” за успешну сарадњу у акцији „Школски час`80” у новембру месецу. Учествовали су ученици петог, седмог и осмог разреда.
- Ученици наше Школе учествовали су на јесењем кросу општине Звездара. Ученик Радаковић Петар у категорији старијих пионира освојио је 2. место у појединачној конкуренцији. Наставник физичког васпитања Зоран Трифуновић их је успешно припремио.
- У децембру исте године СОФК Звездара и СОФК Палилула позвали су Школу да учествује на „Шестом сусрету пионира у шаху на 1001 табли”. Такмичење се одржало у хали „Пионир”. Наши млади шахисти освојили су прво место у екипној конкуренцији основних школа Звездаре и пето место у категорији пионира на екипном школском првенству Београда. Припремао их је Бранко Тркуља, наставник основа технике.

ШАХ У ШКОЛЕ

И у нашој школи шах је популаран. Требало је само видети како девојчице и са шаховским таблама хитају да уграбе место за симултанку са шаховским мајсторима Срећком Недељковићем, Николом Караклајићем, Божидаром Ђурашевићем, Драгутином Ђајом и Жаном Милосављевић.

Часове шаха одржавали су шаховски ентузијаста Соколов и Мирковић. Народни херој Костја Ђурашиновић је најзаслужнији за организовање шаховске школе.

објављено у листу „Јелена”,
поводом 30 година Школе

- Октобарске награде града Београд за 1981. годину из области ученичких стваралаштва добили су ученици Милица Буха за збирку песама „Мојој гитари”, Бранислава Узелац за рад

„Квадрат”, Александра Милошевић за рад „Из устанка нашег, из љутога боја родила се, друже, домовина твоја”.

- У јуну 1982. године велики хор, под руководством Мирјане Мунђе, учествује на Републичкој смотри горана Србије и осваја 3. награду.
- Октобарску награду 1982. године добили су наставник Лепа Батаковић и Мирослав Узелац из области математике, а Мира Марчић, наставник и Маја Старовић из српскохрватског језика. Змајеву награду добиле су Маја Старовић и Ивана Андрић.

19. октобар 1982. године у Градској скупштини приликом додељивања Октобарске награде

- Ученик Саша Малков освојио је друго место на Градском и пето на Републичком такмичењу из физике за школску 1982/83. годину.
- Друго место на Градском такмичењу из математике припало је Радмили Почековић, док се на Републичко такмичење пласирао Милан Кнежевић.

МАТЕМАТИКА

Група најбољих математичара наше школе маја 1963. године учествује на градском такмичењу математичара. Освојена је прва награда и једна похвала.

Други успех наших математичара постигнут је 1965. године - једна награда и пет похвала. Наш најбољи математичар Јакшић Слободан пласирао се 1967. године на Републичко такмичење из математике. Велики успех постигао је и Нешић Света, ученик 8. разреда, који се такође пласирао за републичко такмичење. Мајсторовић Влада, ученик 6. разреда, освојио је прву награду на Градском такмичењу у игри „Ко пре“ 1969. године. Математичка секција под руководством наставнице Лепе Батаковић извела је рецитал 1975. године. Следеће године иста секција је припремила рецитал посвећен Николи Тесли.

Велики успех наших ученика из математике постигнут је 1976. године када се 37 ученика пласирало на градско такмичење, а за републичко Ристановић Дејан и Мијатовић Дејан, ученици VIII раз. Октобарске награде добили су: Узелац Бранислава 1981. а Узелац Мирослав 1982. године.

Снежана ЈОРДАНОВИЋ, VIIIЗ

објављено у листу „Јелена“ маја 1991. године,
поводом 30 година рада Школе

- На Олимпијади школске омладине Србије у пливању Маја Копар освојила је друго место у дисциплини 50 m краул. Змајеву награду добила је Ивана Андрић.
- У акцији „Теби за незаборавак“ (1983) ученица Амира Ал Хајдар 4/4 освојила је прву награду у Граду.
- Омладинци наше Школе са програмом на „Звездаријади“ постали су прваци у суперфиналу, победивши све основне, средње школе и радне организације Општине.
- Ученик Малков Саша 6/1 освојио је 1. место

на републичком такмичењу из грађевинарства и архитектуре и пласирао се на Савезно такмичење.

- 1983. године, Снежана Вучетић, ученица 8/1, постигла је изузетан успех. На 18. конгресу листа „Политика“ за прваке матерњег језика освојила награду која јој је отворила пут за добијање и Октобарске награде исте године. То је био и успех њене наставнице Зорице Милошевић.

СЛОБОДА

Живела једном једна девојка. Та девојка је била заиста дивна. Имала је дугу, плаву косу и крупне, као небо плаве очи. Њено име било је Слобода.

Слобода је живела у једној малој земљи. Било је тада пуно оних који је нису баш волели. Али, Слобода се није жалила, јер је имала пуно пријатеља, међу радницима и сељацима. Слобода је била задовољна и стално је шетала од једног до другог пријатеља и са њима је причала и маштала. А онда, једног тмурног дана, из непознате земље дошао је зли чаробњак. Његово име било је Рат. Рат је имао пуно верних слугу: Глад, Мраз, Смрт, Плач, Туга, Несрећа... Зли чаробњак је лепотицу Слободу затворио у црни кавез, где су је стално мучили његове служавке, глад и туга. Али, Слобода није очајавала. Знала је да има пуно пријатеља који ће јој помоћи. И није се преварила. Слободини пријатељи су заиста сложено кренули да јој помогну. У почетку је било тешко борити се против злог чаробњака. Он је убијао и уништавао, заједно са својим слугама, многе Слободине пријатеље. Никог није штедео. Страдали су сви који би му пали шака. Чаробњак је сазидао дворац од кости и крви Слободиних пријатеља. Међутим, Слободини пријатељи су имали нешто чему се ни чаробњак није могао супротставити: веру у победу. Кад је вера прерасла у Револуцију,

било је то најјаче оружје у рукама правде. Ипак, ни њој није било лако да се бори против чаробњака који је стално измишљао нова оружја. Једног дана измислио је Сумњу. Било је то страшно оружје и у почетку су сви мислили да ће Револуција изгубити битку са силама зла. Неки Слободини пријатељи су поклекли пред Сумњом. Револуцији је било тешко. Није ни сама знала шта да ради. А онда су јој помогле Вера и Нада у победу. И Слободини пријатељи су се вратили на прави пут. Револуција је бележила победу за победом. Једног дана, Слобода је могла да изађе из кавеза зла. Кад је Револуција крочила у чаробњаков дворaц, он се срушио и изгорео заједно са Слободиним кавезом. Слобода је сада опет могла да буде срећна са својим пријатељима. Овог пута сви су у малој земљи заволели слободу и она и данас живи у срећи. Вероватно већ погађате да се венчала са Миром. Сада Слобода и Мир живе у срећној породици окружени са много деце: Братством, Јединством, Неврстаношћу, Независношћу, Социјализмом, Самоуправљањем... а Револуција? Она је била кума на венчању Слободе и Мира. Данас је то срећна старица. Али, не дајте да вас превари њен изглед! Зачас би се она претворила у снажну, младу девојку само ако би се неки зли чаробњак опет дрзнуо да поквари срећу Слободе и Мира, срећу породице Југовић.

Писмени задатак награђене ученице
Снежане Вучетић из Београда рађен на часу
српскохрватског језика

- 22. 4. 1984. године одржана је смотра хора у Основној школи „Стеван Синђелић” где је наш хор добио диплому.
- На такмичењу „Златна сирена”, које сваке године организује Дом пионира, ученица другог разреда, Нада Радосављевић, освојила је плакету „Златна сирена”.

ХОР И МУЗИЧКА СЕКЦИЈА

Хор је учествовао на свим манифестацијама и обележавањима разних датума у школи, месној заједници, касарни „20. октобар”... 1982. год. је учествовао на смотри хорова, а 1986. на такмичењу хорова на Општини и освојио 3. награду. У последње четири године са хором наступа и оркестар мешовитог састава у коме свирају ученици који похађају музичку школу, али и они који су научили да свирају на часовима музичке културе.

Лепа сарадња остварена је између Руске и Музичке секције. 1982. и 1983. године ове Секције су учествовале на Градском такмичењу из руског језика и извеле мали музички програм који је веома лепо оцењен. Ове школске године секције су учествовале на обележавању почетка првог семестра на Филолошком факултету.

У последњих десет година наша Школа учествује на Општинском такмичењу „Златна сирена” и то веома успешно. Од 1981. па до 1990. сваке године смо освајали по једну, а некад и две „Златне сирене”. 1990. године, Школа је освојила друго место, а ове године похвалу.

1982. године, као „Најраспеванија одељењска заједница” истакло се одељење IV/2 наставнице Јање Тодоровић. Они су прошли сва такмичења као најбољи певачи.

На такмичењу „Златна сирена”, које сваке године организује Дом пионира, ученица Нада Радосављевић освојила је плакету „Златна сирена”.

Наши успеси и успеси наших претходника нам дају вољу, да будемо што бољи на пољима ликовних, музичких и осталих секција.

Нада РАДОСАВЉЕВИЋ, 5 -2

Објављено у часопису „Јелена”, маја 1991. године поводом 30 година рада Школе

ПЕРИОД ОД 1984. ДО ДАНАС

- Змајеву награду у школској 1984/85. години добила је Весна Андрић. Својим залагањем и радом у различитим областима истакли су се и Александар Милошевић, Неда Ристић, Владимир Банић, Александар Стојковић, Александра Вучковић и Драгутин Топић. Посебно су се истакли на Градском такмичењу из математике Саша Малков и Радмила Почековић, који су добили и похвале на Републичком такмичењу из математике.
- Хор ученика млађих разреда, који води наставница Жарица Игњатовић, освојио је прво место на Општинском такмичењу, а ученик Игор Лугоњић у соло певању освојио је „Златну сирену”.
- Општинско такмичење „Најраспеванија одељењска заједница” одржало се у децембру 1984. године, где је прво место освојила одељењска заједница 4-1.
- Октобарске награде 1985. су припале Данијели Замаклар из српског језика и Николети Костић из области биологије.
- Награду „Стеван Мокрањац” за шк.1985/86. добили су: Александра Војиновић, Ивана Павлица, Татјана Кићевић, Весна Бабић, Сандра Митровић, Михајло Михајловић, Јелена Станић.
- Марија Јовановић освојила је прво место на Градском такмичењу из биологије.
- Светлана Филиповић заузела је прво место у Србији и друго место у Југославији у пливању.

- Жељку Машовићу је припало прво место у Београду и Србији у стоном тенису.
- И ученици заинтересовани за хемију су били успешни. Почековић Радмила се пласирала на Републичко такмичење, а припремао их је наставник Никола Смуђа.
- На Градском такмичењу из математике најбоље се пласирала ученица Јовановић Марија која је освојила 100 поена и пласирала се на Републичко такмичење

Додела Октобарске награде у Градској скупштини 1985. године

- У децембру 1985. Фотосекција је освојила треће место у Граду на такмичењу „Објективом – објективно”.
- Чланови Омладинске организације освојили су прво место на културно-уметничкој манифестацији „Звездаријада”, у конкуренцији свих школа. Ево дела чланка из „Политике” који говори о њима: „Видели смо неку врсту пародије на... телевизијске информативне емисије, „покрадено” је много фазона са Индексовог радио позоришта, било је занимљивих имитатора..., а срећом, прилично успешно, уклопљене су и одличне музичке нумере од којих је посебно била запажена шпанска игра. О овој школи ће сигурно још бити речи...”
- 16 ученика је понело награду на Змајевом конкурс 1987. године, а награде је уручила песникиња Десанка Максимовић.
- У школској 1988/89. години посебно су се истакли Маја Николић, Маја Миличић, Милош Радаковић, Љубомир Ђуровић, Василија Зечевић,

Растко Миливојевић, Нина Николић, Никола Боговић, Здравко Лукач, Бранислава Паунковић, Маријета Певац, Александра Станојевић, Јасна Чукић, Наташа Арсић, Сања Ђукић, Маја Чодановић, Аница Јовановић, Иван Крстић, Предраг Рацић, Ненад Богуновић, Марко Ђурачковић, Катарина Цветковић, Божидар Обрадиновић, Дејан Бесполоко.

- На Градском такмичењу из руског језика 1989. године прво место освајале су Амалија Витезовић и Радослава Трнавац која је била и најуспешнија у Републици.
- На Републичком такмичењу из математике Маја Миличић освајала је треће место.
- Октобарска награда града Београда 1989. додељена је Милану Ковачевићу.
- Савезне награде 1989. и следеће 1990. године понели су Ковачевић Милан и Стојановић Душан.
- Змајеву специјална награда – „најбољи од најбољих” у шк. 1989/90. добила је Невена Радосављевић, као и још 15 ученика.
- Наташа Вучетић осваја друго и треће место у Србији у пливању.
- На Републичком такмичењу из физике Јасмина Пилиповић је освојила девето а и Милан Ковачевић четврто место.
- На Градском такмичењу из математике 1991. Јелена Шалипур освајала је треће место и пласирала се на Републичко такмичење.
- Прво место на Републичком такмичењу из српског језика припало је Снежани Вучетић.
- Ученици ОШ „Јелена Ђетковић” већ традиционално учествују на такмичењу из хемије, физике, биологије и географије у оквиру смотре „Наука младима”.

НАУКА МЛАДИМА

На општинском такмичењу у оквиру покрета „Наука младима”, које је 9. марта одржано у ОШ „Стеван Синђелић”, учествовало је неколико стотина најбољих звездарских ученика из свих 14 основних шко-

ла. Од наших ученика најбоље резултате постигли су: Вања Перичин(географија), Драгана Радојковић, Горан Ковачевић (биологија), Јелена Тампур (хемија).

из листа „Звездара” од 29. марта 1991. године

- тринаест ученика је добило Змајеву награду 1992. године.
- На Градском такмичењу из математике Марија Видаковић освајала је треће место.
- На Градском такмичењу из математике 1993. године Новак Новаковић је освојио прво а Никола Ђокић и Драган Атанасковић треће место.
- Маја Манасијевић и Марија Савић освојиле су награде на Републичком такмичењу из српског језика и математике.
- Новак Новаковић је поновио успех из претходних година па је и 1994. освојио треће место на Савезном такмичењу из математике.
- На Градском такмичењу из историје Никола Ђокић освојио је прво место за шк. 1994/95. годину.
- На конкурс УНИЦЕФ освојена је прва награда за илустрацију.
- У школској 1995/96. години прво место на Републичком такмичењу из биологије припало је Ивану Трајковићу.
- Треће место на Градском такмичењу математичара освојила је Мирјана Марковић.
- На Републичком такмичењу из математике 1997. године велики успех постигла је Маријана Тадић.
- Прво место на Градском и четврто на Републичком такмичењу из биологије припало је Марији Стојановић.
- Владимир Бујуклић освојио је прво место на ликовном конкурс карикатуре „Мали Пјер”.
- Ученици су постигли запажен успех на градским такмичењима 1998. године. Олга Благојевић је била трећа из математике а Ивана Јелић трећа из српског језика.
- На Градском такмичењу из музичке културе у категорији солиста Ивана Мунђа освојила је треће место.

- Најбољи школски оркестар у Београду 1997/98. године био је оркестар ОШ „Јелена Ђетковић”.
- Школа је 2000. године добила признање Клуба младих талената „Архимедес” на 26. математичком турниру.
- На такмичењу из руског језика Никола Ливада освојио је треће место на Градском као и на Републичком такмичењу.
- На Градском такмичењу из музичке културе 2001. године Тамара Бањашевић и Милан Јеремић освојили су друго место а Невенка Замбелић и Јулија Блажић треће место. Дует Марија Смоловић и Ивана Лукић освојио је треће место.
- Добри резултати су нас пратили и 2002. године. На Градском такмичењу из математике Страхиња Стојановић освојио је прво место и похвалу на Републичком такмичењу.
- Милан Таир 8/5 освојио је прво место на Градском и на Републичком такмичењу из информатике, док је Огњен Милошевић 8/4 освојио друго место на Градском и друго место на Републичком такмичењу.
- Марија Голубовић освојила је треће место на Градском такмичењу из бродомодларства.
- На Градском такмичењу из музичке културе освојено је 12 првих награда за солисте, дуете, групу певача и оркестар и 2 друге награде за соло-певаче.
- На републичком такмичењу наш оркестар је освојио прво место. Мешовити хор и оркестар наше Школе са својим диригентом, наставником Миром Мунђом, јула 2003. учествовао је на једанаестом Међународном фестивалу дечијег стваралаштва ‘Славјанскиј базар’ у Витебску, на позив организационог комитета. Између осталог, наш хор је отпевао сплет народних песама из Србије и песму о Београду. Овације је, међутим, постигао руском песмом, коју су деца чула у Витебску и научила за један дан. За наступ, деца су добила диплому лауреата конкурса дечијег концертног програма, специјалну награду „За љубав према музици”, као и телевизор за свој кабинет. Наставница Мира Мунђа урадила је све аранжмане за песме, а чланак о путовању

написала је наша библиотекарка Мирослава Симоновић. Касније је снимљен и промовисан ЦД са четрнаест композиција које су деца том приликом извела.

- Прво место из физике на Републичком такмичењу заузели су Угљеша Стојановић и Михаило Ценов, док је Угљеша Стојановић освојио и друго место на Савезном такмичењу у шк. 2003/04. години.
- Бојани Шкрбић припало је друго место на Градском такмичењу из српског језика.
- Тамара Алексић освојила је прво место на литерарном конкурс „Шест векова престонице”.
- На манифестацији Београдски анђели, ученицима наше Школе Милану Таиру, Огњену Милошевићу и Александри Јоксимовић додељене су награде за постигнуте врхунске резултате на такмичењима у земљи и иностранству у 2002/03, у областима науке, спорта и уметности. Са ученицима су били њихови ментори Слободан Маринковић и Дана Пилиповић.
- Емилија Миодраг, ученица наше Школе, од 13. 4. до 19. 5. 2004. имала је прву самосталну изложбу у Центру за културу и спорт „Шумице”.
- Наши ученици су низали успехе и у 2004. и 2005. години. Јулијана Вујовић освојила је прво место на Републичком такмичењу из енглеског, а Марија Голубовић прво место на Републичком такмичењу из руског језика.

- На Градском такмичењу рецитатора Растко Вујисић био је трећи.
- Ана Стевановић заузела је треће место на Градском такмичењу из географије.
- На Градском такмичењу из историје прво место су заузели Тамара Тасић и Бојана Шкрбић.
- Теодор фон Бург је освојио прво место на Републичком и друго на Савезном такмичењу из математике.

Теодор фон Бург, ученик петог разреда, кад је имао четири године знао је да се сабирањем два непарна броја увек добије паран број. Данас на математичким такмичењима учествује у категорији осмог разреда. На свим нивоима досада је освајао прве награде. Са дванаест година машта да једног дана помогне инвалидима тако што ће направити вештачке руке и ноге повезане с нервима. На Савезном такмичењу из математике у Нишу 4. 5. 2005. Теодор је освојио друго место – у категорији осмих разреда – и пласман на Балканијаду.

- На конкурс за дечју карикатуру „Мали Пјер” у центру Шумице организована је изложба радова ученика Дејана Цоље и Елене Седлић.
- Марија Јоксимовић освојила је друго место на Републичком такмичењу пливача у дисциплини краул.
- Награду српске дијаспоре за литерарни рад 2005. на тему Савиндана добила је Мартина Велемир, ученица осмог разреда. Она је у априлу исте године добила и награду ван конкуренције на Смотри истраживачких радова за свој изванредан, руком писан и цртан рад „Сачувајмо од загађења речне системе Саве и Дунава”.
- На Градском такмичењу из српског језика 2006. године Анђела Радоњић освојила је друго, а Александра Вуксановић прво место и учествовала је на Републичком такмичењу.
- Бојана Шкрбић освојила је треће место на

Градском и на Републичком такмичењу из руског језика.

- На Градском такмичењу из биологије Никола Савић и Аврам Радоњић освојили су друго место.
- На ликовном конкурс „Мали Пјер” Јелена Чолић и Јелена Ђелић освојиле су прво место, а на конкурс „У сусрет Ускрсу” Јелена Пурић, Јелена Пејић и Биљана Алексић такође су освојиле прво место.
- Нина Костов освојила је треће место на Градском такмичењу из музичке културе (солисти).
- Марија Јоксимовић освојила је прво место на Градском и на Републичком такмичењу у пливању у дисциплина краул. Реља Замбељић је на на Градском такмичењу у пливању заузео прво, а Милош Ивљанин треће место.
- 2005. године ОШ „Јелена Ћетковић” добила је признање од клуба младих математичара „Архимедес” за учешће екипе Школе, а Образовни систем „Милутин Миланковић” награђује најуспешнију школу ОШ „Јелена Ћетковић” за наградни темат „Знањем у Европу”.
- 16. 5. 2005. најраспеванији Звездарци су ученици 4/1 разреда ОШ „Јелена Ћетковић” а признање су добили на традиционалном такмичењу „Дечије музичке свечаности Демус 2005/2006. Победници, који су певали песме „Зелени се јагодо” и „Деца су украс света”, представљаће звездарску општину на Градском такмичењу основаца које ће бити одржано у фебруару 2006. године.
- Шкрбић Бојана, сада ученица осмог разреда једна је од најбољих познавалаца руског језика. На Републичком такмичењу освојила је 2. место и наградно путовање у Москву.
- Оркестар ОШ „Јелена Ћетковић” освојио је 1. место на Градском такмичењу.
- На такмичењу „Деца композитори” 2006. Емилија Петровић, пласирала се међу 12 најбољих својом инструменталном композицијом „Пети паркић”.
- Наша наставница Ивана Ристић написала је и објавила своју прву књигу за децу „Мина у земљи патуљака”, инспирисану српском митологијом.

- На конкурс „Природа коју волим” Александар Глигоровић освојио је треће место у Републици.
- Јелена Пурић је освојила 1. место за ликовни рад „Шта знаш о саобраћају” на Градском такмичењу из техничког образовања.
- Маја Шапић 5/5, освојила је 1. место на регионалном такмичењу „Мали Пјер”.
- Владимир Малинић 8/3, заузео је 3. место на Градском такмичењу из историје, а
- Јасна Поповић 7/2, 3. место.
- Владимиру Војиновићу 8/3, припало је 2. место на Градском такмичењу из географије.
- Бравурозни оркестар Школе под диригентском палицом наставнице Мире Мунђе, осваја 1. место на Градском такмичењу.
- Александар Вуксановић 8/3, освојио је 3. место на Градском такмичењу из српског језика и прво место на Градском такмичењу рецитатора.
- Момчило Миловановић 6/4, добио је 2. награду на литерарном конкурс „Причао ми за тровани поток”.
- На Републичком такмичењу 2007. године, одржаном у Сомбору, из техничког образовања – макета, Јасна Поповић, Катарина Јездимировић и Емилија Петровић, заузеле су прво место и пласирале се на Међународно такмичење.
- Марија Јоксимовић, ученица осмог разреда наставља са добрим резултатима. На Републичком такмичењу у пливању освојила је прво место у дисциплини краул.
- Шаховска екипа наше школе била је првак основних школа Србије за 2007. Млади шахисти, који су освојили признање су: Владимир Луковић, Никола Булатовић, Илија Булатовић, Тијана Ђурић.
- На Градском такмичењу из информатике Никола Марковић освојио је прво место.
- У такмичењу дуета Ана Протулипац и Наташа Ђукановић освојиле су прво место у Граду.
- Једногласном одлуком међународног стручног жирија фестивала „МЕФЕСТ – Брус 2007” у конкуренцији 24 земље са 126 филмова, награду је добио филм ФК „Црвена звезда”, а аутори филма су ученици ОШ „Јелена Ћетковић” – Александар Ивановић са сарадницима: Милошем Петрушићем, Војином Нововићем и Лазаром Шевићем.
- У марту 2007. године екипа наше Школе убедљиво је освојила прво место у Граду на такмичењу из верске наставе.
- На Републичком конкурс „Никола Тесла-бајка о струји” награде су освојили Ђорђе Јовановић, ученик шестог и Милена Илић, ученица осмог разреда.
- На Конкурсу Московске патријаршије за литерарне и ликовне радове из веронауке, одабрана су три рада наших ученика, и то два ликовна: Марије Митровски и Стефана Максимовића и један литерарни рад - Олге Блануше.
- Година 2008. је била запажена по успесима ђака и њихових наставника:
- Божидар Митровић 6/3, освојио је 3. место на Републичком такмичењу из физике
- Маљковић Марко 6/5, 3. место на Градском такмичењу из физике
- Дубравка Вилотић 5/3, 3. место на Градском такмичењу из српског језика
- Јована Јевтовић 5/3, 3. место на Градском такмичењу из српског језика
- Мина Пурешић 5/1 3, место на Градском такмичењу из српског језика.
- У децембру 2008. године у нашој Школи постављена је изложба радова ученика која су учествовала у креативној радионици „Родослови”, у организацији Библиотеке „Вук Караџић”, Пријатеља деце Звездаре и Удружења наставника „Доситеј Обрадовић”. Деца су у радионици учила како се праве родослови, а затим израдила родослове својих породица. У галерији Библиотеке „Бранко Миљковић”, у јануару 2009. године, организована је завршна изложба радова ученика свих школа које су учествовале у пројекту.
- У 2009. Ивана Дабовић је освојила друго место на Градском такмичењу из географије и историје, а Исидора Толић и Јелена Пурић освојиле су треће место.
- На Градском такмичењу из информатике Лука Ђурић освојио је друго место.
- У такмичењу соло певача Ана Протулипац освојила је прво место на Градском такмичењу

као и дуети Марта Миловановић и Милица Радовановић, Тоња Крецловић и Бојана Пејчић, а Наташа Ђукановић и Ана Протулипац су биле друге..

- Мешовити оркестар је освојио прво место и специјалну награду..
- Млади шахисти Илија Булатовић, Борис Ковачевић, Никола Булатовић и Владимир Луковић поновили су прошлогодишњи успех освајањем првог места на Градском такмичењу у шаху.
- На Градском такмичењу у пливању прво место су освојили Јелена Капор и Александар Ромић, а друго Јелена Алексић и Зорана Ђокић.
- Завод за унапређење образовања и васпитања доделио је диплому Школи за освојено прво место на конкурс „Креативна школа 2008/2009”.
- Министарство просвете РС и Друштво физичара Србије доделило је диплому Маљковић Марку, ученику седмог разред, за освојену 2. награду на Републичком такмичењу из физике одржаном у априлу месецу 2009. године у ОШ „Милинко Кушић” у Ивањици.
- Филип Видаковић, 6/4, освојио је 3. место на Републичком такмичењу у краснопису.
- Александар Милекић, 1. место на литерарном конкурсу „Виле и вештице између добра и зла”.
- Бојана Пејчић, 3/5, 1. место на литерарном конкурс „Рециклирај-креирај-сјај звезда сачувај”.
- На Градском такмичењу из математике најбољи су били: Огњен Арсенијевић, Петар Вујичић, Сергеј Кесер, Теодора Анђелковић, Теодора Мијатовић, Јана Вранеш и Марко Маљковић.
- Марко Маљковић је на Градском такмичењу из хемије заузео 3. место.
- У 2010. Ивана Васиљевић освојила је 2. место на Градском такмичењу из српског језика, а Микић Лидија и Исаковић Вук освојили су 3. место.
- Друго место на Републичком такмичењу из математике припало је Јани Вранеш и Маљковић Марку, а Ђурић Лука, Лазић Милица и Вученовић Никола освојили су прва места на Градском такмичењу.

- Друго место на Градском такмичењу из математике освојили су Митровић Божидар, Ивановић Коста, Милошевић Јелена, Сергеј Кесер и Ивковић Јован, а Ненедовић Милош, Вуковић Вук и Јевтовић Јована треће место.
- На Архимедесовом турниру наша школа је екипно заузела треће место
- Прво место на Републичком такмичењу из информатике освојио је Ђурић Лука, а Милена Марковић и Вуковић Вук прво место на Градском такмичењу.
- Арсенијевић Огњен заузео је 3. место на Градском такмичењу из историје.
- Оркестар је освојио прву специјалну награду на Градском такмичењу.
- Алексић Јелена је у пливању освојила 2. место у Републици.
- У школској 2010/ 2011. години Лидија Микић је заузела 2. место на Републичком такмичењу из историје.
- Огњен Арсенијевић, 2. место на Републичком такмичењу из физике.
- На Градском такмичењу из математике: Иван Тодоровић освојио је 1. место, Илија Кочинац 2. место, Огњен Савић 2. место, Олга Станојевић 2. место, Теодора Васић 3. место, Јана Вранеш 2. место, Алекса Јовановић 2. место.
- Градско такмичење из српског језика: Милош Јокић 2. место, Олга Станојевић 3. место, Данило Којић 3. место, Ивана Васиљевић 2. место, Милица Милошевић 2. место, Катарина Фишић 2. место, Лидија Микић 3. место.
- Техничко и информатичко образовање, Градско такмичење: Петар Вујичић 1. место, Теодора Анђелковић 2. место.
- Музичка култура, Градско такмичење, 1. специјална награда – Учешће на међународном фолклорном фестивалу у Прагу-Хор и оркестар.
- Дечаци 5. и 6. разреда су на Градском такмичењу у рукомету освојили 2. место.
- На Атлетском митингу „Звездара” 2011. Милица Мијатовић освојила је 1. место, а Ана – Марија Ђеранић 3. место.

ОНИ СУ „ЈЕЛЕНИНА ДЕЦА“

Безмаревић Милица - примабалерина. Као одличан ђак ОШ „Јелена Ћетковић“ бавила се спортском и ритмичком гимнастиком и постижала значајне резултате на републичким и градским такмичењима. Ради као педагог-репетитор у Народном позоришту у Београд.

Бојовић (Арачић) Божица - доцент на Машинском факултету Београдског универзитета. Школу „Јелена Ћетковић“ завршила је 1984. године као одличан ђак. По завршетку гимназије уписује Машински факултет, на коме је дипломирала, магистрирала и докторирала.

Галић Ирина, глумица

Дедић Александар, доктор машинских наука. Ради као универзитетски наставник на Одсеку за прераду дрвета на Шумарском факултету у Београду

Димитријевић Станислава, балерина

Замаклар Данијела, ученица генерације, добитница Октобарске награде из српског језика. Доктор медицинских наука, кардиолог. Ради као професор на Медицинском факултету у Београд.

Замаклар Марија, ученица генерације. Докторирала из области математичке физике. Ради као шеф Института за физику и математику у Енглеској.

Зипаловић Милица, добитница Октобарске награда из биологије. Директор Музеја примењених уметности у Београду

Јањатовић Петар, музички критичар. Бави се бившом југословенском рок сценом и аутор је више значајних књига из те области

Јевтовић Драгана, оперска певачица, живи и ради у Јужноафричкој Републици

Јојић Гордана, државни првак у стрељаштву

Караџић Горан, кошаркаш, дипломирани економиста. Нашу школу завршио 1989. године као носилац вукове дипломе. Током каријере освајао је златне медаље на јуниорским и сениорским првенствима Југославије и био проглашен за најбољег младог играча у држави..

Карановић Бранимир, магистар ликовних

уметности. Редован професор за предмет графика на Ликовној академији у Београду.

Костић Вук, глумац

Кречковић Милош, дипломирао на Факултет драмске уметности, драматург.

Квасњевски Галина, завршила Факултет музичке уметности, харфисткиња

Крејовић Весна, мачевање

Крејовић Зоран, државни репрезентивац у мачевању

Капор Младен, пливач, државни рекордер на 100 метара краул, учествовао на Олимпијади у Барселони

Ласић Ана, драматург

Лесковар Лада, глумица

Ловрић Јасмина, једна из прве генерације „Јелениних“ ђака, доктор електротехничких наука. Живи у САД, ради у Силиконској долини где је вођа тима који развија банку података једне успешне фирме, а бави се и вештачком интелигенцијом.

Лугоњић Игор, интерпретатор народних песама

Малков Саша, добитник Октобарске награде за физику као ученик наше Школе. Докторирао на Природно математички факултет, смер математика, где предаје као професор.

Матичевић Младен, драматург.

Малетић Никола, вишеструки првак државе у кик-боксу, освајач бројних медаља у земљи и иностранству.

Мијић Милан је ванредни професор на Калифорнијском државном Универзитету у Лос Анђелесу. Завршио је ОШ „Јелена Ћетковић“ и Математичку Гимназију, па Природно Математички Факултет – теоријску физику и докторирао на Универзитету у Калифорнији. Учествоваје у великом броју научних радова из области теоријске физике и космологије као носилац пројекта или члан тима.

Милачић Биљана, мачевање.

Михаиловић Милан, глумац.

Недељковић Ана, драматург.

Петровић Добрила и Сања, сестре близнакиње које су завршиле „Јелену“ 1978. године.

Докторирале из области информатичких наука. Професори на универзитету у Енглеској.

Радивојевић Небојша, режисер.

Радосављевић Нада, дипломирала на Музичкој академији, бави се певањем.

Радосевић-Робин Нина, лекар специјалиста, научни саветник. У „Јелену” долази 1974. године. Завршила Медицински факултет у Београду, магистарске студије и докторат из области ћелијске биологије, фармакологије и биохемије. Радила је у Универзитетском клиничком центру Србије, као и у САД, Швајцарској и Француској. Данас ради као самостални саветник за биологију и медицину. Живи у Француској.

поч. Родић Дубравко је из генерације ђака 1969/70. година. Дипломирао је, магистрирао и докторирао

на Природно-математичком факултету у Београду. Радио у Институту Винча као научни саветник. Боравио је на специјализацији на Упсала Универзитету у Шведској као и у Финској и Пољској, где је био сарадник на научним пројектима.

Објавио је 36 радова у међународним и 10 у домаћим часописима. Био је предавач по позиву и испитивач на постдипломским студијама физике у Београду и Новом Саду.

Српско кристалографско друштво у Београду сваке године додељује диплому „др Дубравко Родић” и новчану награду најбољем младом научнику из области физике.

Родић Јасна, магистар економских наука, запослена у Шкотској краљевској банци у Лондону.

Родић Смиљка, првак државе у мачевању. Била је ђак генерације. Завршила Факултет организационих наука

Ристановић Дејан, ученик генерације 1977.

године у ОШ „Јелена Ћетковић”, завршио је Електротехнички факултет у Београду. Током школовања је, осим Вукових награда, освајао награде на републичким и савезним такмичењима из математике и физике. Био уредник и оснивач часописа. Почетком 1995. оснива Sezam Pro, који ће израсти у великог интернет провајдера. Аутор је великог броја књига, електронских публикација и чланака објављених у домаћим и иностраним рачунарским часописима.

Роксандић Слободан, вајар, магистар ликовних уметности. Професор и декан на Ликовној академији у Београду.

Радовић Милош, редитељ.

Срданов Војислав, доктор физичке хемије. Радио је као научни сарадник у Институту у Винчи, предавао у Италији и на Универзитету у Калифорнији. Сада ради као самостални професор на релацији између Санта Барбаре у Америци, где живи, и Београда.

Спремовић Светлана, доктор медицински наука, гинеколог, ендокринолог. Научно се бави вештачком оплодњом на Гинеколошко акушерској клиници у Београду, где је и запослена.

Скендер Лада, глумица

Стаменовић Димитрије, професор на Бостонском универзитету, и ванредни професор на Математичком факултету у Београду. Учествује у великом броју научних радова из области биомедицинског инжењеринга, као носилац пројекта или члан тима.

Стојадиновић Гордана, продуцент на телевизији.

Тимотијевић Милош, глумац.

Топаловић - Диердорф Ивана, доктор хемијских наука, припада генерацији ђака који су „Јелену Ћетковић” завршили 1978. године. Дипломирала је на Природно-математичком факултету у Београду а докторирала у Немачкој. Једно време је радила на Универзитету у Бохуму, а сада ради у једној немачкој институцији на организацији провере регулативе и безбедности хемијских производа. Живи у близини Франкфурта.

Топић Драгутин, један од најуспешнијих српских атлетичара, дисциплина скок у вис. Освојио златну медаљу у Пловдиву за јуниоре 1990. године, а исте године и златну медаљу за сениоре. Четири пута учествовао на Олимпијади.

Фехмију Уликс, глумац

Чавић Биљана, доктор технолошких наука. Живи у Торонту и ради као професор у женској гимназији, предаје хемију и физику и припрема ученике за такмичење.

Чубрило Милица, магистар права, новинар. Била је на челу Туристичке организације Србије када се Србија први пут појавила на светској туристичкој сцени. Била је министар за дијаспору а сада је амбасадор у Тунису.

Шишовић Зорица, балерина.

Шмит Александар, балетски играч.

Шпагнут Александар, архитекта, пројектовао хотел „Холидеј ин”.

Захваљујемо се
Александри и Загорки Шиндолић и
Мирјани Марчић
чијим смо великим ангажовањем
прикупили ове податке

НА ЊИМА СВЕТ ОСТАЈЕ

АЛЕКСАНДРА ВУКСАНОВИЋ

Завршила сам осми разред 2007. године у ОШ „Јелена Ћетковић”, као ученик генерације. Сада сам ученица IV разреда III београдске гимназије, а од следеће школске године планирам да будем студент Електротехничког факултета. Гимназијске године су ми скоро пролетеле, али зато године проведене у мојој основној школи „Јелени Ћетковић” оставиће траг сигурно за цео мој живот.

До сада сам сваке године разред завршавала са одличним успехом. Великим делом за мој успех, упорност и амбициозност заслужна је сигурно моја учитељица Ружица Цигарчић. Захваљујући њој, стекла сам радне навике, научила да пазим на часу и да учим са разумевањем. Своја прва такмичења започела сам већ у IV разреду са математиком, а онда су почеле да се нижу разне дипломе и похвале. Похвалу сам добила на Градском такмичењу из математике у петом разреду. Дипломе сам добила из историје у седмом разреду за 2. место на Општинском такмичењу, из руског језика за 2. место на Општинском такмичењу, за учешће на Градској смотри научно-истраживачких радова. Заједно са својом разредном, професорком српског језика, Мајом Шегуљев освојила сам два пута прво место на Градском такмичењу из српског језика и учествовала два пута на Републичком такмичењу у Тршићу.

Осми разред сам завршила са Вуковом дипломом и са четири посебне дипломе за српски језик, руски језик, историју и физичку културу.

Бавила сам се плесом, пливањем, а годинама сам тренирала тенис. У то време сам научила да распоредим своје време и да будем ефикасна у учењу. А онда, негде у шестом разреду, тата ме је одвео на Хиподром и ту је кренула моја љубав према коњима. У међувремену добила сам и свог коња Бону и почела да се такмичим у препонском јахању. Свакодневно тренирам и водим рачуна о свом коњу. За то је потребна велика љубав, пожртвованост, упорност, али

и свест да су школа, образовање и рад на себи свакако најважнији у животу.

МИЛИЦА РЕСАНОВИЋ

Баш лепо што сте се ангажовали око израде Монографије. Побројаћу такмичења и смотре радова на којима сам учествовала. На општинском такмичењу 2006. и наредне године сам освојила другу награду из историје а из руског језика трећу награду 2007. године. Заједно са Тањом Мијовић презентovala сам радове из биологије на смотре истраживачких радова у гимназији „Руђер Бошковић” и ОШ „Јован Дучић”. Пре три године, када смо биле прва година у Шестој гимназији, наставница Биљана Дрндарски нас је позвала да презентујемо те радове из основне школе на смотри радова коју је она организовала. Такође, добила сам Повељу за најбољи литерарни рад о Светом Сави. Освојила сам прво место на такмичењу из ликовног на тему очувања животне средине.

ИВАНА ДАБОВИЋ

УОсновну школу „Јелена Ћетковић” дошла сам у петом разреду. Друштво ме је брзо прихватило. Наишла сам и на помоћ наставника. Од кад сам дошла у школу, ишла сам на бројна такмичења - из историје, географије, математике, енглеског и српског језика, и освајала сам разне награде. Уз велику подршку друштва и наставника изабрана сам за ученика генерације. Поред школских обавеза, идем и на фолклор и италијански језик. Захваљујући мом успеху у школи ишла сам бесплатно у Португалију на две недеље. Била сам у међународ-

ном кампу. Поносим се тиме. Дане проведене у овој школи ћу носити као најлепше успомене из детињства. Захвална сам свим професорима и мојим друговима за овај период живота.

БОЈАНА ШКРБИЋ

Уавгусту 2006. године, након завршетка основне школе провела сам 10 дана у Москви заједно са осталим победницима Републичког такмичења из руског језика и професорима руског, који су се потрудили да нас као вође пута у том кратком периоду упознају са најзнаменитијим деловима града и споменицима руске културе.

То путовање је било резултат вишемесечних припрема са професорком Милком Ковачевић, којој могу да захвалим на њеној посвећености, подршци и доброј вољи да пренесе знање и љубав према језику. Памтићу га по лепом дружењу и новим искуствима али вероватно највише као резултат неких личних залагања и труда и као подстицај за даља улагања и напредак не само у погледу руског језика...

Мислим да за некога са 15 година овакво искуство значи много, пре свега да на време разуме шта значи: „Не учимо за школу, учимо за живот”.

АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ

Поштована разредна, после завршене Основне школе уписао сам Шесту београдску гимназију и након 3. разреда, добио сам могућност да школовање наставим у Америци добијањем спортске стипендије. Тренутно се налазим у Хјустону, где завршавам 4. разред, са надом да ћу добити стипендију за колеџ. Ваш Александар Васиљевић.

БОЈАНА ПЕЈЧИЋ

Бојана је рођена 2000. године у Београду и похађа пети разред ОШ „Јелена Ћетковић” на Звездари. Од своје четврте године бави се латино-америчким и стандардним плесом у плесној школи „Наталија и Ивица”. На такмичењима је до сада освојила 6 златних и 1 сребрну медаљу, за плес у групи или у пару.

У 1. разреду представљала је Школу на Општинском такмичењу рецитатора. Година 2009. је била изузетно успешна. На Градском такмичењу „Златна сирена”, у жанру дечије забавне песме, освојила је прво место у дуету са другарицом Тоњом Крецловић, а на конкурс „Рециклирај – креирај - сјај звезда сачувај”, који је одржан на фестивалу „Позориште Звездариште”, написала је еколошку бајку „Вашар у долини Мингл” и освојила прво место у категорији литерарних радова.

Бојана иде у 3. разред музичке школе „Владимир Ђорђевић” где учи да свира гитару. Тренира одбојку у одбојкашком клубу „Обилић”.

КАТАРИНА МРВИЋ

Катарина Мрвић, ученица 5/5 разреда, почела је да се интересује за класичну музику још у трећој години. Са поласком у први разред ОШ „Јелена Ћетковић” уписује и 1. разред ОМШ „Владимир Ђорђевић”, одсек виолина, у класи проф. Зорана Илића. Убрзо почиње да учествује на такмичењима и да осваја прве награде.

У 4. разреду, поред виолине, почиње да свира и виолу, у класи проф. Иване Мандић. После само месец дана свирања виоле осваја лауреат на Републичком такмичењу у Београду. На Фестивалу музичких школа у Сенти проглашена је за најбољег виолисту Србије.

У школском оркестру музичке школе је концерт-мајстор, у „Дечјој филхармонији” у оркестру свира виолу, а као солиста виолину. Такође наступа као солиста у оркестру „Про-класика”.

Учесник је многих манифестација у Граду и бројних такмичења.

Њена љубав према музици, а посебно према виолини је неизмерна. Свирала би стално и никад јој није тешко. Жеља јој је да се у животу бави искључиво музиком и да добије једну добру, стару виолину са прекрасним тоном. Надамо се да ће јој се жеља остварити...

ТЕОДОР ФОН БУРГ

Теодор фон Бург је ишао у школу „Јелена Ћетковић” у другом полугодишту шк. 2004-05. године и првом полугодишту шк. 2005-06. године. Он је најуспешнији млади математичар Србије. Као ученик Школе освојио је све прве награде на државним такмичењима из математике и бронзану медаљу на Јуниорској балканској математичкој олимпијади, као најмлађи учесник свих времена. У међувремену је освојио много награда и медаља. Последње године је освојио златне медаље на Међународној математичкој

олимпијади, што га сврстава у ред најбољих математичара у свету свих времена.

Теодор тренутно похађа трећи разред Математичке гимназије и повремено долази у школу „Јелена Ђетковић” где држи часове додатне наставе ученицима петог и седмог разреда код своје бивше наставнице Шевале Хаџиефендић. Ученици су одушевљени радом са њим.

ВЛАДИМИР ЛУКОВИЋ

Владимир Луковић завршио је ОШ „Јелена Ђетковић” 2010. године. Он је најмлађи национални шаховски мајстор на просторима Србије, постао је и омладински првак 2010. године са непуних петнаест година а у својој кадетској и омладинској конкуренцији у српском шаху остварио је највеће могуће резултате.

На првом Фестивалу шаха ШСС био је првак државе у групи до 12 година. На сваком такмичењу је освајао медаље, а најдраже су му прва места на кадетским турнирима у Немачкој, екипно у саставу екипа Београда и Србије на два турнира у Мађарској и три у Москви, као и треће место у јакој конкуренцији екипа из 12

земаља на међународном турниру основних школа „Бели топ” у Москви 2009. године, где је Владимир најуспешнији учесник такмичења са две специјалне награде. Екипа школе „Јелена Ђетковић” је наступила у саставу: Владимир Луковић, Никола Булатовић, Илија Булатовић, Борис Ковачевић и Тијана Ђурић.

Осим што игра шах, Владимир је учествовао и на општинским и окружним такмичењима из математике, где је освајао награде.

САША СИНЂЕЛИЋ

Враголасти девојчурак, ниског раста, дивних бадемастих очију, постала је ђак наше школе септембра 2008. Скромна, ненаметљива, са непресушним извором енергије, истиче се у учењу, дружењу, ваннаставним ативностима.

Да има смисла за глуму открили су њени родитељи, па су је још у шестој години одвели на аудицију у школу глуме Мике Алексића. Члан је одабране групе деце овог врсног београдског педагога. Свира гитару воли да пева, слика, чита. Нема пуно слободног времена јер у Народном позоришту од 2009. успешно глуми у представи „Велика драма”, раме уз раме са Вуком Костићем, Танасијем Узуновићем, Љиљаном Благојевић.

Године 2010. снимљен је филм „Мамарош” у режији Моме Мрдаковића у коме Саша игра главну улогу. Снимања су била организована на три локације: Будимпешта, Пенсилванија, Земун.

Као сасвим мала плашила се мрака, а сад је амбициозна девојчица која тежи да своје снове преточи у стварност. Жели да упише Факултет драмских уметности, да режира, али и да глуми у „свом” филму.

Претходне две године је на школском и општинском такмичењу рецитатора освајала прва и друга места. Никада нема трему.

Ужива слушајући музику, воли филмове и

своју породицу.

Себе за двадесет година види као успешну глумицу у Америци, која глуми и пева у неком мјузиклу. Желимо јој да успе у својој замисли и да добије звезду на Булевару познатих у Холливуду.

НЕВЕНА ПАНТИЋ

Понекад се сетим, како сам мала била када сам гледала и имитирала клизачице које сам видела на телевизору. Правила сам кореографије и изводила их у чарапама које су се клизале по паркету.

Само сам једном изразила жељу да ме упишу ако не на уметничко клизање, онда бар у школу клизања. Пар пута сам рекла баки како бих волела да знам да клизам, али она није знала колико ја то волим. „Многе девојчице као ти крену да тренирају и брзо одустану.” Од тада се више нисам усуђивала да питам ни за шта слично. И онда...

За Нову годину тетка је мојој сестри купила клизаљке. Тек после пар дана стала сам на лед по први пут. На Олимпу тог јутра одржана је бесплатна школа клизања. Тренер који је држао школу упитао је моје родитеље где и колико тренирам. Моји родитељи су се зачудили јер ми је то био први пут да сам стала на лед. Тренер нам је дао свој број телефона, и рекао да би била штета да не дођем у халу „Пионир” и не упишем се на уметничко клизање. Од тада сваки мој дан је исти.

Најтежи део је устати из топлог кревета у собу која се још увек није угрејала. Мама ме обично буди речима: „Невена устај, већ је 5 сати”. Сестра и ја имамо кревет на спрат и ја спавам горе. Ујутру по мраку није лако наћи мердевине које су сваки пут на другом месту, па није ни чудо што сам их пар пута промашила. Онда седам у ледени ауто који се тресе од хладноће, и загреје се тек кад стигнем до хале. У колима тата увек прокоментарише: „Зашто тренираш

клизање, уместо да играш одбојку на песку, па да сада идемо на неко тропско острво!?” Напорно је тренирати тако рано ујутру када ти се очи склапају од умора. Тренинг се завршава у 7 и 30, онда тата долази по мене и у колима се пресвлачим за школу. Прва два до три часа једино сам ја разбуђена, а онда остала три-четири, када се остатак одељења пробуди, ја полако тонем у сан. Из школе се враћам око 14 сати, онда ручам и спремам се за поподневни тренинг. Када се заврши тренинг на леду, почиње такозвани „суви тренинг”. Тада вежбамо снагу, скочност, кондицију и гимнастику. Никада се не враћам кући пре 5. Када једем и повратим енергију чека ме домаћи и учење. За то немам много времена, јер већ око 9 морам да се спремам за спавање. Петком имам три тренинга јутарњи, поподневни и вечерњи (од 19^h до 20^h). Понекад ми је стварно напорно да држим такав темпо - само недељом сам слободна. У таквим тренуцима подршку ми дају награде и сећања на освојена прва, друга и трећа места у Новом Саду, Београду, Сарајеву...

Ове године имала сам прилику да одем у Словенију и видим како, и у којим условима деца тамо тренирају. После тог искуства била сам прилично разочарана, и нисам могла да верујем да неко има такве услове за тренинге.

Словенци имају целе године лед, док ми само 6 месеци годишње; они имају топлу салу за загревање и суве тренинге, а нама су забрањили да се загревамо у хали, него морамо напољу, било плус или минус 20 степени; код њих у хали је 14 степени, а код нас минус 2; тамо тренинзи трају до сат и по, а овде око 45 минута.

Њихова хала је нова, лепа, зелена, а наша зарђала и кров прокишњава, тако да вода са плафона капље на лед и прави рупе у њему.

То је само део онога што сам приметила. И без обзира на све тешкоће са којима се свакодневно сусрећем, не одустајем и клижем даље, ка некој новој медаљи.

МАЈА ШАПИЋ

Маја Шапић је рођена 14. 08. 1995. године у Београду.

У четвртој години уписала се у Дечији културни центар у ликовну секцију јер је још тада волела да слика. Већ десет година редовно слика и добија

награде на ликовним конкурсима. Прво је добила сребрну медаљу на 4. међународном ликовном конкурс у „Радост Европе“, затим 3. место на ликовном конкурс у „Још нам само але фале, о бауцима да и не говоримо“, 1. место за ликовни рад „Мој Београд“, 1. место на ликовном конкурс у „Одшкрини врата прошлости да сачуваш будућност“, 3. место за ликовни рад на 37. смотри „Шта знаш о саобраћају“. Пре четири године на 8. међународном ликовном конкурс освојила је специјалну награду која јој је додељена 1. 10. 2006. у Дечијем културном центру. На „Радости Европе“ 2008. и 2009. године, добила је похвалу за ликовни рад и учествовање. Такође је постала члан регионалног центра за таленте Републике Србије и освојила 1. место на такмичењу из ликовног стваралаштва. Већина њених радова се налази у иностранству, у Шведској, Аустрији, Енглеској, Италији и у Јапану. Завршила је ОШ „Јелена Ђетковић“ 2010.

РЕКЛИ СУ О ШКОЛИ

Сада се бавим стварима које сам још у основној школи заволела, а то су биологија захваљујући наставнику Смуђи, геометрија коју ми је са пуно „лилавих троуглова“, приближила наставница математике Шиндолић, и физика коју сам обожавала због наставника Степана. Мој професионални пут је имао свој координатни почетак у „Јелени“ и наставници су утицали на одабир мог занимања не само као предавачи, већ и као особе. Посебно памтим даме међу њима које су ми биле узор. Можда не бих требала рећи, али као неко ко је имао математички мозак, нисам волела историју, али сам обожавала своју разредну Анкицу Ђинђић, која је тога била свесна али ме није „мучила“, што је ретка особина и на њој би требало insistирати у нашем школству.

Божица Бојовић

Моја генерација је похађала „Јелену Ђетковић“ од јесени 1962. до јуна 1970. године. Били смо дакле друга генерација. Све је онда било другачије, и школа, и крај око Лиона, и цела атмосфера у којој смо расли. Било је то доба препуно лепих догађаја и сада лепих успомена. Имао сам срећу да ту у школи, у разреду, од самог почетка стекнем блиске другове. Живе маште и духа, и ми смо расли стимулишући један другог. Такмичили смо се ко чита више, расправљали о историји и географији, играли фудбал, правили своје драматизације и продукције. Како је то Андрић написао, „ту смо засновали своју мисао о богатству и лепоти света.“

Наша учитељица у прва четири разреда је била Каћа Ацевски, строга и правична. Разредни старешина нам је прво била млада Љиљана Шпер, наставник фискултуре, а затим Зоран Трифуновић, чувени спортиста. Математику нам је предавала Зага Шиндолић, код које сам од тројке дошао до петице, српски језик Мирјана Марчић, дивна особа и диван наставник на чијим часовима смо анализирали Достојевског

и изводили Нушића, Шекспира, и Молијера. Зага Ковачевић је предавала историју на такав начин да то није личило на час већ као да нам неко прича узбудљиви филм. Разредни старешина последње године је била Клара Павловић, наставник ликовног, предмета за који нисам имао никаквог талента, али сам као и сви поштовао њено господско држање и строгост.

И увек ћу се сећати Зденке Цетин, наше строге, озбиљне наставнице географије. У шестом разреду је повела географску секцију на Народну опсерваторију на Калемегдану. Ту сам убрзо постао члан астрономског друштва и сарадник опсерваторије, затим је уследило школовање у Математичкој гимназији... и сада универзитетска каријера овде, на Калифорнијском државном универзитету у Лос Анђелесу, где већ готово двадесет година предајем физику и астрономију. Све је међутим почело од наше школе, читања, дискусија са мојим друговима, и наших преданих наставника. Контакти су се можда изгубили али су остале дивне успомене.

Мијић Милан

Основну школу „Јелена Ћетковић” уписао сам школске 1981/82. године, а завршио 1989. Носилац сам Вукове дипломе ове престижне београдске основне школе. Био је то период безбрижног и веселог детињства, када сам кроз учење, дружење и игру стекао узор и пријатељства, али и поставио чврсте темеље за будућност.

Слике из школског живота су ми у живом сећању, не, само због дечијих враголија, већ и због озбиљног педагошког приступа у едукацији и формирању личности ученика.

Мој највећи животни успех је рођење сина Филипа који је постао ђак - првак баш у јубиларној години у школи коју сам и ја похађао. Пола века постојања ОШ „Јелена Ћетковић” је важан датум за нас обојицу!

Горан Караџић

НА ЈЕЛЕНИН ДАН

*Кад нежне мајске руже оживе,
кад свака стаза затрави,
мисли ме вуку родном граду
где моја школа рођена слави.*

*У мислима се тад враћам
у давна времена, мила
кад сам са дрхтајем среће
део тих свечаности била.*

*Певали смо Јеленину химну,
рецитовали и глумили,
али је најлепше ипак
колико смо поносни били.*

*Пуна сам топлих осећања
и радо се сећам свега,
јер било је дивно бити ђак
школе код лионског брега.*

*Моји су наставници били
све оно што треба школи,
учили нас градиво школско
и како се живот воли.*

*Били смо другари
и вредни, узорни ђаци,
по заслуги су нас звали
и ђаволчићи и медањаци.*

*Данас сам просветни радник,
знање преносим ђацима својим,
и док је правих ђака
будућности се не бојим.*

*Имала сам ту част
да и у својој школи радим,
да у врт дивних изданака
клице знања расадим.*

*Свака је основна школа
расадник што клијање буди
ту ничу таленти, амбиције,
ту је корен свих добрих људи.*

*Много је година од тада прошло
али чувам сећање на то време
када сам била Јеленин ђак
а Јелена била део мене.*

*У срцу успомене носим,
дани у Јелени са мном плове,
увек јој срећан рођендан желим
и успешне генерације нове.*

*Са звездарског лепог брда
докле год око поглед добаци,
кроз целу земљу и још даље
поносно стварају Јеленини ђаци.*

децембар, 2010.

Ксенија Чонић (рођ. Ковачевић),
проф. српског језика

На часу Познавања природе и друштва учитељица Ката Саичић је обрађивала наставну јединицу „Велико спремање стана”. Када је питала ђаке како то чине у своме дому, дете је одговорило: „Мама прво отвори ујутру прозор, излуфтира, а онда изнесе постељину и истресе све буве и стенице.”

У мојој „Јелени” провео сам безбрижно детињство, учитељ ми је био пок. Драгослав Митић, који ће ми увек остати у лепој успомени као и разредна професор српског Зорица Милошевић. Нарочито сам волео професора физике Степана Крсмановића и професора историје Загу Ковачевић. Школа ми је ишла, поред Вукове дипломе добитник сам и многих других признања са такмичења из математике и техничког образовања.

Дедић Александар

„ЈЕЛЕНА” И ЈА

То је била моја прва имиграција. Долазак у „Јелену” из централносрпске варошице, давне 1974. Сетићу се тога много пута после, током мењања земаља и континената, градова и установа, језика и култура. Сваки пут кад слетите у нову средину је исто. Нисте као остали, као сто нисам била ни ја, са непуних 9 година, у 4-1 ОШ „Јелена Ћетковић”. Појавила сам се са плетеницом до кукова и одећом вриштећих боја, без знања да постоје фармерке, течни сапун и спортска сала. Моје нове другарице су носиле кратке фризуре, перфектно дизајниране „звонцаре” и „спенсерице” и живеле по солитерима. Ја сам са родитељима становала у улици Кулина бана на Звездари, у два одељења са мање од 20 квадрата и без текуће воде и тоалета унутра. И тако ће остати током свих пет година мог школовања у „Јелени”.

Од Кулина бана, рекох. Баш тако ми је изгледало и моје полуселце из којег сам се докотрљала у Београд. Јесте, ја сам једна од оних који су бежали - у школу. „Јелена” је била мој свемирски брод, огромна, блистава и светла, са ултрамодерним холем и степеницама, инспиративним кабинетима и „боравком” у коме се могло цртати до миле воље гомилом оловака у бојама које нисам могла ни да замислим. „Јелена” је била и мој понос јер сам била део ње, тако другачије од наше породичне имигрантске стварности у којој су се моји родитељи ноћима нагињали над бодовним листама за стан, дрхтећи хоће ли нам Београд, држава, систем или не знам ко већ дати шансу за пристојан живот.

Желела сам и ја да нешто поклоним „Јелени”. Са поменутих девет година већ сам имала шест година стажа „књишког црва” и отприлике исто толико „бајковитог жврљала”. Почети у „Јелени” су били мало трновити, требало је прилагодити нагласак и стил, алегорије и реплике. Но страст речи, као и свака друга страст, не зауставља се и кад-тад наиђе на правог суиграча. Мени се то у „Јелени” догодило срећом доста брзо. У петом разреду се упознајем са Дивном Вукомановић, професорком српскохрватског,

која добро зна да свакој уметности треба прво слободе а одмах затим и непрекидног образовања. Током наредне четири године сам одрастала као читалац, писац и наставник језика. Поређале су се ту и неке награде, но најважније је било препознавање моје прве две вокације: писање и настава.

У шестом разреду поново Сусрет Који Живот Значи, овога пута из сасвим другог домена. Физика. Један млад наставник, иноватор и ентузијаста. Степан Крсмановић. Улазак у природне науке, са физиком као темељцем и интегратором. Степанов метод је имао доњу границу знања испод које не сме да се иде и горњу на којој не сме да се - стане. Физичке величине и законе за двојку, а после петице кваркови, астрофизика и – продор тамо где људска нога још није крочила. Део његових клинаца је неминовно постао тотално и заувек опчињен атомима и молекулима. Дејан Ристановић, Ивана Коцкар, моја маленкост и свакако још доста њих, чија имена не знам.

Захваљујући покретачком духу професора Крсмановића на крају осмог разреда у „Јелени” добила сам могућност да остварим свој први самостални научни пројекат, ревијски рад на тему „Атом – неисцрпни извор енергије”. Један летњи распуст проведен по библиотекама резултовао је неким тридесетак странама текста и Октобарском наградом града Београда 1979.

Ја сам данас лекар и научник, специјалиста патологије и ћелијске биологије, самостални саветник у биомедицини. Живим на југу Француске, на стотињак километара од ИТЕР-а, где се човечанство припрема да направи „сунце у епрувети”, контролисану нуклеарну фузију. Не радим на том пројекту али радим на развоју нерадиоактивних метода у биомедицини, управо захваљујући много пута коришћеној и добро упознатој нуклеарној енергији. И пишем, дабоме, много тога. Од високоспецијализованих извештаја до поезије. Једна од активности које највише волим је популаризација науке, на свим местима, на све начине, за нове клинцце који ће отићи тамо где људска нога још није крочила.

И путујем. Са 45 година проживела сам седам имиграција, пет земаља, два континента, десетину градова и стотине сарадника. Доста њих каже да „увер знам куда треба ићи”. Има, међутим, и дан данас момената кад се питам и ко сам и шта радим и да ли све то иком ишта значи. Кад ствари изгледају најмрачније, присетим се шта сам ја то заволела док сам била у „Јелени”. Јелена. Хелена. Хелиос. Грчка реч за Сунце. Хелиос, хелијум, енергија, звезде, Звездара. „Јелена” је моја звезда која показује Прави Пут. Зато нисам ништа заборавила и нисам хтела ништа да заборавим током тридесет и више година. Зато знам, стварно знам куда идем.

Нина Радошевић-Робин
фебруара 2011. на југу Француске

Са поносом и данас кажем да сам била ђак школе „Јелена Ћетковић”. Добили смо одличну основу за даље школовање, али подједнако важно, учени смо и другим животним вредностима. Наша разредна, професорка Загорка Шиндолић, о нама је бринула као о једној великој породици. Пријатељства из тог периода још увек трају, а доживљаји са часова и великих одмор, још увек се препричавају.

Исаковић Јелена,
проф. клавира

После свих ових, година када се сетим боравка у основној школи, у мени се пробуди радост и сећање на једно дивно безбрижно време када смо били само деца „жедна” знања, дружења, када смо осећали да је будућност лепа и да можемо много тога да урадимо.

Прве кораке у постављању правих постулата у животу пружила ми је дивна учитељица Олга Везмар, а касније то наставила лепа и добра разредна, Зага Шиндолић. Увек насмејана и беспрекорно дотерана моја разредна ми је у срцу.

Сви ми смо у основној школи правили прве кораке за нека наша будућа интересовања. То је време када смо школу доживљавали као другу

кућу, часови нису били оптерећујући. Кад видим шта деца данас уче, а опет ништа не знају, ваннаставне активности смо радо бирали и уживали радећи на њима. Разне додатне наставе драмска, новинарска секција, фолклор, горани, спорт... Све је то било бесплатно и било је намењено нама ђацима да се кроз те активности изразимо.

На часовима код професорске српског језика, Мирјане Марчић смо редовно читали књиге, дискутовали, водили дневнике прочитаних књига, неговали лепу реченицу без поштапалица и страних израза. У том периоду, захваљујући мом интересовању према литератури добила сам, узастопно, четири године за редом, Змајеву награду за писано изражавање.

Бринули смо да нам учионице буду чисте, да школа има увек сјај и да се ми пријатно осећамо у њој. У то време узорци су нам били вредни, образовани људи, који су најбољи у својим професијама захваљујући своме раду.

Свако од нас је рођен за нешто одређено и управо ту, у основној школи, наставници морају да препознају таленте својих ученика и да их усмере на прави пут. Ја сам имала ту срећу да у моје време наши наставници буду посвећени нама ученицима, да се баве нама и када им је завршено радно време..

Мој образовни пут после „Јелене Ђетковић“ наставио се у Шестој београдској гимназији а затим на Филозофском факултету где сам дипломирала на групи за историју. Можда је имала утицај моја наставница Зага Ковачевић која нас је на часовима историје терала да мислимо и закључујемо, а не да „бубамо“ напамет делове текста из књиге.

Павловић Судић Љиљана

СЕЋАЊЕ НА „ЈЕЛЕНУ...“

Припадам оном делу ученика које наставници најтеже запамте: добри, али не најбољи ученици, никад се посебно не истичу, прођу и оду, а да иза њих остане само име у дневнику. Изненада, у седмом разреду сам решила да не останем само име у дневнику!

Давне, 1975. године расписан је наградни конкурс поводом 30 година слободе за најлепшу песму посвећену домовини. На конкурс је пријављено 800 песама од којих је жири, коме је председавала Мира Алечковић, одабрао и наградио најлепших двадесет, међу којима је била и моја песма. У школи је било велико изненађење када се чуло за награду, а нарочито за то ко је награду добио. Награђени ученици из целе тадашње Југославије су провели пет дана заједно у Београду. Имали смо сусрет са Десанком Максимовић, са јунацима тада актуелне серије „Отписани“ младим Војом Брајовићем и Микијем Манојловићем, обишли споменике културе Београда и дружили се у Дому пионира. Након годину дана ми је као посебан дар стигла и књига „Наша се песма са сунцем љуби“, у којој је одштампано око 200 песама учесница конкурса и, наравно, оних 20 најлепших. Тако сам се и ја уписала у листу оних који су пронели негде име своје школе.

Мојих осам година у „Јелени“ памтим по наставници разредне наставе Оливери Вишњић, разредној Зденки Цетин, по томе што смо увек као одељење били у ривалству са одељењем учитеља Пере Симића, по дивном дружењу на Секцији ручног рада коју је водила наставник разредне наставеица Анђа Марковић, по хорским свечаностима са наставником Вером Грујић, по спортским такмичењима са наставником Миром Богдановић, нашим дивним теткицама малом Маром, великом Маром, Јулом, свечаним зборовима и великом, великом другарству које је владала измеђ свих нас у школи.

Николић Поповић Љиљана

50 ГОДИНА ШКОЛЕ

Од мале школе на Звездари, ОШ „Јелена Ћетковић“ је за 50 година израсла у велику и познату школу. Генерације ученика у њој су поред знања стицали и прве другове и прве симпатије. У срцу ће сигурно заувек понети сећања на своје учитељице и наставнике, прве петице и прве сузе, последњу екскурзију у осмом разреду.

Сала Звездра театра била је мала да прими све бивше и садашње наставнике, директоре и ученике који су желели да присуствују јубилеју школе.

Прослава је почела химном школе и филмом о школи, а затим је свечани говор одржала в.д. директора, Светлана Гмитровић:

„Драги ученици, родитељи, колеге и уважени гости, Желим добродошлицу свима који сте живели и радили у овој Школи, онима који својом љубављу и ентузијазмом данас доприносе даљем развоју школе и онима који ће се тек придружити. Ова година је јубиларна. ОШ „Јелена Ћетковић“ прославља 50 година постојања, а 46 генерација ученика завршило је ову школу... Много је људи стварало и градило лик школе, остварено је много радости и успеха... У овој години јубилеја можемо се поносити дуговечном, модерном и напредном школом, новим успешним генерацијама и нашем доприносу њиховом одрастању, образовању и припреми за живот“.

Свечаност је настављена приредбом у којој су учествовали ученици млађих и старијих разреда, школски хор и оркестар. Након приредбе уручене су плакете радницима школе за 10, 20, и 30 година рада и захвалнице пријатељима Школе.

Педесет година постојања све нас обавезује да сачувамо углед који је школа годинама стицала.

СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПОВОДОМ 50 ГОДИНА РАДА ОШ „ЈЕЛЕНА ЋЕТКОВИЋ“

ПРОГРАМ

- Филм о Школи
- Химна Школе
- Поздравна реч директора
- Хор („Сањарење“)

- Стефан Петровић 5/4, виолина
- Ања Малков 6/5, флаута
- Катарина Мрвић 5/5, виолина
- Ена Крецловић 3/2, ритмичка тачка
- Емилија Ивковић 3/3, ритмичка тачка
- Оливера Николић, Јована Стијепић, Ања Паприкић 3/1, балетска тачка
- Хор („Жеља”)
- Пионирска заклетва, Вук Крављанац, Сара Мостарац и Ива Кричак 1/5
- Јелена Ристић и Сара Ђуковић 5/2, ритмичка тачка
- Ученици 4/3 („Марија”, солиста: Раденко Николић; скеч: Илија Марковић и Милица Тодоровић
- Хор („Време првих пољубаца”)
- Саша Синђелић 3/3, рецитованье
- Филип Чича 3/3, гитара
- Група „Нит”/бивши ученици школе. Ана Перишић, Тамара Цакић, Ивана Мунђа, Саша Лабус
- Оркестар школе
- Фолклор
- Рецитал воде: Јован Вукосављевић 6/1, Гаља Бутрић 8/3, Теодора Анђелковић 6/3, Катарина Рајковић 6/4, Милица Мијатовић 6/2, Катарина Павловић 5/4, Анђела Ивковић 5/2, Марија Ђукић 5/3, Дубравка Вилотић 8/3, Јован Ивковић 5/4, Филип Јанковић 7/4.

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР ПРОСЛАВЕ ЗА ОБЕЛЕЖАВАЊЕ 50 ГОДИНА РАДА ШКОЛЕ

- Председник организационог одбора Светлана Гмитровић
- Милица Пајић Лазаров
- Костадинка Трајковић
- Ружица Цигарчић
- Мирјана Мунђа
- Славица Обрадовић
- Јасмина Петровић
- Снежана Херцеговац

ПРВА ГЕНЕРАЦИЈА УЧЕНИКА ШКОЛСКА 1963/64.

Разредни старешина: Мирјана Марчић

1. Богојевић Љиљана
2. Божовић Андреја
3. Васић Олга
4. Војиновић Драгослав
5. Вукосављевић Ружица
6. Вуловић Војислав
7. Живковић Радмила
8. Јаковљевић Драган
9. Катанић Небојша
10. Крстић Јасмина
11. Лазаревић Слободан
12. Ловрић Јасмина
13. Милојевић Надежда
14. Милосављевић Мирјана
15. Миљковић Мирослава
16. Михајловић Милорад
17. Наумовић Бранислав
18. Обрадовић Милица
19. Петковић Радован
20. Перичин Срећко
21. Рашковић Слободан
22. Роксандић Слободан
23. Решетар Недељко
24. Ристовић Зоран
25. Стојановић Александар
26. Срданов Војислав
27. Стојчић Сибинка
28. Токић Гордана
29. Узелац Јасмина

УЧЕНИЦИ ОШ „ЈЕЛЕНА ЋЕТКОВИЋ“ ШКОЛСКА 2010/2011.

ПРВИ РАЗРЕД

1/1 Учитељица: Маљевић Весна

1. Андрић Марија
2. Бајрамлик Јаркин Гоктурк
3. Бојић Линда
4. Вукосављевић Бранко
5. Вуксановић Мила
6. Ђорђевић Никола
7. Ђукановић Нина
8. Живановић Огњен
9. Жигић Павле
10. Исаковић Сара
11. Јанићијевић Александра
12. Јовановић Ивана
13. Караџић Филип
14. Костић Лазар
15. Костов Алекса
16. Луковић Леа
17. Мансоур Сара
18. Марковић Тара
19. Матић Анђела
20. Милошевић Арсеније
21. Минић Ива
22. Михајловић Алекса
23. Мусић Душан
24. Новак Јован
25. Петровић Душко
26. Радмановић Стефан
27. Радојевић Милица
28. Рогић Вања
29. Сикимић Вук
30. Стојиљковић Петар
31. Мајсторовић Даница

1/2 Учитељица: Филиповић Душица

1. Антић Теодора
2. Бугарчић Виктор
3. Вукановић Милош
4. Вундук Душан
5. Ђоковић Мила
6. Ђорђевић Катарина
7. Живковић Марко
8. Илић Андреј
9. Јањић Тара
10. Јеремић Лазар
11. Јовановић Александар
12. Јовикић Лана
13. Макојевић Крсман
14. Марковић Милица
15. Матић Наталија
16. Милић Рајко
17. Милошевић Ивона
18. Мирковић Димитрије
19. Орлић Матеа
20. Пармаковић Александар
21. Пековић Немања
22. Радовановић Анђела
23. Ранковић Емилија
24. Ристић Милош
25. Симоновић Лука
26. Сојић Алекса
27. Тамсе Филип
28. Цимпић Александра

1/3 Учитељица: Стикић Марија

1. Аџић Нина
2. Бранковић Милица
3. Васић Јелена
4. Вељовић Марко
5. Вујовић Вукан
6. Вуксановић Андреј
7. Гостовић Вукашин

8. Груић Даница
9. Златковић Сава
10. Иванковић Милош
11. Јовановић Сара
12. Кнежевић Елена
13. Малетин Александар
14. Мијатовић Теодора
15. Милићевић Растко
16. Митровић Јелена
17. Михајловић Вукашин
18. Обрадовић Огњен
19. Обућински Јован
20. Одавић Лара
21. Пејчић Богдан
22. Петровић Михаило
23. Савић Станислав
24. Сименовић Божидар
25. Симић Павле
26. Синђелић Анђела
27. Срећковић Јован
28. Сучевић Андреј
29. Трајковић Јована
30. Митровић Данијел

1/4 Учитељица: Костић Викторија

1. Алексић Вања
2. Басекић Лазар
3. Божић Алекса
4. Боровић Богдан
5. Бујак Нађа
6. Вешовић Марија
7. Вијовић Даница
8. Вучинић Исидора
9. Дамњановић Тара
10. Дрпа Ања
11. Ђукановић Никола
12. Зоговић Катарина
13. Илић Алекса

14. Илић Виктор
15. Јестровић Теодора
16. Каран Вељко
17. Крстић Вељко
18. Лазић Стефан
19. Маљковић Дарко
20. Марков Богдан
21. Пауновић Урош
22. Париповић Ива
23. Пенезић Марта
24. Радуловић Наталија
25. Сртолај Јован
26. Стајчић Марија
27. Чановић Нађа
28. Шалипуровић Огњен
29. Шумаревић Марко

1/5 Учитељица: Манојловић Марија

1. Аксић Анђела
2. Вуковић Лука
3. Гаврановић Павле
4. Гашић Наташа
5. Гојковић Стефан
6. Драганић Лана
7. Ђуричић Вељко
8. Живков Ђорђе
9. Илијевски Андреја
10. Јанковић Анђелина
11. Јовановић Вид
12. Јовановић Катарина
13. Јовановић Никола
14. Јовановић Стефан
15. Караклајић Наташа
16. Кравњанац Вук
17. Кричак Ива
18. Krishnaraj Veena
19. Микан Михајло
20. Милићевић Михаило

21. Милићевић Огњен
22. Мићић Лука
23. Мостарац Сара
24. Новак Инда
25. Новаковић Јефимија
26. Пуача Ивана
27. Раденковић Лука
28. Ранковић Емилија
29. Старчевић Филип
30. Стошић Теодора

ДРУГИ РАЗРЕД

2/1 Учитељица: Станковић Миленија

1. Арсенијевић Вук
2. Брничанин Ана
3. Букумира Алекса
4. Влајић Марко
5. Вучковић Милица
6. Грбин Ева
7. Денић Јагош
8. Деспинић Бојана
9. Дмитровић Софија
10. Ђорговић Бојана
11. Жарковић Дамјан
12. Живановић Матија
13. Здравковић Јована
14. Златковић Јован
15. Кресовић Андреј
16. Маглов Јелена
17. Маринковић Мирослав
18. Миљановић Теодора
19. Николић Анђела
20. Ристић Маша
21. Русић Драган
22. Смуђа Вишња
23. Срећковић Јана
24. Стојковић Михајло
25. Трнавац Емилија

26. Трнинић Јована
27. Туцаковић Филип
28. Урошевић Андреј
29. Чукановић Растко
30. Шевић Ана

2/2 Учитељица: Цветковић Марковић Весна

1. Бојић Матеј
2. Брајковић Игор
3. Бркин Анђела
4. Букумира Ива
5. Вркљан Лука
6. Дадић Марина
7. Ђорђевић Теодоровић Тадија
8. Ђурковић Кристина
9. Живковић Невена
10. Кочинач Маша
11. Коризма Катарина
12. Лазић Лара
13. Мариновић Павле
14. Мићић Александра
15. Михјајловић Андрија
16. Михајловић Лука
17. Новаковића Лазар
18. Обрадовић Андрија
19. Павловић Ива
20. Петровић Мина
21. Радић Стефан Владислав
22. Радоњић Катарина
23. Радосављевић Вукашин
24. Стајић Трошић Иван
25. Станић Александра
26. Станојевић Војислав
27. Тодоровић Теодора
28. Толић Катарина
29. Травица Елена
30. Шарић Ана

2/3 Учитељица: Нотић Драгана

1. Анђелковић Ана
2. Бојовић Симона
3. Воркапић Наталија
4. Вујичић Теодора
5. Вујовић Јефимија
6. Главичић Софија
7. Глигоријевић Марко
8. Ђукановић Сара
9. Ђулић Лазар
10. Живановић Невена
11. Златковић Сара
12. Илић Богдан
13. Илић Зорана
14. Искандар Игор
15. Јовановић Лука
16. Којић Милутин
17. Крстић Сара
18. Милијанчевић Душан
19. Милошевић Исидора
20. Новићевић Слободан
21. Поповић Давид
22. Поповић Петар
23. Радојичић Андреј
24. Сретеновић Ива
25. Станојковић Мина
26. Стојановић Милица
27. Трипковић Никола
28. Тубић Дамјан
29. Хинић Вукашин
30. Шилобад Натали
31. Шулеић Ђорђе

2/4 Учитељица: Нинковић Мирјана

1. Аћимовић Исидора
2. Арсенијевић Алекса
3. Видановић Немања
4. Војводић Урош

5. Дингарац Анастасија
6. Ђуровић Александра
7. Ђуровић Ива
8. Јанковић Катарина
9. Јовановић Јован
10. Кањо Катарина
11. Маринковић Милан
12. Медвед Анастасија
13. Мијатовић Лука
14. Милетић Томислав
15. Милосављевић Ивона
16. Николић Наташа
17. Нинчић Ива
18. Пајевић Матија
19. Пантелић Јована
20. Петровић Милица
21. Поњарац Тијана
22. Рапајић Марко
23. Савић Милица
24. Савић Зоја
25. Симић Урош
26. Станкић Јелена
27. Тадић Филип
28. Томић Јован
29. Трандафил Лазар
30. Шајатовић Немања

2/5 Учитељица: Тоскић Александра

1. Бабац Нина
2. Божић Алекса
3. Грубор Андреј
4. Грубор Гала
5. Ђорђевић Стефан
6. Ђуричић Уна
7. Јакић Алекса
8. Јојић Ива
9. Јокић Вељко
10. Кнежевић Наталија

11. Лазић Анђела
12. Малков Алекса
13. Марковић Вељко
14. Михајловић Татјана
15. Милићевић Тамара
16. Недељковић Маша
17. Павићевић Лука
18. Павловић Наталија
19. Петровић Филип
20. Првуловић Лела
21. Радовић Мила
22. Ракита Никола
23. Ристић Јована
24. Ристић Нина
25. Савић Војин
26. Секулић Вук
27. Сојановић Ива
28. Томић Тијана
29. Хирци Петар
30. Џолић Милица

ТРЕЋИ РАЗРЕД**3/1 Учитељица: Трајковић Костадинка**

1. Бјелић Ана
2. Гајовић Јована
3. Илић Иван
4. Јовановић Ива
5. Ковачев Никола
6. Кујунџић Јована
7. Лончаревић Матија
8. Лошић Наталија
9. Мансур Мухамед
10. Маравић Петра
11. Мирковић Марина
12. Николић Лука
13. Николић Оливера
14. Обрадовић Игор
15. Паприкић Ања

16. Перић Кристина
17. Раичевић Предраг
18. Ракита Марко
19. Ристић Вукашин
20. Ристић Марија
21. Симић Невена
22. Станкић Лука
23. Стијепић Јована
24. Стјепановић Вања
25. Тешић Марија
26. Топаловић Тијана
27. Тришић Јован
28. Трнинић Михаило
29. Филиповић Славко
30. Џипковић Илија
31. Шевић Ирина

3/2 Учитељица: Петровић Јасмина

1. Аранђеловић Илија
2. Вулетић Урош
3. Гргуровић Ања
4. Ђокић Елена
5. Живковић Никола
6. Живковић Симона
7. Жигић Марија
8. Илибашић Марко
9. Јовановић Милета
10. Кокановић Наталија
11. Крецловић Ена
12. Лешњак Маша
13. Милетић Ирина
14. Миличављевић Видак
15. Мирјанић Анђела
16. Николић Ангела
17. Никчевић Миа
18. Обућина Угљеша
19. Оцокољић Андреа
20. Парезанин Маја

21. Попадић Радосав
22. Пурешић Катарина
23. Радосављевић Урош
24. Спасић Јован
25. Стевановић Јанко
26. Стојаковић Ива
27. Стојсављевић Ђорђе
28. Стојшић Наталија
29. Хамза Леа
30. Цветковић Урош

3/3 Учитељица: Милица Пајић Лазаров

1. Antonopoulou Thaleia
2. Бајић Милош
3. Бајић Никола
4. Великинац Михаило
5. Влаховић Лука
6. Војводић Огњенка
7. Вркљан Миона
8. Вуковић Филип
9. Вуковић Вук
10. Давидов Никола
11. Драговић Хелена
12. Живковић Јана
13. Ивковић Александра
14. Ивковић Емилија
15. Јовикић Ена
16. Клипић Немања
17. Кнежевић Марија
18. Костић Михаило
19. Марко Дарија
20. Миљановић Софија
21. Милошевић Јелена
22. Митрески Милан
23. Митровић Ања
24. Николић Марко
25. Поломчић Ђорђе
26. Прица Ива

27. Синђелић Саша
28. Станковић Андреја
29. Стјепчевић Ивана
30. Чича Филип
31. Шалипуровић Тамара

3/4 Учитељица: Илић Драгана

1. Алексић Ања
2. Bayramlik Ozun Gokce
3. Букилић Катја
4. Витас Марија
5. Војиновић Анита
6. Вукосављевић Игор
7. Ђокић Елена
8. Јокић Андреа
9. Јотић Павле
10. Мајер Петар
11. Маљковић Ана
12. Марковић Вања
13. Михајловић Ана
14. Мијатовић Софија
15. Милићевћ Матија
16. Милосаљевић Марко
17. Митић Филип
18. Митровски Алекса
19. Млачић Иван
20. Мусић Наталија
21. Обрадовић Наташа
22. Пантић Емилија
23. Павић Ђорђе
24. Поповић Никола
25. Радојевић Дамјан
26. Смиљкић Тијана
27. Станковић Гордана
28. Тасић Никола
29. Филиповић Никола
30. Цицмил Наталија

ЧЕТВРТИ РАЗРЕД

4/1 Учитељица: Мирјана Стојановић

1. Андрејић Лазар
2. Андрић Петар
3. Аџић Лука
4. Белић Ања
5. Дракулић Марија
6. Душанић Павле
7. Ђурановић Андреј
8. Игњатић Марија
9. Ивановић Данило
10. Јаковљевић Даница
11. Јовановић Александар
12. Јокановић Кристина
13. Капор Исидора
14. Лисинац Марија
15. Лулић Младен
16. Марковић Милена
17. Митровић Огњен
18. Николић Леона
19. Пантелић Димитрије
20. Павловић Ђорђе
21. Радојчић Ања
22. Ранковић Лука
23. Смичиклас Рајна
24. Стојановић Стеван
25. Тишма Исидора
26. Тодоровић Тамара
27. Тот Алекса
28. Церовић Анастасија

4/2 Учитељица: Маријана Јанковић

1. Батар Јована
2. Бијеловић Анђела
3. Бијеловић Лука
4. Бједов Стефан
5. Бојић Сергеј

6. Вагаја Данило
7. Вуксановић Александар
8. Вученовић Лука
9. Гајић Дара
10. Дмитровић Милица
11. Драговић Ана
12. Катић Ана
13. Кочинац Илија
14. Мандић Ана
15. Николин Николина
16. Новаковић Лука
17. Новићевић Нађа
18. Пејовић Ивана
19. Поповић Теодора
20. Рабреновић Марија
21. Симоновић Анђела
22. Смиљевић Петар
23. Станишић Александра
24. Стаменовић Јована
25. Стојановић Наташа
26. Тодоровић Иван
27. Тодоровић Игор
28. Трајковић Јелена

4/3 Учитељица: Цигарчић Ружица

1. Антић Лазар
2. Васиљевић Никола
3. Димитријевић Сара
4. Дробњак Јелена
5. Ђорђевић Михајло
6. Ђулић Тања
7. Ђуричић Јелена
8. Јевтовић Ирина
9. Јовановић Аца
10. Караклајић Миле
11. Кешетовић Дуца
12. Костић Миодраг
13. Крстић Марта

14. Крстић Соња
15. Лазић Војислав
16. Мандић Мина
17. Маринковић Љиљана
18. Марковић Илија
19. Микић Александра
20. Митровић Лазар
21. Николић Михајло
22. Николић Раденко
23. Поповић Андреј
24. Познановић Ана
25. Ранђеловић Наталија
26. Савић Огњен
27. Тодоровић Милица
28. Ћулафић Јанко

4/4 Учитељица: Милкановић Ивана

1. Виллов Селена
2. Виторовић Ангелина
3. Врвић Ања
4. Вукчевић Миодраг
5. Вулетић Матија
6. Јањић Тамара
7. Јестровић Александра
8. Кандић Ксенија
9. Карановић Анђела
10. Кнежевић Ана
11. Ковачевић Денис
12. Маринковић Андријана
13. Милић Димитрије
14. Милошевић Ана
15. Милошевић Софија
16. Миловановић Милица
17. Мисић Алексеј
18. Митровић Алекса
19. Пурић Софија
20. Рашковић Урош
21. Русић Марко

22. Русмир Лука
23. Симић Јован
24. Стојковић Ања
25. Таушановић Анастасија
26. Цвијетић Лука
27. Чворовић Катарина

4/5 Учитељица: Миличић Нада

1. Бабић Филип
2. Вујовић Мајо
3. Глишић Војин
4. Дамјановић Василије
5. Денчић Филип
6. Димић Никола
7. Ђукић Бојана
8. Ђумић Давид
9. Жиловић Јана
10. Јездић Наталија
11. Калуђеровић Алекса
12. Ковачевић Андреа
13. Косић Павле
14. Крстић Софија
15. Лукас Филип
16. Љубић Дарко
17. Миликић Јован
18. Митић Сара
19. Пејовић Мина
20. Познановић Лука
21. Пухановић Анамарија
22. Радојевић Александар
23. Роган Софија
24. Секулић Милица
25. Стојчић Јована
26. Узелац Маша
27. Хинић Марија
28. Шабулић Нађа

ПЕТИ РАЗРЕД

5/1 Одељењски старешина: Симић Бранкица

1. Бјелић Теодора
2. Богавац Вук
3. Влаховић Милица
4. Гајић Матија
5. Глигоријевић Мила
6. Ђуровић Даринка
7. Златковић Никола
8. Јанићијевић Марија
9. Маричић Јована
10. Мијовић Момчило
11. Милосављевић Александра
12. Милошевић Елена
13. Миљковић Вукашин
14. Момчиловић Милош
15. Недељковић Ива
16. Никић Стефан
17. Петровић Јана
18. Поповић Андреа
19. Прћић-Протић Тања
20. Ристић Богдан
21. Савић Никола
22. Спремовић Нина
23. Стевановић Андреј
24. Филиповић Милица
25. Хаџи-Михаиловић Алекса
26. Шпехар Сунчица

5/2 Одељењски старешина: Љубић Данијела

1. Букилић Вања
2. Васиљевић Славиша
3. Вуковић Јована
4. Дадић Марко
5. Ђуковић Лука
6. Ђуковић Сара

7. Емрековић Алекса
8. Ивковић Анђела
9. Живановић Мина
10. Јеремиић Филип
11. Јокић Милош
12. Клипић Михаило
13. Кривошија Алекса
14. Маглов Богдан
15. Миладиновић Михаило
16. Милић Ана
17. Милићевић Владимир
18. Радојевић Страхинја
19. Радуловић Ања
20. Ранковић Димитрије
21. Ристић Јелена
22. Ристић Милица
23. Стевановић Сања
24. Ђеранић Ана Марија
25. Филиповић Тамара

5/3

Одељењски старешина:
Жујовић Марија

1. Албијанић Милена
2. Васић Теодора
3. Војиновић Ђорђеије
4. Вучићевић Ања
5. Вуксановић Балша
6. Деспинић Алексадар
7. Ђогани Анђела
8. Ђорђеић Ирина
9. Ђукић Марија
10. Јокановић Бранко
11. Кнежевић Марија
12. Копривица Мирко
13. Мајић Лука
14. Мијатовић Богдан
15. Милошевић Милош
16. Милошевић Саша
17. Мировић Мина

18. Обућина Урош
19. Петрушић Нађа
20. Радојчић Мара
21. Раичевић Никола
22. Слободановић Јована
23. Тодоровић Нина
24. Тошевић Огњен
25. Чејић Јана

5/4

Одељењски старешина:
Хаџиефендић Шевала

1. Дожић Дијана
2. Дробњак Милена
3. Дробњак Петар
4. Живановић Јован
5. Ивковић Јован
6. Илић Стеван
7. Јокић Ирена
8. Ковачевић Филип
9. Којић Данило
10. Којић Петар
11. Краљевић Филип
12. Милорадовић Ратомир
13. Николић Даница
14. Павловић Катарина
15. Петровић Стефан
16. Ромић Александар
17. Савић Ратко
18. Солдатовић Марија
19. Спасовић Павле
20. Станојевић Олга
21. Стојковић Светлана
22. Филиповић Даница
23. Цвијетић Вукан
24. Џелатовић Марина
25. Шаровић Филип

5/5

Одељењски старешина:
Тодоровић Ристић Весна

1. Анастасијевић Милена
2. Булатовић Ана
3. Гргуровић Маша
4. Димитриески Ирина
5. Златковић Јулија
6. Илибашић Лука
7. Јанковић Вукан
8. Јевтић Владислав
9. Кесер Нађа
10. Крецловић Тоња
11. Лешњак Иван
12. Мариновић Вук
13. Милосављевић Лука
14. Милутиновић Огњен
15. Мрвић Катарина
16. Обрадовић Марија
17. Пантић Невена
18. Пејчић Бојана
19. Перић Никола
20. Руњевац Душан
21. Трбојевић Катарина
22. Ускоковић Дарко
23. Хелмих Милица
24. Шофа Александра
25. Шофа Владимир

8. Димовић Гала
9. Драшкић Ђурђа
10. Ђиловић Стеван
11. Живковић Андреја
12. Игњатовић Исидора
13. Илић Анђелија
14. Ивановић Коста
15. Лазић Елена
16. Марић Никола
17. Марковић Невена
18. Милановић Лука
19. Мрмош Петар
20. Перић Ана
21. Петровић Катарина
22. Петрушић Анђела
23. Поповић Новак
24. Пуача Катарина
25. Радаковић Катарина
26. Тодоровић Милош

6/2

Одељењски старешина:
Стефановић Даниела

1. Апостоловић Мина
2. Вуковић Вук
3. Вучинић Алекса
4. Глигић Богдан
5. Грујић Анђела
6. Дамњановић Алекса
7. Златић Милан
8. Илић Даница
9. Калуђеровић Тодор
10. Катић Милош
11. Кљакић Урош
12. Костић Ивона
13. Кулиш Марко
14. Љубић Никола
15. Марко Ирина
16. Мијатовић Милица
17. Милошевић Јелена

ШЕСТИ РАЗРЕД

6/1

Одељењски старешина:
Дрндарски Биљана

1. Андрејић Алекса
2. Арсенијевић Огњен
3. Бакић Стефан
4. Букумира Невена
5. Бартолов Урош
6. Виторовић Огњен
7. Вукосављевић Јован

18. Милошевић Милица
19. Милошевић Виктор
20. Мишчевић Андријана
21. Остојић Александар
22. Парезанин Јована
23. Пејовић Ивона
24. Стајић Трошић Ксенија
25. Трпковић Мина

6/3

Одељењски старешина:
Херцеговац Снежана

1. Алексић Марија
2. Анђелковић Теодора
3. Бојовић Ђорђе
4. Векић Катарина
5. Воркапић Милош
6. Вучетић Јана
7. Вујичић Петар
8. Вулановић Марија
9. Добрић Невена
10. Јеремић Мина
11. Крстић Страхиња
12. Кузмановић Ђорђе
13. Лукић Ђорђе
14. Маглов Мирко
15. Марковић Анђела
16. Маринковић Верица
17. Рајковић Катарина
18. Симендић Владимир
19. Спасојев Софија
20. Сретеновић Мина
21. Стаменковић Гордана
22. Стевановић Милош
23. Тришић Славољуб
24. Урошев Јован
25. Фишић Катарина

6/4

Одељењски старешина:
Панић Петар

1. Алексић Павле
2. Белић Љуба
3. Булајић феђа
4. Вукосављевић Јован
5. Ђокић Василије
6. Ђурковић Јована
7. Елез Маша
8. Живанчевић Нина
9. Илић Гвозден
10. Кесер Сергеј
11. Маринковић Александар
12. Маринковић Мира
13. Медвед Андреја
14. Опачић Алекса
15. Опачић Андреа
16. Павловић Теодора
17. Петровић Марија
18. Петровић Војислав
19. Протић Нина
20. Рајковић Катарина
21. Решетар Лука
22. Стошић Милица
23. Тадић Лора
24. Худомел Марија
25. Чича Марија

6/5

Одељењски старешина:
Бркић Марија

1. Бабић Драгана
2. Васиљевић Ивана
3. Дракулић Јован
4. Ђуричић Ања
5. Грубор Алекса
6. Ивановић Немања
7. Касаловић Василије
8. Кашћелан Анђела
9. Кнежевић Соња
10. Кујунџић Немања
11. Лабовић Ања
12. Малков Ања
13. Марковић Војин
14. Мијатовић Теодора
15. Милекић Лука
16. Миљковић Тамара
17. Николић Мирослав
18. Петровић Јован
19. Сарић Олга
20. Стаменковић Ружица
21. Стојановић Мина
22. Тадић Лена
23. Тасић Ленка
24. Тодић Александар
25. Топрек Нина
26. Хаџи Павловић Душан

7. Јанковић Ана
8. Јеремић Јелена
9. Каран Тамара
10. Крстић Ива
11. Лазић Јулијана
12. Максимовић Стефан
13. Манић Давид
14. Милисављевић Миона
15. Миловановић Сандра
16. Милојковић Никола
17. Новаковић Јелена
18. Павловић Филип
19. Пејатовић Наталија
20. Поповић Милица
21. Пејовић Милош
22. Радојчић Алекса
23. Сибиновић Јован
24. Соколовић Милица
25. Трикић Никола
26. Чолић Јелена
27. Чолић Стефан

СЕДМИ РАЗРЕД

7/1

Одељењски старешина:
Ђинђић Тасевски Јагода

1. Антић Јелена
2. Антић Катарина
3. Вукосављевић Борис
4. Гајић Софија
5. Губеринић Алексеј
6. Ђорђевић Урош

7/2

Одељењски старешина:
Драгићевић Сандра

1. Антанасијевић Никола
2. Аранђеловић Катарина
3. Бремец Софија
4. Влајковић Михаило
5. Вранеш Јана
6. Деспотовић Марија
7. Димитриески Никола
8. Ђокић Андрија
9. Ђукановић Наташа
10. Јанковић Давид
11. Јојић Дуња
12. Карамарковић Огњен
13. Ковачевић Катарина
14. Крстановић Аника
15. Лазић Милица

16. Микулић Ида
17. Милановић Маја
18. Митровић Филип
19. Ненадовић Милош
20. Павловић Мариза
21. Протулипац Ана
22. Пурешић Јана
23. Стојковић Ива
24. Тадић Аћим
25. Тодоровић Марко
26. Трипковић Петар
27. Цветковић Урош

25. Смодлака Дијана
26. Травица Лана
27. Чечарић Теодора
28. Chalabi Etir

7/3

Одељењски старешина:
Мајсторовић Јасна

1. Блануша Олга
2. Грујичић Лука
3. Дабовић Јелена
4. Ђорђевић Марија
5. Ђуричић Александра
6. Живковић Деспот
7. Илић Матеја
8. Јочић Милица
9. Јовановић Теодора
10. Маљковић Владимир
11. Марковић Илија
12. Милићевић Стефан
13. Милошевић Теодора
14. Милосављевић Михајло
15. Мировић Петар
16. Нинковић Теута Никол
17. Пејовић Никола
18. Петрић Нађа
19. Петровић Ана
20. Пешић Милица
21. Пешут Нина
22. Потић Јана
23. Ристић Милош
24. Синанић Ана

7/4

Одељењски старешина:
Мунђа Мирјана

1. Булатовић Тамара
2. Варићак Александар
3. Вукић Виктор
4. Вученовић Никола
5. Деспотовић Сара
6. Димић Љиљана
7. Живковић Јована
8. Здравковић Ана
9. Јанковић Филип
10. Јокановић Андрија
11. Јовановић Владимир
12. Крстић Кристина
13. Лаушевић Катарина
14. Миленковић Стефан
15. Миљковић Раде
16. Митровски Марија
17. Младеновић Мина
18. Огризовић Михајло
19. Павловић Филип
20. Пантић Мина
21. Попадић Јована
22. Радовановић Младен
23. Станић Аника
24. Станкић Ања
25. Тешић Немања
26. Ђесаревић Сара
27. Цолић Нина

ОСМИ РАЗРЕД

8/1

Одељењски старешина:
Борисов Цветанка

1. Бећир Ирина
2. Војиновић Давид
3. Драговић Немања
4. Ђоровић Петар
5. Згорелац Немања
6. Ивановић Нађа
7. Крштенић Стефан
8. Лабан-Шарман Антони
9. Лабан-Шарман Ребека
10. Лазић Миа
11. Леђеновић Ђино
12. Марковић Весна
13. Милекић Игор
14. Милутиновић Лазар
15. Митрески Никола
16. Петровић Ана
17. Прерадовић Невена
18. Пурешић Мина
19. Ристић Босиљка
20. Станојевић Коста
21. Томић Вања
22. Ујић Дражен
23. Цветковић Марко
24. Штетин Јана

8/2

Одељењски старешина:
Јовановић Јасмина

1. Векић Данјел
2. Веселиновић Ирина
3. Влајић Милица
4. Вукосављевић Марија
5. Грујичић Дуња
6. Зутковић Андрија
7. Кривошија Александра
8. Кујовић Милош

9. Лаушевић Иван
10. Мартиновић Марко
11. Медић Игор
12. Миланов Кристина
13. Миловановић Ања
14. Миловановић Милица
15. Митровић Алекса
16. Петровић Анђелка
17. Раичевић Светлана
18. Стамболовић Петар
19. Тасић Марко
20. Тодоровић Андрија
21. Томић Периша
22. Трајковић Дубравка
23. Чејовић Ана

8/3

Одељењски старешина:
Митрић Марија

1. Антанасковић Огњен
2. Бојић Милица
3. Бутрић Гаља
4. Васић Никола
5. Вилотић Дубравка
6. Војиновић Викторија
7. Добрић Тијана
8. Ђаповић Александар
9. Ђоковић Катарина
10. Ђукић Андријана
11. Жугић Благота
12. Јевтовић Јована
13. Козомора Мирјана
14. Лазаревић Александар
15. Марковић Милена
16. Милић Петар
17. Остојић Миа
18. Пешут Стефан
19. Попадић Никола
20. Силов Марина
21. Терзић Лазар

22. Ћулафић Угљеша
23. Шљивић Даница

8/4 Одељењски старешина:
Обрадовић Славица

1. Алексић Јелена
2. Бошњакović Алекسانдра
3. Брајевић Вук
4. Булатовић Илија
5. Великинац Марко
6. Видаковић Филип
7. Виторовић Дамјан
8. Вучићевић Немања
9. Ћукановић Ђорђе
10. Јовановић Јелена
11. Карајић Ђурђија
12. Лазић Богдан
13. Лукић Ђорђе
14. Маравић Милош
15. Момировић Душан
16. Мрмош Никола
17. Остојић Јована
18. Петровски Александра
19. Пешикан Ана
20. Поповић Стефан
21. Страка Стефан
22. Урошевић Елеонора
23. Филиповић Никола

8. Оцокољић Алекса
9. Пандуров Емилија
10. Петровић З. Алекса
11. Петровић М. Алекса
12. Петровић Миливоје
13. Пилиповић Ива
14. Радовић Тијана
15. Ранковић Бојана
16. Рашовић Милан
17. Ристић Никола
18. Савић Сења
19. Стевановић Ана
20. Стојићевић Ана
21. Терзић Душан
22. Тоншић Уна
23. Топрек Драго
24. Шухарт Игор

8/5 Одељењски старешина:
Анђелковић Шегуљев Маја

1. Анђелковић Бојана
2. Дробњак Лазар
3. Јовановић Алекса
4. Микић Лидија
5. Миланко Стефан
6. Младеновић Миљан
7. Мраковић Алекса

УЧЕНИЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

1966/1967. Томић Милош
 1975/1976. Ђуришић Владимир
 1976/1977. Ристановић Дејан
 1978/1979. Радошевић Нина
 1981/1982. Милошевић Александра
 1984/1985. Голубовић Вељко
 1985/1986. Замаклар Данијела
 1986/1987. Ганић Дина
 1986/1987. Почекловић Радмила
 1987/1988. Живановић Јелена
 1988/1989. Радовић Ивана
 1988/1989. Петричевић Јелена
 1988/1989. Замаклар Марија
 1988/1989. Трнавац Радослава
 1989/1990. Ковачевић Милан
 1991/1992. Миличић Маја
 1991/1992. Шалипур Јелена
 1992/1993. Благојевић Милош
 1992/1993. Будисављевић Сретен
 1993/1994. Ресник Бојан
 1993/1994. Сена Марш
 1995/1996. Јелача Петар
 1996/1997. Тадић Маријана
 1997/1998. Петровић Саша
 1998/1999. Пушара Бојана
 1999/2000. Родић Смиљка
 2000/2001. Мишић Душан
 2002/2003. Кулашевић Тамара
 2002/2003. Смоловић Марија
 2003/2004. Стојић Вишња
 2004/2005. Вујовић Јулијана
 2005/2006. Шкрбић Бојана
 2006/2007. Вуксановић Александра
 2007/2008. Поповић Јасна
 2008/2009. Дабовић Ивана
 2009/2010. Маљковић Марко
 2010/2011. Микић Лидија

КАДРОВИ КОЈИ СУ РАДИЛИ У ШКОЛИ ОД ОСНИВАЊА

А

Абрамовић Љиљана
 Агић Јасмина
 Адамовић Татјана
 Алексић Анђелка
 Алексић Радмила
 Алексић Славица
 Ализоти Ајша
 Алимпић Игњат
 Анђелић Драган
 Анђелковић Шегуљев Маја
 Анђелковић Мирјана
 Апостоловић Милан
 Аризановић Радомирка
 Арсић Александра
 Арсић Татјана
 Арсовић Мирјана
 Ацевски Катица
 Аџић Татјана

Б

Бабић Татјана
 Бабкин Душанка
 Бајин Милан
 Бајић Јелена
 Бакрачев Милка
 Батаковић Лепосава
 Батев Добрила
 Батин Душанка
 Беговић Биљана
 Белић Алија
 Бенедетић Катарина
 Берковић Невена
 Бјелица Анђелка
 Богдановић Николић Мирјана
 Богдановић Марина
 Богићевић Снежана
 Божовић Ана
 Божовић Весна
 Бојанић Маријана

Бојанов Цветко
Бојациевска Виолета
Борисов Цветанка
Бохумил Васица
Бошковић Десанка
Бркић Марија
Будишин Вера
Буљугић Зоран
Бундра Славка

В

Васић Драгољуб
Васић Снежана
Везмар Олга
Видановић Марија
Вишњић Оливера
Влајнић Стана
Влахов Драгиња
Вогнар Јованка
Вујичић Љиљана
Вујовић Анђелка
Вуканић Душанка
Вукадиновић Александра
Вукашиновић Рада
Вукашиновић Милена
Вукомановић Дивна
Вукотић Анка
Вуловић Снежана

Г

Гавриловић Соња
Гаврић Милена
Гадраја Драгица
Гајић Драгана
Гаши Милица
Гмитровић Светлана
Голубовић Чедомир
Горановић Радојка
Гочевећ Весна
Грегоровић Татјана
Грујић Вера
Губерина Катарина
Гулић Небојша

Д

Даниловић Марија

Дебељаковић Мирјана
Дедакин Ненад
Дивац Небојша
Димитријевић Виолета
Димитријевић Гордана
Димитријевић Загорка
Димитријевић Зорица
Домнић Поповић Наташа
Дотлић Милена
Драгићевић Васа
Драгићевић Сандра
Драговић Васиљ
Дрндарски Биљана
Дрндарски Тијана
Дујковић Мирјана
Дукић Бранислава
Дукић Весна

Ђ

Ђекић Радојка
Ђинђић Анкица
Ђинђић Тасевски Јагода
Ђорђевић Биљана
Ђорђевић Јасмина
Ђорђевић Јасна
Ђорђевић Јелена
Ђорђевић Јованка
Ђорђевић Петра
Ђорђевић Ружица
Ђорђевић Цвија
Ђурђевић Верица
Ђурић Олгица
Ђурић Љиљана
Ђуришић Миросава
Ђуричић Мирјана
Ђурковић Нада

Е

Еремија Алекса

Ж

Жацковић Негосава
Ждјара Олга
Живаљевић Снежана
Живковић Будимир
Живковић Зорка

Живковић Милка
Живковић Немања
Жижић Вукић
Жиловић Драгана
Жујовић Марија
Жујовић Бојана

З

Зарев Заре
Заркић Надежда
Здјелар Невенка
Здравковић Љубица
Зечевић Оливера

И

Ивковић Јасмина
Ивковић Перса
Игњатовић Вера
Игњатовић Петровић Жарица
Илибашић Светлана
Илић Велимир
Илић Драгана
Илић Радмила
Илић Снежана

Ј

Јагодић Јасмина
Јаковљевић Љиљана
Јанковић Зоран
Јанковић Маријана
Јанковић Милан
Јањушевић Невенка
Јевтовић Драгија
Јеремић Милан
Јеремић Олга
Јовановић Вера
Јовановић Весна
Јовановић Елизабета
Јовановић Зоран
Јовановић Јасмина
Јовановић Ксенија
Јовановић Љиљана
Јовановић Марина
Јовановић Мирјана
Јовановић Мирослава
Јовановић Радојка

Јовић Љиљана
Јовичић Јелена
Јоковић Јелена
Јосифовић Невенка
Јоцић Снежана
Јурлина Марија

К

Кабаш Никола
Калајџић Снежана
Калајџић Зорана
Калешан Слободан
Каличанин Тамара
Капларевић Даница
Караклајић Катарина
Катић Владанка
Катић Драган
Катић Мирјана
Квасњевска Вера
Кецман Невенка
Клипа Слађана
Китановић Драган
Кнежевић Мирјана
Ковачевић Драгорад
Ковачевић Загорка
Ковачевић Љиљана
Ковачевић Милица
Ковачевић Милка
Ковачевић Станија
Ковљенић Неђо
Којић Зорица
Коларић Весна
Коматина Јелена
Комненовић Маријана
Костић Биљана
Костић Викторија
Костов Љиљана
Коцић Снежана
Кочић Зорица
Кошутић Вера
Крвавац Драгица
Крсмановић Степан
Крстић Љиљана
Кужег Данијела

Л

Лазаревић Миодраг
Лазаров Јовица
Лазић Смиља
Лазовић Милена
Лежаић Бранислава
Лекић Душан
Лесић Рада
Липовац Бојана
Лончаревић Рипић Мирослава
Лопичић Душан
Лукшић Мирјана

Љ

Љубић Данијела

М

Мајкић Мара
Мајсторовић Јасна
Маљевић Весна
Манојловић Бранка
Манојловић Марија
Манојловић Славица
Манојловић Славка
Маринковић Слободан
Марић Мирјана
Марјановић Надежда
Марјановић Светлана
Марковић Анђелија
Марковић Вера
Марковић Драган
Марковић Милена
Марковић Нада
Марковић Нинослава
Марковић Оливера
Марковић Славица
Марковић Снежана
Марчић Мирјана
Масникоса Марија
Матејић Дарко
Матић Миодраг
Медан Радмила
Мендебаба Полка
Мигић Драгослав
Микић Живка

Миланов Наташа
Миликић Мирјана
Миленовић Јелисавета
Милеска Евгенија
Милетић Мирјана
Милетић Снежана
Миливојевић Бранко
Миливојевић Љиљана
Милић Вера
Милић Ивковић Јасмина
Милићевић Јелица
Милићевић Тодор
Миличић Нада
Милкановић Ивана
Миловић Олга
Милошевић Вања
Милошевић Зорица
Милошевић Нада
Милутиновић Славица
Минић Славица
Мирковић Светлана
Митић Драгана
Митић Драгослав
Митић Лепосава
Митрић Марија
Митровић Бојана
Митровић Славка
Митровић Татјана
Михајловић Владислав
Михајловић Десанка
Михајловић Ивана
Михајловић Менка
Михајловић Олга
Михајловић Снежана
Мишић Драгана
Мишчевић Јелица
Младеновић Биљана
Младеновић Верица
Мугоша Бранка
Мунђа Мирјана
Муратовић Мирјана
Мучалица Ана

Н

Најдановић Томић Јелена
Накић Душица

Настасијевић Милена
Нацковић Негосава
Недељковић Васовић Драгиња
Недовић Евица
Несторовић Миодраг
Нешић Драгица
Николић Богдановић Мирјана
Николић Валентина
Николић Елизабета
Николић Б. Љиљана
Николић М. Љиљана
Николић Градимир
Николић Душанка
Николић Душица
Николић Ђукановић Јелена
Николић Мирјана
Николић Снежана
Нинковић Мирјана
Нинколовска Весна
Новаковић Роса
Нотић Драгана

О

Обрадовић Перица
Обрадовић Славица
Ојданић Драгана
Османи Шехерезада
Османовски Гуљшен

П

Павлица Данијела
Павловић Клара
Павловић Милева
Павловић Милица
Павловић Миодраг
Павловић Тијана
Пајић Драгољуб
Пајић Лазаров Милица
Панић Петар
Панић Ружица
Пановић Јасмина
Пантелић Олга
Пантић Дуња
Папић Драгољуб
Парамаковић Вукосава
Пауновић Милена

Пејковић Милан
Пејовић Бојана
Перишић Гордана
Перић Слободанка
Петковић Александра
Петковић Нада
Петковић Слободан
Петровић Загорка
Петровић Ана
Петровић Десанка
Петровић Душан
Петровић Душанка
Петровић Ж. Љубомир
Петровић Јагода
Петровић Јасмина
Петровић Марија
Петровић Милена
Петровић Радојка
Пилиповић Даница
Пипер Чедомир
Пирадова Светлана
Пјевић Милић Славица
Попадић Рада
Поповић Живанка
Поповић Ивана
Поповић Ружица
Поповић Србислав
Поповић Стојанка
Предић Јелена
Продановић Љубица
Протић Даринка
Пршић Ковиљка

Р

Раденковић Снежана
Радивојевић Живка
Радивојевић Маја
Радовић Љубомир
Рајак Марија
Рајковић Иванка
Ракић Љиљана
Ракић Наташа
Рамај Бедри
Ранкић Славица
Ранковић Верица
Ранчић Бојан

Ратков Марија
Рафаиловић Светлана
Ристић Драгица
Ристић Ивана
Ристић Љиљана
Ристић Снежана
Ристић Станков Сања
Ристовић Снежана
Рогић Момчило
Росети Веро
Ружић Гордана
Ружићић Јасмина
Рундо Ксенија

С

Савић Драгана
Саичић Ката
Салиховић Шаха
Сантрач Љиљана
Саџак Јелена
Секулић Игор
Сеовић Мина
Симић Борјанка
Симић Бранкица
Симић Петар
Симић Слободан
Симовић Оливера
Смуђа Љиљана
Смуђа Никола
Спасовић Радојица
Спасојевић Радојица
Спремо Љубица
Сремчевић Гордана
Стаковић Бојан
Стаменковић Јаворка
Стаменковић Милица
Станисављевић Нада
Станисављевић Јелица
Станисављевић Хана
Станишић Вера
Станишић Снежана
Станкић Слободанка
Станковић Драгица
Станковић Живана
Станковић Марија
Станковић Миленија

Станковић Наталија
Станојевић Вања
Станојевић Милица
Старовић Божана
Старчевић Катица
Стикић Марија
Стевановић Весна
Стевановић Драгољуб
Стевановић Љубинка
Степановић Милка
Стефановић Горица
Стефановић Даниела
Стефановић Даница
Стефановић Маријана
Стоичков Мара
Стојановић Александра
Стојановић Мирјана
Стојановић Јелена
Стојановић Милка
Стојановић Славица
Стојановић Снежана
Стојановић Стојан
Стојановић Тања
Стојиљковић Љубица
Стојиљковић Мара
Стојиљковић Тамара
Стојковић Емина
Стојчић Јелица
Ступар Оља

Т

Тадијановић Младен
Тадих Ката
Танасковић Миљивој
Тасић Јасмина
Тењовић Милкана
Тијановић Гордана
Тирнанић Гордана
Тишма Светлана
Тодоровић Бојана
Тодоровић Душан
Тодоровић Јања
Тодоровић Ристић Весна
Тодоровић Томислав
Томић Весна
Топаловић Мирјана

Топаловић Марјана
Тоскић Александра
Тошић Даниела
Трајковић Костадинка
Трајковић Љиљана
Трајковић Слободанка
Трајковић Слађана
Трајковић Стојанка
Трајковић Филип
Трајковски Лепана
Трандафиловић Ружица
Трифунровић Зоран
Трифунровић Марија
Трифунровић Радмила
Тричковић Вера
Тркуља Бранко
Тркуља Слободанка
Трмчић Дејан

Ћ

Ћурковић Нада
Ћирић Светлана

У

Удовички Иванка
Урошевић Јасна

Ф

Филиповић Александра
Филиповић Душица
Филић Снежана

Х

Хаџиефендић Шевала
Херцеговац Снежана
Хорњак Драган

Ц

Цалић Гордана
Цветковић Данијела
Цветановска Мирка
Цветко Јованка
Цветковић Марковић Весна
Цвијовић Милица
Цвитковац Ката

Цетин Зденка
Цигарчић Ружица
Џумбо Дубравка

Ч

Чабраја Драгица
Чавић Милица
Челић Живорад
Чех Ката
Чолић Миодраг
Чонић Ксенија
Чулић Михајло
Чурчин Ковиљка

Џ

Џаковић Драгица
Џеладини Фериде

Ш

Шабовић Соња
Шевић Ирена
Шепа Мила
Шиндолић Загорка
Шкондрић Гордана
Шкорић Јулијана
Шолаја Гордана
Шпет Љиљана
Шпехар Данка

ПОМОЋНО-ТЕХНИЧКО ОСОБЉЕ

Аризановић Радомирка
Горановић Радојка
Димитријевић Гордана
Димитријевић Виолета
Ђурић Љиљана
Поповић Живанка
Рамај Бедри
Трајковић Слађана
Ћирић Светлана
Филић Снежана
Цветановска Мирка
Хорњак Драган

ИЗ ШКОЛСКОГ АЛБУМА

Час биологије

Уређујемо двориште

Помоћно-техничко особље

Писци међу нама - Душко Радовић

На часу математике

Зимске радости

Пионирски одред

Наставница Зорица Милошевић са ђацима

Пензионери

На великом одмору

Титови пионери

Одељење 6/2, 1983. године

Колектив Школе 1987. године

Спомен плакете учитељима

Уређивачки тим школског часописа „Јелена”

Ритмичка секција

Дан школе

Отварање спортског терена

Златибор

Матура 2005.

Час љубави и толеранције

15. мај 2005.

Ко је бољи?

Спортисти

Прослава Нове године

Са прославе школске славе

Јасминка Петровић у посети Школи

Информатички кабинет

Еко башта

Насмејане колегинице

Колегинице Ивана, Наташа и Славица

Излет у Милошев конак

Прослава Нове године, 2006.

Радост Европе

Прослава матуре 2006.

Шахисти

Пријем првака 2006.

Спортско такмичење

Техничко - макетарство

Зимске радости

Са прославе школске славе 2007.

Турнир у рукомету

Ускрс

ИКТ конкурс

Матура 2007.

Посета школи у Оџацима

Свечана додела диплома 2008.

Угледни час Маје Анђелковић

Општинско такмичење у техничком

Победници са такмичења

Матура 2008.

Одбојка - прваци општине

Пријем првака 2008.

Дечија недеља

Радионице С колена на колено

На часу ликовног

Швајцарска 2008.

Музичко такмичење

Излет на салаш Катаин

Осмаци

Прослава матуре 2009.

Сајам науке

Уређивање школског дворишта

Дечија недеља

Лимбо - денс

Екскурзија ученика 8. разреда - Виминацијум

Награде математичарима

Радионице

Нађа Хиџл у посети школи

Настава у природи

Рекреативна настава

Пријем првака 2010.

Активна настава за наставнике

Сајам науке

И они морају да уче

У посети Природњачком музеју

Дан школе 2011.

Божични турнир

Сајам књига

Излет у Вршац

Представа Четворе очи

Маске

Дан лудих фризура

Дан изузетака

Форум театар

Дан размене

Екскурзија 6. разреда

Крај осмогодишњег школовања

Данашњи колектив школе